

merk at dette er delvis autooversatt via google til dansk og ikke SÅ detaljeret gennemgått heller.

UDFLUGTER TIL ÅNDE-VERDENEN.

Af

Frederick C. Sculthorp. >

org.tittel

Excursions to the Spirit World ([link](#)) *or*
mirror (omtales også på eng. [Her](#)) + lyd -dk-af denne

A report of personal experiences
during conscious astral projection

by

Frederick C. Sculthorp.

Publisher: The Greater World Association, London

Publication Date: 1962 eller LÆNGE før. (1937- se s.7)

(bemærk, at ordet projektion, som bruges flere gange længere fremme, er **bevidste** ud-af-kroppen oplevelser.)

KAPITEL ET

STARTER ET MÆRKELT EVENTYR

Hvordan det startede.

Før jeg fortæller om mine bevidste astrale projektioner, som jeg har oplevet i mere end tyve år, vil det være nødvendigt at beskrive, hvordan dette mærkelige fakultet startede, og hvordan det kom i gang. En redegørelse for denne baggrund vil være af interesse for både skeptikere og 'troende' og virkelig til hjælp for mange. En eksteriorisering er ikke en så sjælden begivenhed, som man kunne antage, men enhver, som oplever det uden forudgående viden vil blive alarmeret, og ofte helt unødvendigt, være bange for at blive mentalt forstyrret. Så mere viden er nødvendig og bør udbredes.

Måske var omstændighederne i mit tilfælde særligt nyttige, eller jeg havde et talent uden at vide det. Jeg kan ikke give nogen forklaring i denne henseende. **Forud for min konens bortgang i 1934, var jeg lige så uvidende som de fleste mennesker om livet efter døden eller "ånd", og hele ideen forekom mig at være fantastisk.** Tabet af min kone var et stort slag for mig, da vi havde levet i lykke. Vi havde to børn og jeg havde en butik 'at gå i'/betjene. Men jeg var heldig at bo i min butiks lokaler, og da min tante kom til at bo hos mig, blev børnene passet godt.

Jeg forsøgte at beholde min interesse i det store materiale, som kunne lånes hos de lokale bibliotek, hvor jeg i nogle år havde fået stof til eftertanke. En af mine yndlings forfattere var Sir Oliver Lodge, videnskabsmanden og præsident for British Association, og jeg var interesseret i hans beretninger om eksperimenter inden for elektricitet og elektromagnetiske bølger. På biblioteket en dag lagde jeg mærke til en bog af ham, hvis titel var "*Why I Believe in Personal Immortality*". ([link bl a denne](#)).

Også udgivet på svensk>

Jeg var overrasket over, at Sir Oliver havde skrevet en bog om dette emne, som i hans videnskabelige eksperimenter, var han meget grundig og ville teste en ting på mange forskellige måder og ville ikke være tilfreds, før alle hans resultater var samstemte.

Jeg var nysgerrig efter at se, hvordan han ville teste "udødelighed" og ved at læse bogen fandt jeg ud af, at den videnskabelige Loge havde som sædvanligt omhyggeligt indsamlet beviser over en længere periode og også udtænkt visse usædvanlige tester. Resultaterne af disse forekom ham afgørende og denne sagen om udødelighed; **bevist**.

Beviset kom gennem de mærkelige (som de dengang forekom mig) folk, der ringede til "medier", som besidder en finjusteret sans, som satte dem i stand til at se og beskrive ånderne hos mennesker, som var gået fra dette liv, eller som på anden måde tjener som en link til ånde verdenen. Jeg besluttede at læse mere og i min søgen efter passende materiale jeg fandt, var der en betydelig mængde litteratur, som omhandlede dette emne.

Jeg læste også så mange bøger, som jeg kunne finde, som havde den modsatte opfattelse og anså overlevelse af døden og kommunikation med de såkaldte døde for at være en fejlslutning.

Jeg fandt dog ud af, at forfatterne af disse sidstnævnte bøger ikke var dyptgående efterforskere, men for det meste udtrykte personlige meninger eller kritik af resultaterne af andre. **Derfor besluttede jeg at gå i gang med mine egne undersøgelser for at finde ud af, om muligt, hvilken side var rigtig.**

Jeg gik til *Marylebone Spiritualist Association*, dengang på Russell Square, nu Spiritualist Association of Great Britain, 33 Belgrave Square, London, og bad om et møde med et af deres medier. Det blev foreslået, at jeg skulle prøve en clairvoyant medium en fru Helen Spiers. Jeg fulgte hende til et lille, solrigt rum med to lænestole; og da vi satte os, spurgte hun, om jeg nogensinde havde 'siddet' (med medier-) før. Når jeg svarede "Nej" ret kort, så hun ret tvivlsom ud og svarede: "Forvent ikke for meget altså".

I nogle af kritikernes bøger havde jeg læst, at medier har en genial måde at afhøre eller "pumpe" en 'sitter' for at give information, som ser ud til at være kommunikeret af ånderne, hvorimod det i virkeligheden ikke er mere end det, som sitteren har

NYTT BEVISMATERIAL FÖR FORTLEVNAD

FREDERICK C. SCULTHORN har under ett 20-tal år haft mediala upplevelser, framförallt den oskattbara förmögen att regelbundet uppleva s. k. **astral projektion**. Han lämnar medvetet sin kropp och besöker inte blott främmande platser på jorden utan också **ände världen**. Hans minnesbilder efteråt av sjudande liv och skiftande levnadsvillkor är klara och tydliga.

Han möter sin bortgångna maka och andra släktingar och vänner; han undervisas av olika lärare om de enkla lagar som där råder och som med fördel kan tillämpas på vårt liv här. Allt detta gör honom till en lycklig, lugn och anspråkslös människa, och hans redogörelse bär sanningens prägel.

VAD SÄGER VETENSKAPEN?

FENOMENET "astral projektion" har sedan länge studerats av parapsykologerna. Ordföranden i Internationella Spiritualistfederationen, Dr Karl E. Müller, ger en utförlig översikt om den vetenskapliga forskningen på området och citerar många fall som bekräftar författarens upplevelser. "Den som upplevt astral projektion och den härmed sammanhängande känslan av befrielse från den materiella kroppen", skriver Dr Müller, "får en så fast övertygelse om odödlighet, att den aldrig kan rubbas".

11:—

BOKFÖRLAGET EXCELSIOR AKTIEBOLAG
 FACK STOCKHOLM 34
 DISTR. SEELIG & Co

intetanende røbet. Jeg var fast besluttet på, at dette ikke skulle ske i mit tilfælde, at der ikke ville blive pumpet og at jeg ville klemme ned som en østers på evt sådanne spørgsmål. For en sikkerheds skyld havde jeg besluttet at tage en notesbog og blyant med og skrive ned, hvad som end blev sagt.

Snart begyndte fru Spiers at beskrive en dame, som hun erklærede at se clairvoyant, som sagde, at det var min kone. Beskrivelsen, hun gav af min kone, var korrekt, men jeg sagde, ingen kommentar. Hun fortsatte med at relatere, med alle de personlige karakteristika og udtryk for min kone, detaljer om mit daglige liv, hvad som var sket i løbet af de tre måneder jeg havde troet, at min kone var "død".

Jeg skrev støt og roligt, stillede testspørgsmål nu og da, som blev besvaret korrekt uden at tøve. Kommunikatoren fortalte om, hvordan børnene havde det, og henviste til ændringer og begivenheder i vores hjem, **som kun var kendt af mig**. Hun talte om slægtninge, hun havde efterladt, og om dem, hun havde mødt "på den anden side" - endda en fra en afsidesliggende landsby i [Cambridgeshire](#).

Jeg kunne ikke tvivle på, at det var min kone, som gav alle beviser for hendes tilstedeværelse, at hun

vidste som bare jeg ville kunne vite. Jeg skrev det ned, i en time, den tildelte tid, men mediet så ud til at være tilfreds med at fungere som mellemlid, og selvom min notesbog var næsten fuld, og hun stadig fortsatte, indtil der til sidst bankede på døren for at advare os om, at værelset var ønsket til et andet møde.

Mødet var således meget tilfredsstillende og gav mig megen stof til eftertanke. Den sidste noget, som fru Spiers sagde, da vi forlod rummet sammen, var "*Hvorfor ikke prøve det selv? Du vil se din kone lige så tydeligt, som du ser mig nu*".

Skulle jeg blive Medium?

Skulle jeg selv være medie, i det mindste til et privat formål? Kunne jeg til sidst "se" min elskede kone clairvoyant? Til sidst viste det sig mere mærkeligt end det, men hendes bemærkningen var lige så sand som alle de andre ting, dette bemærkelsesværdige medie havde sagt.

Efter at have modtaget dette råd om at prøve selv at kontakte åndeverdenen sluttede jeg mig til en "udviklingscirkel", det er en gruppe mennesker, som mødes en gang om ugen for at udvikle sig med deres latente clairvoyance evner. Det er overraskende, hvor mange mennesker er i stand til det udvikle denne slumrende psykiske kraft, og der er en hel del bøger, som forklare de bedste metoder til at anvende. En cirkel ført af et (klarsynet) medium er naturligvis en bedre tilgang.

Da jeg regelmæssigt deltog i udviklingscirklen, overbeviste jeg mig selv om dens muligheder, da jeg af og til havde en flygtig oplevelse. Senere, mellem møderne, begyndte jeg at finde at det at sidde alene hjemme fuldstændig afslappet i min lænestol gav endnu bedre resultater. *Gradvist førte dette til en vidunderlig men naturlig kontakt med åndeverdenen som fremkaldte en indre lykke og tilfredshed, som var uvurderlig for mig*. Jeg var simpelthen en sørgende, som blev trøstet i ordets fulde betydning, som lovet af fordums salmister.

Under mine tidlige bestræbelser på at udvikle clairvoyance fandt jeg ud af, at nogle gange kunne jeg se mine åndelige hjælpere efter at have gået i seng om natten. Jeg ville ligge helt stille og roligt indtil selv resultaterne af den kropslige aktivitet ved at gå ovenpå var aftaget og vejtrækningen var blevet stille og overfladisk.

På det tidspunkt begyndte jeg at drømme, som var meget klare og virkede som faktiske åndelige oplevelser, og jeg troede, at de kunne har en vis forbindelse med astrale rejser.

Jeg tror på, at alle seriøse søgende har åndelige oplevelser under søvnen. Alle vaner af det fysiske sind afspejles på det åndelige sind. Vanen med at åbne det fysiske sind og søgen efter åndelig sandhed åbner de åndelige modstykker. Senere har jeg blevet vist dette i ånden - ånderne kalder det "at lede efter guldkorn", et meget passende udtryk. Derfor gør vores søgen åndslærernes arbejde meget lettere.

Engang da jeg sad i min lænestol og stræbte efter stumper af clairvoyance, syntes jeg at være holdt i armene på en stor åndelig ven. Vi rejste os højt i luften, virkede det som, og så suspenderet i rummet sagde han: "Hvorfor vil du have clairvoyance?"

- Hvorfor vil du have direkte stemme?
- Hvorfor ønsker du materialisering?
- Du vil have noget meget bedre end alle disse!"
- Så blev jeg ført tilbage til lænestolen.

Det var ret overvældende, da jeg ikke kunne forestille mig en ledsager med sådan en rigdom af kærlighed og *undrede mig over, hvad som kunne være bedre åndsoplevelse end materialisering.* Jeg skulle det snart få at vide, for mine rejser startede kort efter.

At forlade den fysiske krop.

I flere måneder - det virkede lang tid - stræbte jeg efter at udvikle denne ekstreme passivitet efter at være kommet i seng, indtil jeg kunne holde min bevidsthed (vågen-) i et stykke tid, i den knivsægte tilstand mellem bevidsthed og søvn, trods alt kropslig følelse havde blevet væk. Nogle gange så jeg ud til at svæve, men jeg troede, det var på grund af min fantasi, da ingen kropsvægt kan mærkes i denne tilstand.

Så en nat blev denne svævende fornemmelse en realitet, og jeg følte, at jeg virkelig rejste mig. Indadtil ophidset, men fast besluttet på at forblive passiv for ikke at forstyrre eksperiment, var jeg glad for at bemærke, at jeg var blevet meget følsom og *kunne mærke tilstedeværelsen af en rolig og venlig åndelig hjælper.* Forslaget, med fuldstændig fravær af indsats fra min side, var langsom. Så pludselig begyndte jeg at vibrere voldsomt. Efter en tid mens dette ophørte, og fortsatte jeg med at bevæge mig opad et kort stykke tid, for så at stoppe.

Da jeg tænkte, at det var på tide, at jeg opgav min fuldstændige passivitet, så jeg mig om

og fandt mig selv stående bag et bord i et værelse. En række unge mænd som går forbi foran bordet og smiler til mig. De så alle ud til at være klædt i blå og *et øjeblik troede jeg, at de var klædt i det blå tøj, som blev båret i hærhospitaler, jeg havde været på under krigen 1914-1918.*

Så blev mit syn bedre, det blå blev til en let tåge, som omgav hver enkelt og jeg så, at de faktisk havde almindeligt tøj på. Det så de alle ud til at være omkring treogtyve år gammel, og jeg var overrasket over deres perfekte farve

teint og øjne, som var smukke efter jordiske standarder.

Jeg spekulerede på, om jeg oplevede noget usædvanligt godt clairvoyance, jeg kiggede rundt og så, at en anden ung mand stod ved min side. Han havde glade smil og jeg kunne se den store venlighed i hans aura. Jeg indså, at dette var ikke clairvoyance, og at vi var på samme plan i ånden sammen og, derfor må jeg være i min åndelige krop for tiden.

Jeg følte mig meget begejstret og mit sind begyndte at arbejde i topfart i ønsket om at vide mere. Ville de føle sig "solid" for mig og jeg til dem? Hvordan kunne jeg finde ud af det?

Det ville virke uhøfligt at gå op til en af disse smukt udseende unge mænd og bevidst røre ved ham. Hurtigt udviklede jeg et genialt skema. Jeg ville gå bagud den unge mand, som stod ved min side og, når han børstede sig, sagde jeg "Undskyld!" på en afslappet måde. Således ville jeg være i stand til at røre ham.

Jeg gjorde dette, men da jeg rørte ved ham, greb han med det samme mine hænder og brød ud i latter. Jeg måtte også grine, (=le på dansk,) da jeg indså, at efterhånden som vores auraer blandede sig, blev han opmærksom på alle mine tanker og jeg om hans.

Mine lektioner om forhold i ånde verdenen var begyndt. Vi er "solide" over for andre på samme plan eller vibration i ånden, og vores tanker kan læses lige så let som en bibelbog.

Mens vi grinede over denne hændelse, følte jeg, at jeg begyndte at trække mig tilbage fra værelset. Jeg ønskede ikke at gå, da jeg følte mig meget glad, *men jeg fornemmede, at jeg blev taget tilbage til min fysiske krop* og forblev derfor passiv.

Turen tilbage var rolig og blid; mærkeligt nok som jeg troede, *det virkede ret naturligt. Dette, tror jeg, skyldtes min åndelige hjælpers nærhed.* Der var et ophør af bevægelse, men så følelse af genindtræden i min fysiske krop. Så min kropsvægt og lysets indflydelse på sengetøjet blev gradvist tydeligt.

Mens jeg stirrede ind i mørket i soveværelset med mine tanker fulde af denne oplevelse, dukkede der over mig et smukt solidt udseende af design som guldfiligrans arbejde. Dette blev ved et stykke tid og forsvandt derefter gradvist. Designet så ud til at dække hele loftet, og havde indtryk af at det var et symbol på succes, som det dukkede op efter hvert som mine senere udflugter, hvornår de var normale.

Nogle gange ville symbolet være i form af et basrelief i hvid marmor med de flydende linjer fra den græske akantus (*Akantus* er et stilistisk og ornamentalt motiv, basert på de sterkt flikede bladene og markerte bladnervene til plantene i akantusfamilien), og jeg plejede at vente og beundre disse manifestationer og spekulerer på, om de blev frembragt af gamle sind af håndværksmestre, som havde nået perfektion af deres kunst i ånden.

På tilbagevenden fra en projektion dvæler dens åndelige indflydelse for en tid, og det clairvoyante fakultet er ret stærkt, så psykiske strukturer synes klare selv for de fysiske øjne, hvis rummet er mørkt.

Efter filigrandesignet var forsvundet, lå jeg i sengen og tænkte over mulighederne og spekulerede endda på, om jeg ville rejse igen den kommende nat! Men jeg faldt hurtigt i normal søvn.

Dette første besøg i ånde verdenen, måske på grund af dets korthed, var det eneste *hvor jeg nogensinde har bevaret fuld bevidsthed hele tiden*, jeg var ude af fysisk krop, det vil sige fra start til slut af eksterioriseringen eller astralprojektion.

Den anden projektion.

Jeg fortsatte med at øve udvikling af en passiv tilstand ved at gå i seng hver nat og et par nætter senere mærkede jeg igen *den blide stigende bevægelse*. Denne gang havde jeg ingen angst over, hvad som skulle ske; Jeg vidste det og ventede med dejligt forventning.

Der var ved denne lejlighed ingen hård vibration af mit astrale legeme som der havde været første gang, og jeg gættede på, at mine åndelige hjælpere havde mestret en teknik nødvendig i mit tilfælde, for at komme fri af den fysiske påvirkning.

Jeg følte, at jeg fortsatte med at bevæge mig med stigende hastighed, men jeg kunne ikke holde mig bevidst, og det næste jeg blev opmærksom på var at gå op i nogle hvide stentrin. Til højre for mig var der en lille pige på mellem ni og elleve år, og jeg havde min arm omkring hende med min hånd hvilende på hendes højre skulder.

Da jeg blev bevidst om mine omgivelser, undrede jeg mig straks over, hvor min kone var. Straks hørte jeg min kones stemme, som om et telefonrør var mod mit øre sige: "Det er helt i orden, Fred. Vi mødes senere." Øjeblikkeligt er en følelse af angst tilbage i mig, da jeg indså sandheden af det, jeg engang havde læst: "Der er ingen reel adskillelse i ånd." Dette var telepati, når det er bedst, enkelt og naturligt.

Jeg kunne nu koncentrere min opmærksomhed om min nuværende situation. Det var en fornøjelse at tage kontakt til barnets aura og jeg fornemmede de ubekymrede, glade følelser af en ung person, men derudover syntes der at være en ældres sindsro og modenhed i denne person. **Da vi nåede toppen af trappen, klemte jeg hendes skulder for at se, om hendes krop var bygget på en knogleramme - det var den!** Jeg var meget uvidende om det åndelige dengang. Sammen gik vi ind i en sal, som jeg følte var et hvilehjem, hvor folk, som havde gået over for nylig, måske efter fysiske lidelser, *fik styrke før opvågning til fuld bevidsthed om åndeligt liv*. De sad rundt i hallen, ledsaget af en hjælper, som tålmodigt venter på at hjælpe dem, når de bliver vækket. Da vi gik rundt i hallen, så de ud som mennesker, som nød en eftermiddagssiesta, og nogle havde svagt åbne øjne.

Da vi nåede den yderste ende af hallen stoppede jeg foran en af disse 'hvilende ankomster', en stædig mand pænt klædt i en sort frakke og sribede bukser. Han åbnede sin øjnene langsomt og kiggede på mig, og mens han gjorde det begyndte et keyboard af et orgel at dukke op bag ham, tog solid form og forsvandt derefter.

Denne stærke tankeform, kommende fra en halvvågen, overraskede mig, *og jeg formodede, at han havde været en organist under sit liv på jorden, og at dette var hans største interesse.*

Længere hen ad rækken af siddende mennesker lagde jeg mærke til en kvinde, hvis krop så ud til at bevæge sig på en mærkelig måde. Det lignede et objekt set i vand og forvrænget af overfladebølgernes brydning. Effekten var ejendommelig, *og jeg fornemmede en spirituel svaghed og skyndte sig forbi med min lille pigekammerat*. Men det behøvede jeg ikke bekymre mig for, da hendes sind var ganske roligt.

Halvvejs rundt på den anden side af hallen kom vi ind i et forværelse, som var meget stærkt oplyst og fyldt med hjælpere. En ung mand blev placeret foran mig og jeg anerkendte ham som en af mit selskab, **som var blevet dræbt på Gallipoli i 22 år Før.**

(**Slaget om Gallipoli** var et stort felttog under den første verdenskrig som fant sted på den tyrkiske halvøya Gallipoli fra april 1915 til januar 1916. En kombinert britisk-fransk militærekspedisjon ble etablert for å erobre Det osmanske rikets hovedstad Konstantinopel, jf. [Wikipedia Dato](#): 19. feb. 1915 – 9. jan. 1916) Alså; 1915+22 = 1937 - året dette sandsynligvis ble nedskrevet.? Rø-anm.)

Hans ansigt var hvitt og tegnet, hans øjne tæt lukkede. Jeg anede ikke hvad jeg forventedes at gøre, men jeg tror, han blev bragt til mig i håbet om, at han ville se mig. Eksperimentet så dog ud til at være en fiasko, da han enten ikke ville eller kunne åbne øjnene.

Vi gik igen ind i hovedsalen; men kort efter forlod vi den og begyndte at stige ned af hvide trin. Kigger nedad for at være sikker på mit fodfæste, ligesom en vane, lagde jeg mærke til, at den lille pige, som bar en lang kjole, havde bare fødder! Det her opdagelsen fik mig til at kommentere overrasket: "Hvorfor har du ingen sko!"?

"Det er ligegyldigt", svarede hun.

"Men jeg skal skaffe dig nogle sko!" insisterede Jeg.

Hun så ophidset ud og gentog: "Nej, det gør ikke noget". Jeg indså pludselig den fejl jeg havde lavet. Efter jordiske standarder var hændelsen lille, men min insisteren havde skabt et tankesammenstød med dette avancerede barn, noget der skulle undgås i ånden, hvor tanken er alt.

Da vi forlod stedet fik jeg indtryk af, at mit besøg var forbi og jeg spurgte den lille pige, hvor hun boede, da hun var på jorden, og hun svarede "Ontario, Canada".

Jeg ville have de her oplysninger for at finde ud af, om hun var forbundet med min familie. Et par øjeblikke senere så jeg hendes lille form gå videre, og jeg fandt mig selv tilbage fra scenen og min rejse tilbage til kroppen.

Jeg bevarede min bevidsthed, men mit syn blev trukket tilbage, som det altid sker med mig, så jeg så derved intet på min vej tilbage. Alligevel var jeg tilfreds ved at forblive passiv, og finder min åndelige hjælpers tilstedeværelse både rolig og trøstende.

Det standsede og kom en lille pause, da *fysisk følelse syntes at strømme ind i min i træge krop, liggende på sengen*, efterfulgt af en strøm af tanker om min oplevelse.

Men mine åndelige observationer var endnu ikke forbi. Fra Ovenover loftet, kom et gyldent design (takmønster?). Det så smukkere ud end nogensinde set før, og jeg takkede mentalt åndens hjælpere for det, de havde gjort. Der må have været mange hjælpere, fordi denne Projektionen var så godt timet, og den lille pige stod klar og ventede på at tage mig rundt på institutionen.

Jeg ville ønske, at jeg kunne have gjort noget for den unge soldat, som var anbragt foran mig. Jeg huskede endda hans navn. Jeg er sikker på, at hans tilstand kun var midlertidig da han var i gode omgivelser og lyset i rummet var strålende, som at stirre ind i et buelys.

(Lysbuelampe er en lampe som lager lys ved hjælp av elektrisk lysbue. Den ble oppfunnet av den britiske kjemikeren Humphry Davy på begynnelsen av 1800-tallet, og var den første elektriske lyskilden som fikk noen praktisk betydning.)

Den anden og længere oplevelse, som blev gjennomført og rundet af på en behagelig måte, efterlod mig med en indre følelse af opløftning og taknemmelighet, som blev ved med mig hele dagen.

Mens jeg oprigtigt ønskede at se min kone, ønskede jeg også at vide, hvordan livet i ånde verdenen virkelig var. Jeg hadde læst om det og hørt mange beskrivelser i seancer, men nogle beretninger er ofte modstridende og vage. "Sengetid" var blevet en meget viktig del af min dag!

Fiasko - fordi jeg bryder en åndelov

Der gik et par nætter, hver med håbefulde forventninger, og så kom min næste projektion.

Denne gang, selvom jeg forblev ret passiv som før, syntes jeg at se det grå konturer af tage og træer, som passerer under mig, men ved en viljeanstrengelse trak straks mit bevidste syn tilbage fra dem. Jeg havde en idé om, hvad jeg så var jordisk, og at enhver interesse, jeg tog i det, kunne have den virkning, at jeg dragede mig tilbage og dermed forhindre en udflugt. Jeg **var fast besluttet på ikke at gå glip af et eneste besøg den næste verden - det var for interessant.**

Snart ophørte al fornemmelse af bevægelse, og jeg så på mine omgivelser. Jeg havde været efterladt tilsyneladende alene i et ret lyst landskab. Pludselig så jeg min kone nærme sig, omkring tredive meter væk. Hun kom smilende med den velkendte gang, som jeg kendte så godt. Jeg kan ikke forsøge at beskrive mine følelser, ud over at sige, at jeg tænkte: "Endelig ses vi virkelig igen! Det er meget bedre end de korte clairvoyante visioner, jeg har haft af hende." Hun bar endda hvad der så ud som den samme frakke vist på et fotografi af hende hjemme. Da jeg tænkte på dette fotografi, vækkede jeg pludselig en jordisk vibration i mig af sorg, som jeg havde følt, da jeg så på dette billede. Med det samme trak jeg mig fra scenen og i den gråhed følte jeg mig hurtigt trukket tilbage til det fysiske legeme. Med den øjeblikkelige tankehastighed vidste jeg, at jeg havde taget fejl på en eller anden måde.

Tilbage i sengen og bevidst om min fysiske krop, følte jeg mig frygtelig skuffet, men jeg vidste, at jeg kun havde mig selv at bebrejde. Sorg er simpelthen jordisk uvidenhed, en sorg på beretning om at tro, at nogen er død og forsvundet for evigt, selvom den er falsk, overfladisk tro kan foregive noget andet. En sådan tanke er en absolut negation af sandheden, i modstrid med åndens lov og har den effekt at sænke ens vibrationshastighed.

Da jeg endnu ikke var en permanent beboer i ånden, er min lavere vibration passende til en fysisk krop *og jeg fik ikke lov til at dvæle i uvidenhed som på jorden.* Hvordan kan vi forvente, at Guds love tillader begåelsen af en usandhed? - Jeg så intet symbol på min soveværelsesloft efter denne for tidlige tilbagevenden!

Gensyn med min kone.

Jeg begyndte at se fuldkommenheden i alle Guds love. Husker min første projektion, som havde vist, hvordan tanker kan udveksles, når auraerne af to ånder blander sig, *så begyndte jeg at indse, at al denne information blev formidlet til mig af min usynlige åndslærer,* og jeg fandt senere ud af, at hvis mit sind var i stand til det, så ville forståelse fortsætte, med instruktionen på mine rejser.

Jeg var sikker på, at åndelige hjælpere ville give mig endnu en mulighed for at møde min kone og *det skete snart.* Jeg blev projiceret, føret ud af kroppen, to nætter senere og denne gang fandt jeg mig selv stående på en landevej. Jeg var meget bevidst og begyndte at genkende de følelser, som den åndelige krop automatisk opfanger, når den ankommer til en (bestemt-) del af åndeverdenen. *Disse følelser eller vibrationer var meget behagelige.* Jeg havde forestillet mig, at dette ville være endnu en mulighed for mig at møde min kone, men hun

dukkede ikke op. Så jeg *koncentrerede mine tanker om hende* og sagde simpelthen: "Kom!" Efter en kort pause dukkede min kone pludselig op på banen, og gik hen imod mig. Jeg **følte meget glæde for succesen med mit telepatiske opkald; det virkede så enkelt og naturligt.** Måske var det en lektie, som de mange andre som skulle følge på senere rejser.

Min kone så også meget glad ud, og da hun kom tættere på, lagde jeg mærke til at hendes ansigtstræk var præcis, som de havde været på jorden. Da vores auraer mødtes, var der en transformation. Jeg havde set træk (til dette-) ved de fremskredne, men hendes var perfektion. Hun var den samme kammerat, men forskellig; alligevel kendte jeg hende bedre end jeg nogensinde havde gjort før. Jeg ville have genkendt hende usvigeligt, selv med lukkede øjne, *fordi hele hendes liv og personlighed var indeholdt i hendes aura*, og jeg kunne fornemme den efter år i samvær med hende. Jeg var også klar over, at hun kendte mig bedre end hun nogensinde gjorde før.

Der syntes at være en vidunderlig harmoni mellem os, for vi udtalte begge de samme ord af hilsen og velsignelse i samme øjeblik. Ikke at vi ikke besværedes med at tale med vores læber - men talen var for langsom. Lykken ved vores møde syntes at hæve os til en højere vibration **og i vores åndelige forening var vi i stand til at udveksle tanker med en utrolig hurtighed.**

Selvom denne vidunderlige oplevelse for mig kun var midlertidig, virkede den ganske naturlig; men senere fandt jeg ud af, at jeg ikke kunne huske hele vores samtale med det fysiske sind, *af en grund, som jeg vil forsøge at forklare senere.* Jeg vidste i hvert fald, at vi talte om sorgen over vores første afsked og det nuværende lykkelige møde.

Jeg vidste ikke, hvor længe vi forblev sammen, *men intensiteten af dette plan begyndte at forårsage en behagelig døsighed i mig.* Så indså jeg, at min tid var gået, og jeg følte en blid fornemmelse af drift. Der var ingen sorg i denne afsked – nu havde vi oplevet en anden fuldkommen åndelov.

Tilbage i den fysiske krop og opmærksom på det mørke soveværelse og det tikkende ur, var jeg fyldt med undren over dette møde og den ubeskrivelige perfektion, jeg havde set. Som for at forklare denne perfektion blev der indtrykt noget i mit sind, og med disse ord: "Guds billede", så blev hele loftet fyldt med det perlehvide billede af et kæmpe basrelief af reneste marmor.

Åndehåndværkeren så ud til at tilføje sit bidrag til at prise den Største Håndværker af alle.

Den kinesiske hjælper.

Jeg har beskrevet de første udflugter i deres rækkefølge, for at give en idé om, hvordan mine rejser i ånden startede, men mange efterfølgende rejser havde en helt anden Karakter.

Min åndelige hjælper så nu ud til at være i stand til at adskille min åndelige krop fra min fysiske krop ret nemt. Jeg var glad for dette, fordi den lange periode af koncentration og bevidsthed, kræver en indsats og er mentalt trættende.

Da jeg gik i seng, fattede jeg bare mig selv og håbede på en oplevelse. Jeg plejede at håbe hver aften! Men sådan skulle det ikke være. Som jeg blev vist senere, at betingelser omkring mig skulle være ret. Jeg vidste dog ofte, hvornår en projektion skulle komme, da jeg kunne føle noget som en

stærk strøm af elektricitet op ad min rygrad, kulminerende i nakken, og nogle gange et stød i solar plexus, som ville gøre mig ryste i sengen.

På et tidspunkt, da jeg sad med en clairvoyant, fik jeg at vide, at en ældre 'Kinamand' kunne ses sammen med mig. Budskabet var: "Han siger, han magnetiserer dig, hvad det så end betyder". Jeg var i stand til at bekræfte effektiviteten af hans "magnetisering".

Han var en af de åndelige hjælpere, jeg selv clairvoyant havde set i mit soveværelse. Han fremstod som en meget rynket gammel mand med et charmerende smil. Da han levede på jorden var han apoteker.

(billede ikke fra bogen>)

Den tid, jeg var væk fra den fysiske krop, begyndte at blive længere. Denne bevidsthed var ikke altid kontinuerlig, da jeg nogle gange blev taget til tre eller fire forskellige sfærer eller forhold på en nat, og under forandringen ville jeg være gjort bevidstløs og så finde mig selv at "komme til" et andet sted.

Bevidstheden vokser og aftager, som om den bliver genopbygget af en eller anden slags bølger af magt, men jeg ved ikke, om det kommer fra min fysiske krop gennem astral ledning eller fra åndehjælperen. Det virker min åndelige hjælper heller ikke altid at vide, hvad jeg rent faktisk har set, for når jeg har besøgt en professionel clairvoyant og fik gode beviser på mine oplevelser, har der været hændelser som jeg har savnet, hvilket så ud til at forårsage en vis overraskelse for mine guider.

Jeg har hørt medier sige, at de ikke - eller kun sjældent bliver taget til åndens verden, fordi det ville gøre dem utilfredse med livet på jorden. Jeg kan forstå dette, men i mit tilfælde var jeg meget taknemmelig for at kunne møde min kone og alligevel vende tilbage at passe vores børn.

Først begyndte jeg at lave korte noter om mine oplevelser, men disse ophørte snart da jeg fandt ud af, at jeg kunne huske mere klart og fuldt ud, end noget andet, jeg havde besværet at lægge fra mig.

En hændelse vidner, under min bevidsthed i ånde verden, var præget i mentaliteten meget tydeligere end jordisk begivenheder. Den er entydig og skiller sig ud og behøver ikke adskilles som den tankemasse som tilhører i det kropslige sind.

At huske de modstridende rapporter om de åndelige tilstande og livet i ånden, som vi får nogle gange, begyndte jeg at tænke på, at det ville være en god idé, hvis jeg, som en indbygger på jorden, kunne bringe fakta tilbage - hele sandheden og intet andet.

Jeg fandt dog ud af, at det ikke var så nemt.

Mange spørgsmål om forhold i ånde verdenen kan besvares med: "Ja og nej!"

Det sande svar er afhængigt af den sfære, man beskæftiger sig med. Begge svar kan være korrekte, for den tilsvarende tilstand.

Nogle beviser

Det er helt naturligt, at folk, som ikke selv er synske, vil spørge, om mine oplevelser er en realitet eller bare fantasi.

Jeg vil gerne give et par eksempler på, hvad jeg mener, at det udgør bekræftende beviser, selvom det skal understreges at gentagne personlige erfaringer alene kan bringe urokkelig overbevisning. Jeg havde ikke noget særligt ønske om at projicere, (dvs.tanke-forflytte mig) til **jordiske steder**, da jeg fandt den næste verden meget mere interessant.

Men i 1939 var mine to døtre på ferie på [Isle of Wight](#), omkring 90 miles væk fra mit hjem. Efter frokost en dag følte jeg mig meget ensom over deres fravær og satte sig i lænestolen og bad om at blive taget til dem. Jeg havde meget lidt tid til overs, da jeg snart skulle tage mig af min virksomhed.

I øjeblikket blev jeg projiceret og befandt mig gående bag mine to døtre. Jeg kunne ikke se det generelle landskab, men pigerne gik nogle få meter fra hinanden og at kastede en genstand fra den ene til den anden.

Så nærmede en dame sig bagfra og gik *gennem* mig (nu dog som et jordisk usynligt spøgelse) og så *mellem* mine to piger. Den ældre pige, uden at se sig om, kastede genstanden og ramte damen i ryggen. Jeg var irriteret over sådan skødesløshed og denne tanke trak mig straks tilbage til den fysiske krop – alt i overensstemmelse med åndsloven. Jeg *noterede tiden og dagen*. Min tilbagevenden fra Isle of Wight til London tog omkring tre sekunder, så det så ud.

Det svarer til tredive miles i sekundet - noget af en fart for en efternøler, som var uvillig til at vende tilbage!

Senere, da mine døtre fortalte mig alt om deres ferie, spurgte jeg pludselig den ældste, hvis hun havde smidt noget og ramt en dame. Hun blev rød, og den yngre fnisede og sagde: "Mabel traf en dame i ryggen med en bold!" Den ældste forklarede, at efter frokost den dag, jeg havde noteret, mens de gik videre på hver side af en sti til stranden kastede de en bold frem og tilbage til hverandre, og hun lagde ikke mærke til, at damen overhalede og gik mellem dem.

Denne lille smule af jordiske rejser interesserede mig, men jeg tænker det ikke er meget (i sammenligning med), de jordlandskaber som set af en ånd!

En gang forlod jeg min krop, da jeg deltog i en seance, og det skete kun én gang. Det havde jeg ikke troede det var muligt, da stolene var ubehagelige. Ved denne lejlighed blev jeg taget af min guide til en tropisk region, hvor vi stoppede under et træ, og han viste mig en trompet fuld af ektoplasma eller hvad som skulle repræsentere "kraft". (eller energi?)

Det var et meget kort besøg, og da jeg vendte tilbage, holdt jeg bevidst mine øjne lukkede og gjorde ingen bevægelser, men en meget god clairvoyant, en dame, som sad over for mig, sagde: "*Jeg så dig gå ud af kroppen og jeg har lige set dig vende tilbage. Fortæl os, hvad du så*".

Når jeg "kommet ud af kroppen"e om natten, har jeg ofte set mennesker i ånde verdenen, som var fortsat boende på jorden, selvom jeg aldrig har set deres 'astrale snore'. Jeg tror, det er mere i fortyndet form (åndelegemet væk fra jorden), at ledningen kan kun ses af fremskredne ånder.

I et tilfælde blev et sådant møde husket. En nat havde jeg projekteret og var ved en jubilæumsfest i ånden. Der var en del slægtninge der, tidligere og nærværende, og jeg så min tante, som bor hos mig, og også en nevø, som bor en få kilometer væk. Da min tante så mig om morgenen, sagde hun: "Jeg tog til et hyggeligt sted - en fest om natten, og jeg så dig der". Håber på endnu en bekræftelse på dette, jeg besøgte min nevø, *men han kunne ikke huske noget*. Det ser ud til at være arven fra næsten alle, at af og til have en psykisk oplevelse under søvn. Sådanne oplevelser er let at skelne fra det fysiske sinds jordiske drømme, fordi de står klart og tydeligt.

Oftentimes har jeg fået bekræftet mine åndelige rejser gennem medier og flere eksempler er nævnt i denne bog. Engang stod jeg i min butik i åndens verden (heraf mere senere), og pludselig mærkede jeg en stærk arm placeret omkring mig. Jeg vendte sig og fandt at det var en af mine åndelige venner, en afrikansk neger. Han omfavnede mig, og jeg følte en varme af dyb hengivenhed og kammeratskab. Jeg følte også meget glad for vores møde og pjuskede sin moppe af tætte krøller. Ophidset ringede jeg til nogle åndelige venner i min butik: "Se hvem som er her!"

Desværre følte jeg i det øjeblik, at jeg trak mig tilbage fra stedet og trods al min indsats, blev jeg trukket tilbage til (-den fysiske-) kroppen. Det var 'en dagprojektion' og høje trafik-lyde havde forårsaget min tilbagevenden.

Jeg har haft mange skuffelser over disse pludselige afslutninger på en projektion, og de skyldes ikke altid ydre årsager, men kan også skyldes noget *tab af strøm* gennem astralledningen. Kort efter denne hændelse var jeg sammen med en medium ven, og hun sagde: "Der er en neger her, og han siger, han har mødt dig i ånden; han siger også noget mere mærkeligt, *at han kendte dig, før du kom til jorden*". Denne afrikaner har været med mig siden jeg har studeret psykisk videnskab. Han er blevet beskrevet for mig mange gange af følsomme. Jeg har også set ham clairvoyant. Men det var første gang, jeg mødtes ham i ånden.

Når jeg har projiceret i løbet af dagen, har jeg ved et par lejligheder set jordiske mennesker der, som jeg vidste, umuligt kunne sove i deres senge. Da jeg mentalt spurgte hvordan det er muligt, jeg fik simpelthen ordet: "*Bi-location*", hvilket betyder at være i to steder på én gang. Swedenborg fortæller noget lignende; mens han gik i en by, havde han en oplevelse langt væk i ånden.

Andre psykiske oplevelser

Den åndelige kontakt, som jeg begyndte at opleve på alle tidspunkter af dagen, forbløffede mig, en nybegynder til disse sandheder. Mine åndelige hjælpere virkede fast besluttet på at gøre deres tilstedeværelse kendt af mig og for at hjælpe og lære mig på tusind-og-en måder. Disse kontakter tog form for clairvoyance og clairaudience under min stillere øjeblikke, når jeg sidder i min lænestol.

På andre tidspunkter, under mine almindelige aktiviteter, ville jeg pludselig blive opmærksom på åndens nærvær og at vide, hvordan man løser et problem. Disse begivenheder er fælles for spiritualister, som deltager i udviklingskredse, men for andre kan de være ret ukendte, så jeg må hellere give et par eksempler.

Jeg havde lavet en nedsænket betonfiskedam i haven og en aften fyldte jeg den med vand. Næste morgen var det helt tomt. Efter mine anstrengelser, arbejde, var dette meget skuffende, da jeg havde lagt en god tykkelse af beton. Jeg kom indendørs, sad ned og spurgte mentalt mine åndelige hjælpere, hvad som var galt. Jeg blev, via clairvoyance vist dammen, og vandet som var ved at flygte ud af det ene hjørne.

Jeg rejste mig, gik ud og undersøgte det hjørne af dammen, men det så lige så tilfredsstillende ud som resten. Jeg ville tjekke ved at stikke den med min lommekniv; Det gjorde jeg og klingeren gennemborede betonen!. *Ved betonlægningen havde jeg omsluttet en luftboble som havde sat sig og efterlod et æggeskal tyndt lag.* Forsegling af denne fejl gjorde dammen vandtæt, men jeg kunne ikke have fundet stedet uden åndelig hjælp.

I slutningen af et år, efter at have gravet min have til vinterhvile, fandt jeg, da jeg samlede mit værktøj, at murskeen manglede. Min dybe gravning havde begravet den et sted. I dette foråret, med nogle planter til bed-out, indså jeg, at jeg ikke havde nogen murske. Lige pludselig følte jeg den sædvanlige ånds tilstedeværelse og "vidste" med det samme, hvor jeg skulle lede efter den. **Jeg gik lige til et hjørne i en af sengene, skrabede et stykke ned og der var spartelen/ murskeen.**

I de mere aktive perioder af mit liv brugte mine spirituelle guider et advarselssignal som jeg kunne høre over alle andre lyde, selv over vindens brusen på en motorcykel. Det har blevet henledt min opmærksomhed på ting som et afbrudt benzinrør, en åben værktøj-kasse og deraf følgende overhængende tab af værktøjet, en afskåret baglygteflex osv. som advarsler om modkørende køretøjer rundt om blinde hjørner.

Ved en lejlighed ignorerede jeg signalet, da alt så ud til at være i orden. Da maskinen kørte godt, og jeg var på en fin lige arteriel vej. Signalet gentogs, men jeg fortsatte, og så, efter et par kilometer, gik motoren ud. Ikke noget var mekanisk forkert, men benzintanken var tom!

Til tider ville mine åndelige venner give mig forudsigelser om kommende begivenheder, da jeg var stille i lænestolen. Dette skete så ofte, at jeg plejede at skrive dem ned i en notesbog. En gik i opfyldelse en aften, da jeg stod ved min hoveddør med en nabo og hans kone. Vi så nogle brandmænd håndtere en brand nogle huse væk. Da jeg glemte, at min nabo intet vidste om forudsigelser, bemærkede jeg uforvarende: "Og det skete i det samme rum, hvor jeg så det". Han ville vide, hvad jeg mente, og jeg måtte fortælle ham det. Det hånlige blik på hans ansigt på min tro på sådanne ting var komisk at se. Så viste jeg ham posten i min notesbog om ilden og dens placering. Hans ansigt ændrede sig - han troede, at jeg lige havde skrevet det ned! Derefter skulle jeg vise ham den næste forudsigelse i min notesbog, som var en hændelse, som også ville ske i nærheden. To dage senere kom naboens kone til mig og, som så ret spændt ud, sagde hun: "Det er sket!" Ikke værende klar over, i det øjeblik, hvad hun mente, spurgte jeg: "Hvad er der sket?" Hun svarede: "Hvad du fortalte os den anden aften".

Nogle råd

Ud over jordisk vejledning lærte mine åndelige hjælpere mig mange ting gennem min egen clairvoyance og jeg fandt deres råd gode sande i alle ting. Deres beskrivelser og åndelig status, blev givet til mig også af forskellige clairvoyante medier, så på en måde, formoder jeg, var jeg automatisk i takt med påbuddet om at "Prøv ånderne, om de er af Gud".

Jeg tror på, at den succesrige måde, hvorpå mine guider var i stand til at tage mig med på disse

rejser skyldtes til dels **min absolutte tillid til dem**. Dette skal være komplet og ikke overfladisk, fordi det, der er indgroet i det fysiske sind, automatisk er imponeret på det åndelige sind.

Når man husker tankens direkte virkning på åndelige planer, kan man ikke se, hvis der er nogen indre følelser af mistillid, hvordan bevidst projektion kan følge, eftersom fri vilje stadig vil sejre, og den åndelige krop ville klamre sig til det fysiske.

Mine guider hjalp mig med mit valg af bøger. På et tidspunkt studerede jeg forskellige religioner og engang var jeg imponeret i folkebiblioteket ved at tage ud en ret tynd bog, som knap var mærkbar blandt de andre. Jeg fandt ud af, at den handlede om en specifik religion, men var en oversættelse af en gammel kinesisk bog og var en masters råd til sine elever om åndelig udvikling. Det var jeg interesseret i, og at se de givne råd stemte overens med vores nutidige lære.

Der var i denne bog også en gengivelse af en illustration med titlen "Ånden rejser" som viste en kinesisk studerende siddende med krydsede ben; højt i luften og var en lille replika af samme (-fysisk-) form, og begge blev forbundet af en tråd, som repræsenterede en ledning. Denne århundrede gamle repræsentation af astral rejser havde ingen særlig betydning for mig på det tidspunkt, selvom jeg vidste, at jeg havde en kinesisk guide. Attituden ved at sidde overskrævs som vist på billedet i det gamle kinesiske bog ville ikke have passet mig. Jeg havde brug for absolut lethed som at ligge på en seng eller sidde i en velpolstret lænestol, for før en projektion ville jeg miste al følelse af min fysiske krop og ethvert ubehag ville have forhindret opnåelsen af denne tilstand. Min enkeltprojektion, mens jeg sad på en hård stol i en Spiritualist-kreds overraskede mig dengang, men jeg tror, det blev gjort som et bevis for andre, og alligevel varede den ikke længe.

Jeg har nævnt, at mange mennesker har oplevelser i det astrale under deres nattesøvn uden at vide det. Følgende øvelse har jeg fundet meget nyttig i at bringe disse oplevelser ind i den fysiske hukommelse. Rådet er: Når man vågner i sengen, vær helt stille og prøv at tænke tilbage.

Det svære er at huske at holde sig helt i stilhed, ro. Når jeg har været vellykket i denne øvelse, har jeg følt mig *omsluttet af en aura indeholdende nattens oplevelser, som kan noteres af det fysiske sind. Det mindste bevægelse ser ud til at bryde en eller anden spindellevaktig tråd, som forbinder de to sind.* Hvis den brydes, er det meget irriterende, fordi der ikke kan huskes yderligere.

Endnu en lille øvelse, som jeg har prøvet, har vist sig meget vellykket i det astrale.

I løbet af dagen, når der sker noget usædvanligt på jorden, eller når der er et usædvanligt syn - selv en mærkelig last på en lastbil, plejede jeg at spørge mig selv, om jeg var på jorden eller i det astrale, og hvorfor var jeg der? **Denne øvelse skaber en indre opmærksomhed.** Det skal holdes ud og gøres til en vane, indtil det viser sig hvornår man er i ånde verdenen.

Mit inderste ønske var at besøge min kone og ånderigerne, og mine ønsker blev opfyldt. Jeg har aldrig set min fysiske krop eller astralstrengen på det tidspunkt 'i afgang', da jeg ved starten af hver projektion indtog en tilstand af ekstrem passivitet, bevidst ignorerede alle tanker eller syn af mine omgivelser, og det fortsatte jeg med at gøre, når jeg rejser. Denne holdning i sindet, tror jeg, hjalp mine guider at transportere mig, fordi al åndelig aktivitet er en tankeproces, og jeg ønskede ikke

mine tanker til at blande sig i en projektion (ud-af-kroppen-rejse). Jeg kan således ikke huske, at nogen rejse har været afbrudt, da vi var startet. Jeg ankom altid til, hvad som så ud til at være en forudbestemt destination og min instruktion om en bestemt åndstilstand fulgte. Til mine studier af åndeligt liv som syntes at være en læseplan fastsat af mine spirituelle lærere og naturligvis, som i jordisk undervisning, var mange af de eksempler, jeg blev vist, ekstreme tilfælde.

Søvn og død.

Min far sagde engang efter sin bortgang til mig: "*Hvorfor frygter folk døden? De er ikke bange for at gå i seng, er de?*" For mange ser der måske ikke ud til at være nogen forbindelse mellem de to, men de ligner noget.

I søvn hæver den åndelige krop sig lidt over sin fysiske modstykke, men er forbundet til den ved **astralstrengen**. Denne "snor", efter alt at dømme, minder lidt om den lange og kontinuerlig gnist, som forbinder de to elektroder, set i eksperimenter med høj-frekvens elektricitet, og kaldes nogle gange "sølvledningen", fordi dette navn er nævnt i Bibelen. Ved opvågning vil den åndelige krop (den virkelige og evige person,) synke ned i og slutte sig til den fysiske krop igen.

I døden stiger den åndelige krop, men der er en naturlig adskillelse af astralstrengen forårsaget af standsning af fysiske funktioner og den åndelige krop går til sin passende plads i ånde verdenen, generelt ledsaget af åndelige hjælpere, som hjælp i tilpasningsperioden.

Mange mennesker, når de *næsten* er i søvn, har oplevet fornemmelsen af at falde eller "slippe gennem sengen". Dette er forårsaget af den gradvise stigning af den åndelige krop som bevidsthed går over i ; så har en eller anden forstyrrende faktor - måske en støj - forårsaget det at blive trukket tilbage til **dets fysiske modstykke**, deraf fornemmelsen af at falde.

Således er en levende person, mens den er bevidst projiceret, i en lignende tilstand som en død persons ånd. Projektionistens (den ud-af-kroppen-reisendes) fysiske krop er normalt i en tilstand af **normal søvn**, og nogle oplevelser, jeg har haft, som skal fortælles om senere, viser at **det** er tilfældet med mig.

Når alt dette bliver almindeligt kendt, vil det virkelig være muligt at spørge, som min far gjorde: "Hvorfor frygter folk døden?"

KAPITEL TO.

DE NEDRE Sfærer.

Illusionens plan.

Som jeg nævnte før, blev mine rejser meget anderledes og var i starten mest til de nedre sfærer eller de kedelige tilstande, triste, men før jeg kom tilbage til min krop, var jeg generelt taget til en lysere lokalitet eller sfære. Der er en grund til dette som betingelse for den nedre tilstand er tilbøjelig til at klæbe, og dette kan give en ubehagelig eftervirkning. Da jeg ankom på et lavere plan ville jeg straks kende stedets natur. Da åndekroppen er meget følsom, og opfanger med det samme tanker hos folk der. Resultatet er en kvalmende råhed (**cruelty**), som er ubeskrivelig. De mest deprimerende

øjeblikke på jorden kan ikke sammenlignes med det, som det fysiske sind ikke kan håndtere, med mange tanker ad gangen, hvorimod åndekroppen er åben for 'massetanken' om det bestemte tema. Men hvis jeg skulle blive et stykke tid, for at være vidne til noget i disse lavere tilstander, ville min ånde- hjælper neutralisere disse vibrationer på en eller anden måde. **På de fleste af disse kedelige astrale plan, var Jeg usynlig for folk der.**

De nederste sfærer/tilstander/plan, er ret jordlignende. Der er byer, småbyer, landsbyer osv., som **synes at være kopier af eksisterende lokaliteter på jorden**, og nogle gange er forholdene der som ligner dem på jorden. De er ret "solide", konkrete, 'faste', når den åndelige krop antager samme bølgelængde, eller frekvens!

Jeg har læst, at disse lokaliteter dannes naturligt og automatisk af sindene af mennesker, der er gået over til åndeligt liv og forventer at se deres kendte omgivelser. Dette synes at være sandt, og også at sindet har en fotografisk hukommelse, der er i stand til at gengive alle detaljer.

For at nævne et eksempel:

Jeg har set lygtepæle i gaden, hvilket næppe ville være nødvendigt, da jeg aldrig har set nattens mørke der.

Med hensyn til *denne kreative kraft af ubevidst tanke*, talte jeg engang med en lærer i ånden, og han spurgte: "Hvor får du dit tøj?" Jeg prøvede at huske min skrædders navn på jorden og kunne ikke. Men det var ikke det han mente, han sagde "Se" og pegede på mit tøj. Jeg kiggede ned og så, at jeg havde mit hverdagstøj på, gengivet i hver detalje, selv til en lille plet, der var på dem, resultatet af en for kraftigt sammenpresset tube tandpasta, som jeg ikke helt havde kunnet fjerne.

På disse sfærer er ånderne i varierende grader af uvidenhed. Nogle har ikke mindste anelse om, at de har forladt jorden og er i "det store hinsides".

Andre har en form for indtryk af, at de lever *et andet liv*, men det er drømmeagtigt og ikke positivt. Disse mennesker har videreført de samme ideer, som de havde på jorden, og "ånd" er lige så vagt for dem som på jorden, for deres omgivelser er ganske jordlignende.

Uden mine erfaringer og anden viden tror jeg, at jeg ville være lige så vag og usikker, da jeg nogle gange ikke er blevet helt bevidst på én gang hvornår jeg ankom på et plan og troede, jeg var på jorden.

Så efterhånden som, hvad jeg havde tidligere lært, syntes at filtreres igennem, ville jeg blive bevidst **og vide**. Mange ånder virker ret tilfredse, da de har det godt og ikke bliver trætte, men deres sind søger ikke efter, eller kender til noget bedre, og *de kan heller ikke skubbes fremad*. Det åndsloven synes at være klar på; at trangen skal komme indefra, hvilket vil ske i (rette-) tiden.

Som manges indgroede tanke var deres; "arbejder du her?"

Jeg svarede: "Nej, jeg kigger mig rundt".

I ånden synes tanker at blive "størknet" og dermed blive til ting. Senere hvornår fremskridt, vil disse gudgivne gaver blive brugt anderledes. En af vores velkendte psykiske forskere (F. W. H. Myers) i en meddelelse efter sin bortgang og gav denne tilstand det meget passende navn "*illusionens plan*".

Resultater af uvidenhed

Mange synes at mene, at hver tur til den næste verden skal være fuld af spænding med mange nye vidundere og mærkelige ting at se, men det er ikke altid sådan. I min tidlige fremskrivninger blev Jeg taget *til de lave eller ufremskridende tilstande mange gange*, og disse er ligesom her på jorden og indbyggerne kender ikke til noget andet, der aktiviteter ofte var banale og kedelige, men jeg var nødt til at lære.

Mange gange har jeg følt nødvendigheden af, at alle skulle have en vis viden om åndens liv allerede under deres jordiske pilgrimsfærd. For eksempel virkede det ikke særlig opbyggelig, da jeg blev hastet til en kedelig tilstand for at lytte, (usynlig for dem) til en samtale mellem to kvinder, midt i en øde skoles legeplads. De var skole rengørere, og var fulde af bitterhed mod en anden kvinde, der havde til opgave at gøre skolen rent, som de overvejede, mente, burde have været givet til dem.

Dette er "illusionens plan" med alt dets tristhed og jeg skulle næppe tro, at nogen åndebørn gik i den skole. Det her ville dog ikke virke underligt for rengøringsfolkene, da de kun beskæftiger sig med tomme skoler.

De fabrikker, jeg har set, var alle overbemandet med arbejdsfolk, og det var der intet system eller produktionslinje. Hver enkelt lod til at gøre noget, som han vidste bedst eller ønskede at gøre, og alle var tilfredse med at være i et almindeligt job. Det er interessant at bemærke, at selv om den indgroede tanke om arbejde er øverste prioritet, og er 'båret over' af nogle, så er den dovne vane med at "have en mikrofon", og jeg så masser af det rundt om bænkerne. Et sted, hvor der ikke var nogen formænd, ville uden tvivl være et arbejdernes utopi.

Utopi er et idealsamfund, en beskrivelse af et godt samfund, eller den formen for samfund et individ eller en gruppe længter efter.

Nær ved julen blev jeg engang projekteret til en fabrik i ånden, hvor jeg så nogle mænd male børns legetøj, og det så ud til, at de tidlige tanker om den festlige sæson afspejles i den næste verden. Udenfor fabrikken var der en stor idræts jorde, i midten af hvilket, de rejste en stor og betydeligt udseende scene. **Mens jeg spekulerede på, hvad det var for noget, bemærkede min guide stille: "For arbejdernes morskab".**

Ved to lejligheder i denne verden, hvor tanker er tingen, har jeg set slagteres butikker. **I et land, hvor det ikke er muligt at slagte dyr, lyder det måske overraskende selv for dem med en vis viden om ånd.** *De er udelukkende resultatet af det tænkte* og så lige så væsentlig ud som noget andet. Hvor tanken hersker, hvem kan sætte en grænse for tanken?

De var simpelthen slagternes jordiske livs ambitioner om at have en velassorteret butik, der er i stand til at opfylde alle deres kunders krav. De var små butikker og hele fronterne var hængt op med kød, ligesom vi plejede at se før den nye mad love blev indført. Farven på kødet var strålende rød og i ét tilfælde næsten farven af Crimson Lake, som måske var deres idé om "perfekt kød".

Dette illusionsplan, hvor mange ånder lever i lange perioder, kan virke underligt til mange af os på jorden, *men de, der har siddet i redningskredse, vil kende til mange tilfælde, hvor en ånd, efter at have fået at vide, at han eller hun er gået over, eftertrykkeligt benægter det i første omgang.* **Dette er en af grundene til, at redningskredse holdes af Spiritualister, der prøver at oplyse disse tilbagestående ånder.**

Vores stakkels brødre.

I en interessant oplevelse forbundet med dem, der stadig lever i illusionens plan, blev Jeg engang bevidst i en projektion *på dækket af et fuldrigget sejlskip af det 19. århundrede*. Jeg var blevet plantet nær en af de store master, og som jeg blev klar over tingene, blev jeg overrasket over antallet af reb, der kom ned fra loftet og udtrykket "at kende rebene" fik en ny betydning for mig. Jeg gik hen til et Dækshus tæt ved, og i det var der nogle få mænd, som alle brokkede sig over deres bo kvartaler. (boliger).

Jeg fornemmede, at de troede, at de for ikke længe siden havde forladt havnen og var blevet lagt i dækshus. Jeg kiggede i den og så køjerne og fortalte dem, at det ikke var så slemt, men de ville ikke blive trøstet og tænkte på muligt stormvejr forude. Det ville har været interessant at spørge disse mænd, hvornår de sidst så en storm eller gjorde en nats udkik, vagt, men jeg gjorde ikke det - måske fordi det var prøvet før uden effekt.

Deres klager ville bestemt virke reelle, da stedet ikke var en godt teak-bygget affære, men mere af et skibssnedkerarbejde der ikke så særlig vejr-bestandigt ud; men man kunne ikke mere fortælle disse mænd, at de var "ånder" - som man heller ikke kan fortælle mennesket i gaden, om - med få ord - overbevise dem om liv hinsides.

I mine tidlige projektioner til de lavere planer blev jeg ofte ført til et sted lige i tide for at være vidne til nogle hændelser og i en jeg så, og det virkede som om mine lærere var helt klar over hvad der skulle ske. Jeg fandt også ofte, at jeg ventede uden for et kontor med følelse af at min åndelige hjælper var gået indenfor for at få "ordrer"; medens jeg ville være gjort bevidstløs og jeg så skyndte mig til stedet.

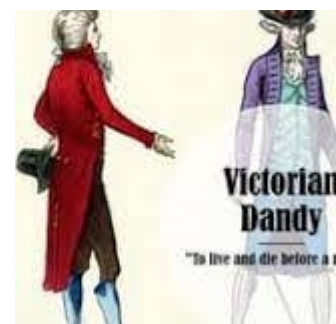
I de kedelige, astrale byer så jeg ofte visse mænd pænt klædt i almindeligt tøj, men deres træk og øjne havde en glans og perfektion, der gjorde dem uvanlige, specielle i sådan en lokalitet. Jeg fornemmede dem som avancerede hjælpere på deres forskellige missioner, **og jeg så engang de beskyttende kræfter, de besidder.**

Jeg blev pludselig taget til en af disse byer og stationeret midt i en markedsplads. En mand, en neger, stod på en kasse og henvendte sig til en menneskemængde, og han syntes godt tilfreds med sin evne til at holde folket underholdt med hans vittigheder og antikviteter. En af disse hjælpere gik forbi, og manden så ham. Et intenst had dukkede op i hans ansigt, *og han kaldte på ham med et groft udtryk.*

Hjælperen standsede og vendte sig mod ham med et alvorligt blik og sagde: "Fornærme ikke mig". Resultatet var overraskende. Manden faldt sammen, som om alle kræfter var taget fra ham og forsvandt af syne ved foden af mængden. Hjælperen gik sin vej og drejede om et hjørne. Snart kæmpede manden sig på benene, og følte sig sikker at han ikke kunne høres, og råbte yderligere en fornærmelse og genoptog derefter sine løjer med mængden.

Ved en anden lejlighed blev jeg 'sat ned' midt i en elendigt udseende gade, som jeg mente var en del af London i det 19. århundrede. Jeg så en trist udseende lille kræmmer at gå fra hus til hus med sin taske og "så" ham værende en stolt og "Victoriansk" dandy med et skævt udseende, stadig med sine knurhår og i tøjet fra hans tid. >

Pludselig gik han hen til kræmmeren og trampede bevidst på hans fod. Denne kræmmer råbte af smerte og greb om foden. Mens han gjorde det forsvandt hans støvle, og jeg så, at han tog fat i sine bare tær, som blødte. Jeg konfronterede dandyen og sagde: "Hvorfor gjorde du det?"

Han vendte sig væk og mumlede: "Han irriterer mig." Jeg kiggede mod kræmmeren. Han var at komme sig over sit chok, og hans støvle dukkede igen op på hans fod. Så tog han op sin taske og fortsatte sin runde.

Denne hændelse med tilsyneladende skader og smerte overraskede mig, men forklaringen fornemmede som jeg fik fra min hjælper var som følger. Det stærke sind overvandt det svagere som ønskede at forårsage smerte. Kræmmeren "troede", at han var såret. Han ville tage fat om tærne og samtidig blev støvlen automatisk 'udslettet'. "Smerten" var sådan, og han troede, der måtte være blod, så blod dukkede op. På mit indgreb var tankerne om at give smerte avledt fra kræmmeren, og han kom sig hurtigt.

Denne "forventning" og "produktion"/skabe-resultat, er meget mærkelig. Engang ventede jeg udenfor et kontor i et lavere nivå, plan, som jeg tidligere nævnte, og der var flere andre ventende der. Da jeg glemte, hvor jeg var, stak jeg hånden i lommen, tog en cigaret og tændte den og pustede røg ud. Det smagte forfærdeligt, som en brændende klud, og jeg smed den væk i afsky. En ung mand, der stod ved siden af mig, sagde: "Prøv det igen", og jeg svarede: "Nej, det er kun en jordisk vane".

*Den mærkelige pointe ved denne hændelse er, at hvis min forventning producerede den ønskede cigaret, hvorfor gav den ikke også den ønskede smag? Eller gjorde min guide et puds på mig? **Senere kom jeg i tanke om, at jeg ikke så nogen flamme på min lighter, og jeg har heller aldrig set en fortærende ild i ånden. Måske er den æteriske "substans" i ånden et "oprindelig" element, der ikke kan nedbrydes yderligere; og det kan også være årsagen hvorfor man aldrig ser rådnende vegetation i ånden.***

Jeg blev ført til en anden kedelig og uudviklet sted, og så en gruppe mennesker som venter uden for døren til en lang hytte. En lærer ledte mig gennem folket og den lukkede dør. Dette overrasker mig altid på de lavere steder/nivåer, for jeg ved aldrig, hvornår jeg er synlig.

Inde i hytten var der lange borde med tallerkenrækker. Hver tallerken havde et stykke af brød med en lille portion marmelade på. **Jeg fik at vide, at disse mennesker havde været nogle tid i ånden, men var ret uvidende om kendsgerningen, og den sparsomme ration var en bestræbe sig på at vænne dem fra lyst til mad.**

(og det samme beskrives i [boken](#), ASTRAL CITY. Rune kommentar)

Udenfor, bag i hytten, passede en kvinde, der så ille ud, en bærbar kedel. Hun brændte den med træ og røg udskød, men jeg kunne ikke se flammer. Da en lav røgsky hvirvlede omkring os, sagde jeg til kvinden: "Det ligner et hus i brand. Jeg forventer, at du har et godt brandvæsen i dette distrikt." Og implikationerne af denne bemærkning, slog mig noget tid senere, men min samvittighed er ganske klar. *Jeg er sikker på, at jeg blev tilskyndet til denne bemærkning af min hjælper.*

Da jeg sad på en kasse, trådte en meget lille dreng op til mig. Han lugtede, som om han havde været rullet i kloak. Han ville gerne tale med mig, men jeg sagde skyndsomt, at der ikke var tid. Da jeg så på hans ansigt, så jeg, at han faktisk ikke var en dreng, men en lille visnet gammel mand med en forkrøblet åndelig krop.

For mange år siden blev jeg taget til et meget trist sted, så mørk, at det næsten var som skumring. Der var elendige bygninger som varehuse, og i en af dem så jeg en række tjenestemænd, der håndterede deres klæder, som blev stablet i bunker. Det jeg fik at vide var at de gik over til bedre forhold. Jeg nærmede mig en soldat, jeg havde kendt på jorden og spurgte ham, om der var flere af vore mænd der. Han blev forskrækket og bange og så vildt rundt sig, *og jeg indså så, at han*

kunne ikke se mig, selvom han havde hørt min stemme. Jeg har ofte "blivet gået gennem" i min usynlige tilstand - dette har ingen effekt på den åndelige krop

krangleverne ånder, stridige ånder.

Jeg nævnte før, at mange af de lavere plan er beboet af mennesker med lignende fremherskende tanker eller tendenser, som drager til (dvs. tiltrækkes) de samme omtrentlige bølgelængder i ånden.

Denne "hovedtanke" er meget stærk og mærkbar, når man går ind i en sådan tilstand. Et af mine mest usmagelige besøg var i en by, der var beboet af de uheldige mennesker med skænderier (norsk=krangler). Jeg blev sat ned i en gade, og som sædvanlig fornemmedes stedets kvalitet. Det var forfærdeligt, og da jeg så mig omkring, *usynlig for dem*, så jeg folk, der skændes voldsomt. Efterhånden som min bevidsthed blev mere tilvænnet tilstanden, modtog min ånd deres tanker. *De var ondskabsfulde, ubarmhjertige og morderiske.*

Det var et håbløst sted at være, da hver enkelts natur blev forværret af de

kollektive tanker fra helheden. Jeg kunne ikke holde det ud og sagde: "Tag mig væk". Min guide flyttede mig straks, og vi ankom til udkanten af byen, et bart gruset sted, og der så jeg en samling hytter som med kæledyr som mus og kaniner. Spørgende hvad disse var til, fik jeg at vide, at disse mennesker ikke havde nogen kærlighed til deres medmennesker, men kunne nogle gange være glad for et kæledyr. De blev opmuntret til at holde kæledyr, i håbet om, at en slags kærlighed ville vokse ud af det. **Denne tilstand er det negative af, hvad eksistensen burde være.** Forestil dig den persons lod, hvis liv på jorden har egnet ham eller hende til denne tilstand eller bølgelængde, efter at have "kommet over". Den lille kærlighed, der er, bliver taget væk, oversvømmet af massetankerne fra de andre mennesker, hvilket minder en om citatet: *"For den, der har, ham skal være givet, og den, der ikke har, fra ham skal også det, han har, tages."*

Tanken modtages let af den åndelige krop, og jo stærkere tanken er, jo mere effektivt er det.

Når to oprigtige venner mødes på et behageligt plan, vil hver udstråle en tanke af glæde, som vil blive modtaget af den anden. Hver modtagers fornøjelse er derfor fordoblet og *den tilbagevendende tanke fordobles følgelig*. Denne multiplikation af den oprindelige tanke mange gange og ved elektrisk hastighed giver en ide om lykke på nogle planer. Når man indså anvendelsen af denne samme lov på den frygtelige tilstand, jeg har beskrevet, hvor hadtankerne udveksles, kan konsekvenserne af det godt forestilles.

Da jeg projicerede og blev bevidst, fandt jeg mig selv siddende udenfor et lille hus. Jeg kunne ikke mærke nogen vibrationer, der betegnede forholdene, og virkede at blive isoleret fra dem. Pludselig blev jeg 'samlet op' og fik en "bandystol", - to krydsende hænder og laver plads til en anden. Situationen fik mig til at grine, fordi jeg kunne høre mine to hjælpere grine, og jeg havde mine arme om halsen på dem, men jeg kunne ikke se dem. De løb med mig rundt om huset og efterlod mig foran det en gang til.

Mens jeg spekulerede på, hvad det hele handlede om, kom en af dem, nu synlig, ud af et hus. Jeg spurgte ham, hvilket sted dette var, og han sagde: *"De lave tankers land"*. Han begyndte at lede mig, og jeg så, hvad der så ud til at være en trist endeløs mose (=myr). Min isolering var tilsyneladende blevet fjernet, for stedet så ud til at lugte som en bys spildevandsværker.

Her og der var der triste mennesker, nogle gik langsomt, nogle stod stille. Vibrationerne på dette sted var elendige, og jeg indså, hvorfor mine åndelige hjælpere havde opleved mig med den smule sjov ved min ankomst. Jeg blev ikke holdt længe og var som sædvanlig, taget til et lyst plan, før jeg vender tilbage til den fysiske krop.

Dette var nødvendigt, da min åndelige krop var blevet udsat for disse lave vibrationer, som er tilbøjelige til at forblive i et stykke tid på grund af dens "båndoptager"-evner, som bevarer disse betingelser. Skal jeg ved tilbagevenden overveje en oplevelse på et lavt niveau tilstand, er det den samme vibration der mærkes med dens dårlige indflydelse, dog i en mindre grad.

Der er mange sådanne steder i de lavere vibrationers regioner, og deres beskrivelse er deprimerende, men fakta burde være kendt.

Medfølelse.

Jeg havde projekteret, gået ud, og da jeg blev bevidst, fandt jeg ud af, at jeg løb i min trope-tjenesteuniform, - den hårdeste del af mit livs minder i krigstjeneste, var jeg i!

Tilstanden så ud til at være den laveste, jeg nogensinde var blevet taget til, og vibrationerne var der blandet og meget bekymrende. *På min rejse trængte jeg dybere og dybere ind i denne lave tilstand og dens udseende blev dystre, med elendige huse.*

To gange blev jeg standset for at sætte mig i stand til at bemærke indbyggerne, som skændes og skændes indbyrdes. En mand, *som jeg kendte på jorden*, gik gennem mig. Hans tilstand i ånden overraskede ikke mig, men jeg var glad for, at jeg nu var usynlig.

Mit tempo blev langsommere; Jeg så ud til at nærme mig de laveste dybder af stedet og ingen var synlige. Jeg blev standset foran hvad der så ud til at være et gråt udseende lager med dør. Denne åbnede, og jeg blev tvunget til at gå fremad, men blev stoppet af de forfærdelige vibrationer, der mødte mig i min åndelige krop. Indeni så jeg en række enkeltpersoner, måske hundrede, som langsomt gik omkring.

Deres tøj, som var ubestemmeligt, hang rundt om dem som snavsede festoner af spindelvæv og deres ansigter var matte grå. Stedets indre var også gråt; der var ingen farve og kun et svagt lys trængte igennem fra oven. *Elendig som scenen var, det var mildt sammenlignet med de vibrationer, jeg følte.*

Hvert væsen gik langsomt med bøjet hoved og tog ingen observerbar notis af noget som helst. Alle deres tanker havde den samme frygtelige tenor: "Vi er her for evigt; der er intet håb for os!"

Denne frygtelige tanke syntes at være sand, og jeg kunne hverken opdage, og jeg var heller ikke imponeret over nogens indløsende funktion. Jeg så ud til at have kontaktet historie, tusind år ville være deres i går, og i morgen også, i evighedens grænseløse tid.

Disse vibrationer var de laveste, jeg nogensinde har kontaktet, og jeg var glad, da min guide trak mig hurtigt tilbage. Disse 'folk' gik alle uden at tage noget tilsyneladende varsel om hinanden, eller om enhver retning. Nogle forstår måske, når jeg siger at de bevægede sig som negativt ladede partikler, der hver især søgte at undgå hinanden. Efter mange besøg i de lavere tilstander, bliver det helt tydeligt, at de alle er en

gentagelse af de mange forskellige måder, som uvidenhed under jordens liv kan placere sig i en person i hans eller hendes særlige stilling i ånden. Jordlivet har dannet et vibrerende åndslegeme, som naturligt skal drages til den samme frekvens eller vibration i ånden. Der sker ingen fejl. *Guds love er absolut retfærdige*. Hvem kan klage, når ens eget selv er både dommer og jury?

Der er ingen favoritter eller privilegerede, og dem, der anses for at være 'store' på jorden, er det ikke nødvendigvis bagefter. **Motivet til en handling tæller altid**. De mange og forskellige måder, som nogle af vores brødre gennem historien har gjort mot deres 'elendige' medmenneskers liv, er velkendte og spænder fra mental tortur til ekstrem fysisk smerte. Vi har en tendens til at give disse 'skyldige' skylden, men mere avancerede ånder har ondt af dem, har dyp medfølelse med dem.

Jeg blev bragt til en bedre tilstand, før jeg vendte tilbage til min fysiske krop.

Næste morgen havde jeg travlt med at åbne pakker inden jeg åbnede min butiksdør, da jeg pludselig, blidt men bestemt, blev tvunget til at sidde på en stol. Derefter, med bøjet hoved i hænderne, og albuer på knæ, oplevede jeg det mest intense og den dybeste sorg for en elsket, som det er muligt at føle. Jeg var så fuld af medlidenhed, at jeg havde meget svært ved at forhindre tårerne i at løbe.

Den elskede var - et lands diktatoroverhoved! Genvindende lidt ro, følte jeg det blide nærvær af et stort humør, spurgte jeg mentalt: "Hvorfor skal jeg føle lyst til det her?" og fik at vide: "Du har været der, hvor han skal hen."

Dette skete i 1937, da der ikke var nogen egentlig trussel om krig. Jeg *behøver næppe sige at denne form for følelser for en diktator normalt ikke er min natur, men jeg var glad for at min butik ikke var åben.*

Denne omsluttende sjæl var en ånd fra en høj sfære, hvis kærlighed og dybe medlidenhed med sådan en på jorden, gav mig anledning til at tænke meget gennem resten af dagen. Den store, men milde kraft, der overvandt mig, selvom jeg var fysisk aktiv på det tidspunkt, overraskede mig, da jeg aldrig havde oplevet det på jorden før. Håbløsheden ved dem, jeg havde kontakten i løbet af natten, var så forfærdelige og øde, at kun ånds erfaring kan kende omfanget af det. **Det kan ikke beskrives med ord. Jeg** håber der er et vendepunkt for de stakkels sjæle. "For evigt" er lang tid.

Der lader til at være en vis enkelhed i åndelige sandheder, og vi går langt for at finde dem. Vi er alle en del af en helhed, og alle er "efterlyst". Jo flere fejl, der begås, jo mere bekymring er der for den, der begår dem.

Den mildhed og omsorg for andre fra dem, der har nået de høje sfærer, er som jeg har forsøgt at gøre klart, meget dyb, og det er uselvskhed og omtanke for alle, det er simpelthen og i sandhed grunden til deres ophøjelse til de højere vibrationer i ånde verdenen.

Angreb fra ånder

Min guide rådede mig gennem et medium til ikke at prøve astral rejse på egen hånd, det er, uden mine åndelige venners medvirken: dette råd er velbegrundet. Flere gange har jeg fuldt ud forventet en projektion, ('udgang') efter at have fornemmet tegnene på forberedelse og så ville ideen blive opgivet.

Ved en lejlighed havde jeg nået tilstanden af projektion, men da min åndelige krop var

løsrevet syntes der at være nogen dvælende tvivl om det, og jeg drev gennem min soveværelse dør. Så gik jeg ned i min butik og stillede mig bag disken. Vibrationerne var lave og elendige og forholdene som ved morgengry. Jeg havde ikke haft denne oplevelse før, og jeg spekulerede på, om jeg havde spoleret processen. *Pludselig syntes jeg at blive ramt af en lang række ondskabsfulde og hævngherrige tanker.* Virkningen af disse kan ikke beskrives med ord, da de kun kan mærkes i deres fylde ved det åndelige legeme, men de var kvalmende og brændende. Jeg fornemmede retningen af deres kilde og så en gruppe mennesker stå omkring tyve meter væk i et uhyggeligt og beskidt orange skær. Nogle havde hånende grin på deres ansigter, andre havde absolut, ligefrem had, og når de vidste at jeg havde set dem, ændrede de deres tankegang. Jeg så kranier, formede bundter af knogler og grave, alt sammen blandet med tanker om spøgelse, ghouls*, vampyrer og alle ting forbundet med det jordiske uvidenhed og fiktion om det "ukendte".

*ghouls er en ond ånd eller fantom, især en, der røver grave og spise døde kroppe.

Da jeg selv af og til kunne være vred, syntes jeg, at alt dette bare var latterligt, og på én gang stoppede tankerne, som om der var blevet lukket for en hane, (=norsk, kran), og gruppen forsvandt. Jeg stoppede lidt længere ved disken, men kunne ikke lide (like) hadet i den tanke, jeg havde modtaget og gik tilbage til min fysiske krop.

Tilbage i sengen fornemmede jeg, at disse hævngherrige var åndens oprørere eller gangstere. De vidste, hvor de var og havde været der i evigheder, og ville sandsynligvis fortsætte, indtil deres tilstands nyteløshed gik op for dem. Det ville især være svært for et medlem af en gruppe som denne, at udvikle sig individuelt, da hadet til resten af gruppen ville være for kraftfuldt.

Jeg blev temmelig slået af de gammeldags ideer om hjem søgelser, som denne gruppe instruerede imod mig. De så ud til at være godt indøvet og inkluderede alle de populære ideer som uvidende 'jordforfattere' havde brugt i generationer, når de skrev spøgelseshistorier. Uvidende ideer, der er gået i arv i evigheder, kan blive rodfæstet i folks sind, og frygt for det ukendte er ikke den mindste af dem.

Ved valg af et mørkt og passende sted på jorden, kan en gruppe af lavt humør som denne påvirke en person med latent psykisk kræfter, da deres kombinerede tanker er meget stærke, og alle de bedste hjem søgende effekter kan bruges. Dette sammen med personens indgroede frygt ville resultere i kulde stærk terror, der siges at være oplevet.

Denne bande var kun en af de mindre, der er i de lavere astralplaner, og der er andre med meget mere kraftfulde angrebsmetoder. Kort efter at mine ånds hjælpere havde advaret mig mod at prøve astral rejse uledsaget, var jeg omgivet af sådan en gruppe, hvis tanker var i stand til *at bedøve min åndelige krop*, som ved en elektrisk strøm, og jeg var hjælpeløs, indtil mine hjælpere greb ind.

Jeg troede, at nogle af mine angribere var drenge, indtil jeg lagde mærke til deres ansigter og så at de var skrumpede mænd. **Sådanne forkrøblede åndelige kroppe er resultatet af den lave mentalitet.** Den øverste var af normal størrelse med et langt lilla ansigt med dybe revner i det - endnu en åndseffekt, og jeg havde indtryk af, at han var et forretnings mennesket under jordens liv.

Jeg blev pludselig 'plukket' væk fra midten af denne bande som af en gigantisk hånd og da jeg forlod dem, var jeg plaget af hele mængden. En kæmpende masse, vi bevægede os hurtigt en

og min følelsesløshed forsvandt, og jeg er bange for, at jeg blev temmelig ond for, da en arm svøbte sig omkring mit ansigt, jeg bed den ret hårdt. *Det var som at bide gummi.*

Denne kæmpende flok, med mig selv i midten, rejste som en bold på en elastiksnor, og da de ramte min fysiske krop, kom der et blitz som af en elektrisk eksplosion, og jeg så dem slynges i alle retninger som fra et granatudbrud. Jeg var bange, men lettet og havde indtryk af, at min livskraft var styrket ved den pludselige genforening af mine to kroppe og dannede en bedre beskyttende eller afvisende zone omkring mig. Jeg giver et andet eksempel på denne beskyttende zone omkring den åndelig krop, når jeg fortæller om en "ulykke" i det hinsides.

I mine tidlige projektioner besøgte jeg det astrale "kontor" for at afvente ordrer til min næste lektion i de lavere tilstander, og blev så hyppig, at jeg begyndte at blive træt af stedet og dens vibrationer. Så kom en lejlighed, hvor jeg blev taget dertil og en gang til og blev bevidst om det. Mentalt mumlede jeg: *"Hvad! - dette sted igen?"*

Straks skete der en forvandling, og jeg så den kedelige lokalitet falme og fandt mig selv stående i et solrigt landskab med behagelige vibrationer.

Det var ganske bemærkelsesværdig.

Jeg syntes at være omsluttet af min guides og min **store krafts vibrationer** - som hævet os til det bedre sted, men alligevel flyttede jeg mig ikke fra stedet.

Mine lærere troede nu åbenbart, at jeg havde fået mig mættet af dette astrale depot, for jeg så det aldrig igen, selvom jeg stadig af og til blev ført til de lavere sfærer.

Vildledende ånder

Under mine tidlige projektioner var jeg ret imponeret over min evne til at fornemme karakterer, og en lektion fulgte behørigt. Jeg var nå blevet ført til en ret kedelig tilstand, og en mand stod et stykke væk. Han havde et muntert grin (no=flir/uttryk) og vinkede en hilsen til mig, og jeg vinkede tilbage til ham, hvorpå han kom over til mig, efterfulgt af en kvinde. Han sagde: "Du ville se hende om noget".

Jeg tænkte lidt og kunne ikke huske noget tidligere møde, og så rystede jeg hoved. Men han blev ved, og igen prøvede jeg at få en ide om, hvad han mente og sine tanker og sagde til sidst: "Nej, jeg er ked af det, men jeg har aldrig set hende før". Denne mand trak på skuldrene og parret gik væk. Jeg var mystificeret over dette, indtil min åndelige hjælper fortalte mig, at manden var en "hvid slavedriver", som i altid plejede at leve af sin ledsagers umoralske indtægter. De var "gamle i faget" i ånden og havde lært at undertrykke deres tanker - i hvert fald for mig, en elev lærende åndelige forhold.

KAPITEL TRE

DE JORDLIGNENDE Sfærer

Tager det roligt

Bortset fra de lavere, kedelige tilstande, er der en række sfærer af normal lysstyrke, jordlignende - men på en bedre måde, hvor ånderne hygger sig, får blive vant til åndeverdenens mange muligheder. *Det er svært at beskrive disse afslappede tilstande, da de hverken er tilbagestående eller fremskredne.*

Generelt holder alle ånder sig til en vane med tanke eller måde at leve på for en tid, som den levede i under jordens liv. Landsmanden foretrækker de åbne vidder og bymanden de bebyggede områder. Nogle byer, jeg så, var overfyldte, især hvor der er shopping i centrum, som på jorden.

Der er også trafik på vejene, men i denne særlige tilstand bestod den hovedsageligt af dem, der var vej - fokuserede på jorden. Engang fandt jeg det interessant og ret sjovt, ligesom andre tilskuere, at se dette forbipasserende trafik billedet. **Blandt de sædvanlige biler der var en hel del, der åbenbart var resultatet af entusiastiske gør-det-dig selv bygherrer.** Som ethvert indfald kan udnyttes fuldt ud uden de jordiske udgifter og besvær, var der nogle mærkeligt udseende tre- og firehjulede på vejen, og men "gik", som de forventedes at gøre i ånden.

Jeg så en mand køre på cykel som var klædt i Norfolk-jakke og underbukser fra omkring 1906-perioden. >

Han havde konstrueret sæder som støtteben på hver side af sin sadel, som var at bære børn. *Jeg kunne forestille mig, at "perpetual motion"-opfindere havde en vidunderlig tid her, da alle deres ideer sandsynligvis ville blive meget vellykkede.*

Jeg har aldrig bemærket nogen kropslig træthed i ånden, men visse ting forårsager en mental træthed, så man har brug for en tankeændring. Jeg var engang på en lang bustur på en stor, bred motorvej. Vi kørte et godt stykke, og da vi kom tilbage, begyndte jeg at blive mentalt træt af at se forandringen i landskab. Jeg huskede nogle af de steder, vi havde passeret på rejsen udad, og da jeg kom tilbage, vidste jeg, hvor langt vi skulle gå, og det virkede uendeligt.

Jeg tror jeg var taget med på denne tur for at opleve denne effekt på mentaliteten.

Der er mange forskellige varianter af huse på dette sted. Nogle mennesker kan lide at beholde den stil, som de havde på jorden og endda har unødvendige ting, som det er **deres** idé om hjem, mens andre, der kender mulighederne, ville have noget helt nyt. Slægtninge og venner, der har nået denne tilstand, begynder at kontakte hinanden, og som man kan forestille sig kan der være en ganske bred omgangskreds.

Der dannes grupper, som tager en runde med besøg i andres hjem, og for nylig har jeg var med sådan en fest. Vi var omkring tolv, og det blev arrangeret af en dame som for år siden var en ven af min familie, en modersjæl som også var glad for på besøg under sit jordiske liv. På begge sider af mig gik min bror og svoger, som er gået over, og da vi nåede det første hus, så jeg, at det var af den ultramoderne stil med lange brede vinduer og over- og ydervægge beklædte - som en lade, som nogle byrådsmedlemmer har sagt. Da vi var inde, besluttede jeg at blive og kigge over stedet, og resten af festen fortsatte.

Efter et stykke tid bemærkede jeg, at en anden nærmede sig, og jeg huskede navnet Ada, men der var en lille pause, før jeg kunne finde efternavnet i mit minde.

Ånder vender tilbage til jorden og kommunikerer gennem et medie har også dette mærkelige tab af hukommelse og kan nogle gange ikke huske deres egne efternavne, da de også er ude af deres naturlige sfære.* Måske som en del af livskraften forbliver hos den fysiske krop under projektion, så kan det være en del af hukommelsen.

*det skyldes, som vi kan se af Martinus' [symbol nr. 12](#), at hukommelsesenergien næsten er væk, eller i hvert fald minimal i den zone, han var derinde. Rø-anm.

Jeg blev engang taget til et sted, der så ud til at være en kombineret udstilling og overskuds-varebutik. Den havde til huse i flere store sale og havde et mærkeligt sortiment af ting, fra skibslamper og lokomotiv-piber>

- til køkkenudstyr som mad-mixere osv. Mange af tingene stod på diske, som folk undersøgte, og stablet op ad væggene, var høje ting som lygtepæle og stiger.

Endehallen indeholdt en bådudstilling og havde et udvalg af små sejlbåde, kanoer og søbåd genstande. Midt i hallen var der også et udstillingsområde, en sejlbåd så stor som en Thames pram, og med sejl sat.>

Den havde yndefulde linjer og var uden dæk, og jeg havde indtryk af lethed og hurtighed. Der var en opslagstavle foran i den, som beskriver den som en engangsmuglerbåd og giver sejl-instruktion som var genialt. Den var kutterrigget og selvom storsejlet så konventionelt ud, var det af dobbelt lærred og i tilfælde af forfølgelse, kunne åbnes som en bog og

bommede ud med stor fordel, hvis man løb i vinden. Kiggende op på sejlene lagde jeg mærke til, at en humorist havde malet navnet "The Jolly Roger" på den. Jeg har siden forsøgt at finde nogle optegnelser om denne særlige båd, men har været uden held så langt.

Enden af hallen var åben, og der gik en skråning ned til en flod, og jeg så flere båder bliver prøvet. Tilbage i hallen stod jeg i et hjørne og kiggede på nogle lille bådbeslag, da lyset pludselig blev svagt. Jeg var særligt interesseret i noget specielt, og glemte, hvor jeg var, men stak jeg min hånd i lommen til en æske tændstikker, da alt blev lyst igen. Denne dunkelhed var åndens aftagende kraft, da jeg sekunder senere blev trukket tilbage til den fysiske krop.

Med min kone

I en af mine tidlige projektioner gik jeg en lang tur på landet med min kone. Det var en glædelig lejlighed for os begge, og ganske jordisk, for vi gik en betydelig afstand. Så noget senere kom den jordiske tanke til mig, at det ville være rart at have en kop te, men jeg nævnte det ikke for min kone. Snart så jeg, at hun instruerede vores trap til en te-have, et stor lysthus dækket af roser. Da vi kom ind i den, bemærkede jeg (*nysgerrig mig!*), at roserne og også blomstrene under lysthuset og huskede, at de ikke blomstrede sådan under rosenbuen i min have på jorden. Da jeg satte mig ved et bord, lagde jeg mærke til, at der var et andet par i nærheden. Vi ventede lidt, og så pludselig, som clairvoyant, så jeg en kop te foran mine øjne. Det gik hurtigt, og jeg følte mig straks opfrisket.

Illusionen var perfekt, min smag og følelse var præcis, som om jeg faktisk havde drænet en kop. På dette tidspunkt troede jeg, at jeg havde fundet ud af, hvordan næring var taget i ånden. Men jeg tog fejl. *Det var simpelthen mine åndelige hjælpers måde at tilfredsstille min lyst til te, og så fuldende min "dag ude" med min kone.*

Selvom min åndelige krop er følsom over for tankerne og vibrationerne fra et plan, er der nogle ting, der ikke registreres. Jeg smagte engang noget mayonnaise, men for mig havde det ikke mere

smag end kridt og vand, og når vi gik med min datter, passerede vi en drikkefontæne, og jeg gik over for at se på den. Ved siden af var der et glas med isterninger, og da jeg rørte ved disse, var der ingen kølighed i det. Sandsynligvis skal man *tilhøre* en sfære for at opleve **alle** fornemmelserne af den.

Jeg har ikke set almindelig mad blive spist i denne særlige tilstand, *men den jordiske vane med en chat over en kop te er stadig populært*, det er en mental afslapning og jeg havde en med min kone.

En gang blev jeg pludselig *bevidst* ud af kroppen og fandt ud af, at jeg gik med min kone. Vi havde to børn med os, begge omkring tre år gamle, som var passet af min kone. Vi skulle lige forlade en udstilling, som så ud til at være det noget som den "Ideal Home Exhibition", som vi har i London, og når jeg kikkede tilbage, så den lys og interessant ud, og jeg havde ondt af, at jeg havde gået glip af det hele.

Jeg har tidligere nævnt, at mine åndelige hjælpere ikke altid ved hvilke oplevelser som er bevaret i min jordiske bevidsthed, og det ser ud til, at denne subtile bølgelængde kan eller ikke-kan være i aktion på det tidspunkt. I denne særlige oplevelse tror jeg, at min kone havde troet, at jeg havde set hele udstillingen, og det viser sig, at den finere åndelige krop kan fortsætte ganske normalt, hvad enten den jordiske bevidsthed er der eller ej. Da jeg fornemmede min kones hensigter, vidste jeg, at vi skulle til nogle te-stuer, så jeg spurgte hende: "Kunne vi ikke få den te her indeni?" og hun svarede: "De ville også være meget overfyldt." Men vi gik ind i te-værelserne og satte os ved et bord, da jeg bemærkede, at et af vores børn havde sat sig ved siden af et lille barn på det næste bord. Dette lille barn begyndte at blive meget legende, som nogle vil, når der er et bord til, og slog med hænderne og slog ud i alle retninger. Da syntes jeg det var bedst vores barn sad ved siden af mig.

Det havde jeg ikke før tænkt, førend barnet straks rejste sig og sad hos mig. Jeg var overrasket og bestemt syntes det at være resultatet af telepatisk tankegang! Dette ville i høj grad forenkle børneundervisningen, da deres sind ville være plastisk og modtagelig. Da vi forlod testuerne, tog min kone mig til et hus, hvor der var en tapet, gobelin på væggen i et rum. Jeg mærkede dens tekstur, som var som silke og min kone bemærkede: "Dette er ret specielt, han havde lidt svært ved at få det". Jeg kunne ikke fornemme, hvad vanskeligheden var, og da ejeren så på, kunne jeg ikke lide at spørge. På skænken var der nogle vaser med smukke blomster, som havde sarte nuancer af pink og blå. Jeg genkendte dem ikke, men de lignede påskeliljer, der var delvist flækkede, og åbne og centrene var som med guld og glitrede, som om de faktisk var af det metal.

Ikke længe efter at jeg startede med astral projektion og mødte jeg min kone i ånden, og var at gå gennem en park. Et stykke foran os var også to kvinder der gik, og jeg begyndte at indse, at de talte om os. Så blev man færdig med samtale siger: "*Åh ja, hun passer op sin mand og de to børn videre jorden*". **Disse kvinder vidste ikke det at tale og tænke på en person i ånden, også sender en telepatisk besked til denne person.**

Som nævnt ovenfor er det svært, når man er ude af kroppen, at genkalde stednavne og egennavne. (nok af grund nevnt [foran](#). R-ann.) Jeg har en datter, der bor i Gloucester, og jeg rejser ofte ad landevejen fra London for at besøge hende. Da vi engang talte med min kone i ånde verdenen, holdt vi en pause medens en mand gå forbi i en lille vogn trukket af fire små ponyer. Jeg vendte mig mod min kone og ville sige: "Det ville tage mig lang tid at tage til Gloucester på den måde", men da kunne jeg ikke huske navnet "Gloucester".

Hurtigt visualiserede jeg et sted på kortet over det vestlige England i håb om, at dette ville hjælpe mig med at huske navnet. Men det var ikke nødvendigt, da min kone havde modtaget alt, hvad jeg ville formidle og vores snak fortsatte normalt.

En samtale i ånden er en vidunderlig ting. Sindenes samspil kan udveksle en rigdom af betydning, som intet ordvalg kan give. *Det er naturligt og automatisk og det er først senere, at man indser, hvor få ord, som faktisk bliver sagt. For i at sige én ting men at mene noget andet, ville man have brug for smart mental gymnastik.*

Engang da jeg blev bevidst i ånden, fandt jeg mig selv siddende på en stol, midt i en fest, og foran mig sad et smukt lille barn på omkring tre år. Mens jeg talte med barnet, mærkede jeg pludselig et par arme placeret rundt om min hals bagfra. Med det samme vidste jeg, at det var min kone og også hva slags kjole hun havde på. Da jeg vendte mig, fandt jeg ud af, at min "sansning" var korrekt. Denne kjole var ikke en forventet tanke af mig, da jeg har set hende i ånden i andre kjoler.

Mit hus og butik i ånden

I begyndelsen af disse beretninger om rejser til ånde verdenen udtalte jeg, at min hensigt var at bringe et sandt billede tilbage af livet i den næste verden, set af en som stadig lever på jorden. Eftersom min beskrivelse skulle omfatte så mange og forskellige tilstande af eksistens, kan vi nu se, hvordan nogle af de oplysninger, der gives af tilbagevendende ånder, også er varierede. *Dette gør det svært for dem på jorden, der forsøger at komponere et mentalt billede af åndeligt liv.*

I løbet af mine tyve års spirituelle rejser er jeg til tider blevet overrasket over denne variation. Jeg har sjældent været det samme sted to gange, og hvert udsender en anden vibration, *hvilket den følsomme åndelige krop med det samme bemærker.* *De eneste steder, jeg har besøgt regelmæssigt, er dem, der bekymrede mig personligt, f.eks som mit hus, have eller butik i ånden, og det omkringliggende distrikt.*

Følsomheden hos åndekroppen er en meget vidunderlig ting og ser ud til at fungere som en naturlig "føler". Når jeg går ind i mit hus i ånden, opfanges med det samme min personlige vibration, som imprægnerer stedet. *Dette er ikke visuel genkendelse, eftersom jeg nogle gange har været projiceret ('sendt til') til et værelse i mit åndehus, og før jeg indså, hvor jeg er, vidste jeg det straks, at det var mit sted.*

Denne imprægnering af ejerens personlighed på et hus i ånden, tror jeg er grunden til, at mine katte nogle gange er der, da det også er "hjem" for dem. Det med kattene synes ikke at ændre meget. De tager tingene ganske roligt, stadig selvstændige og nogle gange temmelig på afstand og de holder mig "på mit sted".

Da jeg var en dreng på omkring ti år, havde jeg et marsvin, og jeg er bange for, at jeg havde helt glemt det indtil for nylig, da jeg i mit hus i ånden hørte en knirken og fandt det gå hen over bøgerne i et hjørne i rummet. Dem, der har ejet marsvin vil være interesseret i at vide at den nu er holdt op med at spise. Det har "gået videre"!

Den særlige tilstand, hvor min butik er beliggende i ånden, er, hvad jeg vil kalde for nuværende hensigt og sammenligne det med en by her i landet, som "normal". *Den er befolket af dem, der ikke har været længe i ånden; hvor længe er jeg ikke forberedt på*

at sige, da fremskridtene er forskellige. De har 'fundet sine ben' og er afklarede i sin tid. Det er en behagelig tilværelse, eftersom de jordiske bekymringer om at overleve og få et levebrød er fortid. **Dette er årsagen til mange af de muntre beskeder, der er modtaget fra dem der er i denne tilstand.**

Min butik i ånden er ikke en kopi af den på jorden, da den er anderledes og større, men den indeholder den samme slags varer, såsom bøger, papirvarer og lykønskingskort. Til tider ville der være to eller tre unge dameassistenter, og disse kender jeg som åndsbekendte, *men jeg kendte dem ikke på jorden.* **Der gives ikke penge til varer og man er glad for at give en tjeneste, service.**

På den anden side ville kunderne (som "betaling") yde en service inden for deres egen særlige sfære af interesse, og så er det en sag om at hjælpe hinanden.

Engang kiggede jeg passivt på tidsskrifter i min butik i ånden og bemærkede, at et hed "**The Popular Magazine**". Da jeg var tilbage i den fysiske krop, huskede jeg, at dette blev offentliggjort på jorden omkring 1926. Det var en drengebog, så nogle af bøgerne er åbenbart æteriske kopier af dem, der engang var på jorden. >

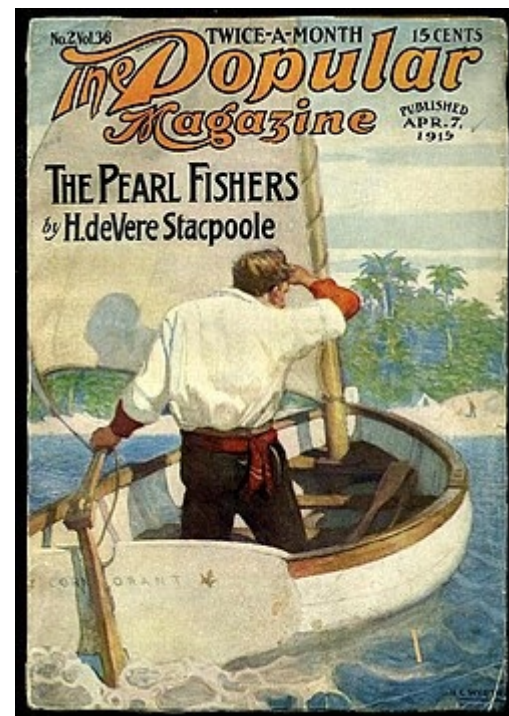
Min butik i ånden er også 'åbent hus' for besøgende, og for nogle måneder siden da jeg var ude af kroppen om natten, var jeg der og viste besøgende ind i baglokalerne. Medens de gik forbi mig, fornemmede jeg, at de var tidligere slægtninge, som jeg ikke kendte til jorden. Jeg lagde ikke særlig mærke til dem, og som en mand gik forbi med sit ansigt vendt væk, fornemmede jeg pludselig min fars personlighed. Ophidset sagde jeg: "Hvorfor, hej far, jeg genkendte dig ikke i starten". Han grinede, lo, og jeg så, at han var i sin fremskredne form med fine træk og med samme højde som mig selv (han var kortere på jorden). Tidligere, når møde mig i ånden, antog han generelt et mere jordisk udseende, men denne gang testede han mig tilsyneladende, men min følsomme åndelige krop havde opdaget listen.

Som et lille pusterum fra de lavere tilstander/plan, tog mine guider, der kender min kærlighed for lands scenen, mig ofte til en naturlig pool, lille sø, i en skov i ånden. Jeg var først taget dertil i drømmetilstanden og jeg fulgte en lang snoet sti igennem et skovklædt land, indtil jeg nåede en lavning, (BJERGDAL) i skoven, hvor der var en pool fra en kilde.

Da jeg blev taget dertil i bevidst tilstand, kendte jeg hver eneste drejning, sving, af denne vej og hvad som kom. Jeg blev ofte taget til dette smukke sted, og det virkede at være sæsonbestemt, som nogle gange omkranset siv poolen, nogle gange høje og andre gange ganske korte, og andre marginale planter i deres bedste alder.

Disse årstider stemte ikke overens med vores kalender, og der var heller ingen vinter, og jeg gik der så mange gange og kendte hver en klynge af træer, lysning og lysning i min skovvandring så godt, at jeg betragtede den som "min".

Min kone og jeg gik (en anden gang,) langs bredden af en flod, hvor der var en linje af fortøjede både. Da vi passerede en af dem, bemærkede min kone stille: "Der er din båd".

"Min?" spurgte jeg. "Åh ja" sagde hun. Det var en brugbar motorkabine cruiser, ikke ny, men kunne betegnes som "kun brugt af én ejer", omhyggeligt brugt osv. Som jeg var ved at inspicere den, blev jeg trukket tilbage til den fysiske krop. *Jeg venter stadig på mulighed for at inspicere min båd!*

Med min datter

Jeg har en datter i ånden, som gik over i 1950, og ved en lejlighed havde jeg "kommet ud af kroppen" og gik med hende gennem en dejlig eng. Det var noget af en pastoral (idyllisk-landlig) scene, med får hist og her og samlinger af blomster. Da min datter stoppede for at vælge en, lagde jeg mærke til, at de var kløver, *men ikke den sædvanlige røde eller hvide sort. Hver blomst havde ringe i forskellige farver fra top til bund.* De var i bløde pastelfarve nuancer, hvilket giver en smuk regnbueeffekt, og når jeg var i nærheden af dem, følte jeg en vis lykke, som ikke bare kunne have været på grund af min glæde ved at se dem. I den ene del af marken så jeg et får, der sad på hug med hovedet opad og dens øjnene vidt åbne i et blindt blik. Det så ud til at være indhyllet i en vandig dis, og var fuldstændig klippet. Omkring den på græsset var en ring af hvidt stof og uden for denne, var en kreds af får, også på hug, som så meget tilfredse ud og fredfyldte. Jeg *fornemmede, at dette centrale får var en ny ankomst i ånden, og at de omkringliggende får blev af højere sind tilskyndet til at være der som en vis trøst, når det blev bevidst.* Jeg følte noget trist ved det – noget om dets behandling før overgangen. Jeg ville ikke vide mere.

Min datter havde en ret bred kærlighed til dyr og ser nu ud til at nyde det det til fulde. Jeg var engang sammen med en medium ven, som videresendte en samtale fra min datter. En passage, der mystificerede os begge, var: "Far havde set mig med svinet". Jeg bad om en forklaring, men mediet sagde: "Hun vil ikke sige mer, hun griner af det", og derfor måtte jeg slå "svin" op i ordbogen. Det var helt rigtigt, jeg havde mødt hende i ånden engang og fandt ud af, at hun havde fået venskab med en lille gris, hvilke var travende glad ved hendes side.

Det er rart, morsomt, at vide, at dyr kan opnå en tilstand af fred og lykke, og at det også giver fornøjelse at se deres svar på lidt oprigtig hengivenhed. Dette er gensidigt og som jeg har forsøgt at forklare før, bliver denne hengivenhed givet tilbage mange gange i ånden. De, der ikke tager hensyn til dyr, kan bruge en del tid efter overgangen i en "selvinspektion", da åndekroppen og dens aura bevarer alle hændelser af jordisk liv. **Selvvæmmelse kan være meget reel og forsinker fremskridt.**

Nogen tid efter hendes bortgang fortalte min datter mig, at hun havde besøgt mange af landene på jorden og var nogle gange blevet rystet over det triste og forfærdelige forhold, som nogle måtte leve under, og sagde: "Jeg ville ikke have, at en hund skulle leve der". Senere med henvisning til dette sagde min åndelige lærer: „Hun har nu mere medfølelse i hendes hjerte for mennesker; hvorfor? For hun har selv set så meget grusomhed udmålt til mennesker af dumme skabninger, og efter at have set alt dette er hendes medfølelse stor og dyb. Forbind denne medfølelse med den Store Sjæl og Mester, der engang gik på jorden og fyldte hans hjerte med medfølelse. Bror, kun dem, der har oplevet slik, kan have ægte medfølelse. Din datter har været meget bekymret, og har lært sin lektie godt.”

Ordet "fremskridt" er blevet brugt en del, og det giver måske indtryk af at folk strever hårdt for at bestå en eksamen. Sådan er det ikke. I den behagelige tilstand af den ånd, jeg lige har nævnt, ville fremskridt bestå i at se nye vidundere og finde personlige kræfter, der kom som en behagelig overraskelse, som uventede gaver.

Min datter, efter at være gået over, fortalte mig, at hun skulle bruge maling og pensler på den sædvanlige måde, når man maler et billede, *men lærte senere at projicere farverne direkte på lærredet ved tanke*. Senere har hun været med en gruppe, hvor farvede stråler bruges på børn. Selvom der ikke er smerte med den åndelige krop, ser nogle defekter ud til at være overført i starten, **da de er fastholdt af mentaliteten af vanens kraft**, og den korrekte stråle har en effektiv kraft til at rette op på dem.

Museer

Ankomst i en lys sfære har en meget bedre effekt på den åndelige krop end inn i et lavere plan. Der er mere ro, og folk er mere afslappede. Tanker er behagelig og ofte i forening, da jeg ofte opfangede de tanker, der var med grupper, på - såsom "sightseeing" og "ferie". Der var ingen illusion, og de var begyndt at smage åndens plan, slik i forventning om nye vidundere og interesser.

Jeg blev taget til et feriested i en af disse tilstander/plan, hvor folk sad på en fin sandstrand og et band spillede. Andre surfede og badede og ude på havet der var sejlbåde.

Alle interesser ser ud til at blive tilgodeset på dette plan af avancerede ånder med **det** ansvaret, og folk var i stand til at se ting, som de måske ikke havde mulighed for at se på jorden.

Der var mange museer og udstillinger, og disse interesserede mig særligt.

Der var ingen glasmonter og alt var åbent, for der er ingen forfald eller nedbrydning med støv og lignende som skulle håndteres.

En hal, jeg gik ind i, indeholdt alle slags værktøj, instrumenter og maskiner. Mange af dem var værktøj, målere og ting, som jeg ikke forstod, var lagt i deres klæde-foret sager og så ud til at være noget specielt i deres klasse, og jeg lagde mærke til mange mænd, der inspicerede dem. I midten af hallen stod større maskiner som presser, pumper og generatorer.

I et museum, der viste fremskridt for opfindelser, var jeg interesseret i en gammel grammofonplade, en vokscylinder, som var blevet skåret ned i længden for at vise lydsporens dybde. Da jeg håndterede det, blev jeg overrasket over at opdage, at jeg *kunne* mærke det emne. Det var en humoristisk monolog om en hund, der stak af med sin herres falske tænder, gebis, og syntes at være blevet lavet i en periode, hvor falske tænder, eller omtale af dem, ville let fremkalde latter.

Denne automatiske [psykometri](#) af en åndelig genstands åndelige krop er mærkelig, og jeg forstår, at mange genstande i ånden på en eller anden måde *er de æteriske modstykker til jordiske genstande og dermed bærer de samme vibrationer og indtryk*.

Et bestemt rum havde forskellige typer radioapparater til udstilling.

Der er rigeligt af humor i ånden, og jeg bemærkede, at et trådløst sæt havde meddelelsen "fjernbetjenings-styring". Det var en [Heath Robinson](#)-affære med en rå træremskive med meget knyttet drivbånd af snor, der passerer ud af vinduet.

Jeg blev engang ført til et lille bibliotek i ånden, hvis selve atmosfæren fremkaldte en følelse af lethed og stille studie. Der var et tykt tæppe og fire-fem dybe lænestole, og stedet indeholdt smukt indbundne bøger. Da jeg nærmede mig disse bind følte jeg en stærk udstråling af deres indhold, som var "åndelige sannheder", og jeg ville gerne have kikket i dem, men da to personer læste og læste, så trak jeg mig stille og roligt tilbage.

Modelmagere ser ud til at beholde deres interesser og ville uden tvivl finde deres arbejde *meget nemmere end på jorden*, efter at have lært at manipulere tanke-skabelser eller "sind-ting". I en mands værksted fik jeg vist en *miniaturemesse* med gynger, rundkørsler osv. alt sammen lille arbejder. Det dækkede bare min håndflade.

Jeg så nogle drenge lege med både af alle slags på en dam. De var meget fine modeller, perfekt i skala, med alle de små detaljer, som modelbyggere forsøger at reproducere. En båd så mærkelig ud for mig. Da jeg trådte frem for at inspicere om gik i vandet, og tanken slog mig, at jeg havde ødelagt mine bukser. Da jeg så på båden, fornemmede jeg "middelalder", og gik så tilbage til bredden, og var overrasket over at opdage, at mine støvler var helt tørre. Jeg ville undersøge det 'åndelige vand' nærmere, men som altid glemte det. Jeg tror følelsen af "vådhed" i ånden er en forventet tanke. Tørheden af åndsvand har sine fordele som jeg så engang med nogle unge mænd, der vendte tilbage fra en tur på en flod i deres sejlads joller. De trådte simpelthen ned i vandet, som var navledybt for at manøvrere deres båd til banken.

Mine åndelige hjælpere, der kender mine jordiske interesser og hobbyer, tog mig ofte med til at se de samme ting i ånden. En gang, efter at have set på en efterårets krokus i min have på jorden, var jeg på min næste 'projektions-rejse' taget til en park i ånden og "landede" i nærheden af en samling af disse blomster. >
Disse var fine eksemplarer, omkring atten tommer til to fod høj. **Der var mange varianter af planteliv.** I en del af denne park så jeg mærkeligt udseende bregner og palmer fra før-istiden, og monteret som et udstillingsstykke ved siden af stien var den lange hals og hoved af en Diplodocus, som blev lavet til væve og brøle på en realistisk måde.

Et lille barn stod og kiggede op>
ret interesseret, men ikke det mindste forskrækket. Frygt, som er en lav vibration, kunne ikke forekomme i denne tilstand.

mors besøg

Efter at en fjern slægtning døde, blev jeg ført til det hus, der havde været forberedt til hende i ånden. I et af værelserne mødte jeg min far og som mens vi talte sagde han: "Se" og pegede på væggen. Jeg troede han henviste til tapet, men så lagde jeg mærke til omridset af en figur. **Det voksede til min mors form.**

Hun så anspændt og alvorlig ud gennem den nødvendige koncentration af sig selv, for at blive synlig for os på denne bølgelængde. Da hun var færdig 'formet', smilede hun og trådte frem og hilste på os. *Hun så meget ung ud - mellem 20 og 25 år alder, selvom hun gik over i en alder af 74, og jeg fornemmede, at hun nu var i et højere plan og måtte manifestere sig på denne måde.*

Jeg blev vist over i huset og så senere min mor igen i et af værelserne. Hun var lys og glad og sagde, at det var tid for hende at gå. Så lagde hun sig ned på en sofa, sagde "Farvel", da jeg sad ved hendes hoved og så hende forsvinde. Jeg følte mig ikke overhovedet trist, at hun går, da hendes evne til at kontakte mig virkede så let og naturlig.

Under en senere projektion, da jeg så nogle børn lege på en mark, kom min mor til mig igen. Hun havde mere et jordisk udseende denne gang, og hun fortalte mig, at den nævnte slægtning var meget bekymret over hendes hus på jorden. Jeg vidste, at hun var meget knyttet til det hus, hun måtte forlade og senere, da jeg spurgte, fik jeg at vide, at hendes sønner solgte det, eftersom de ikke havde ønsker om at beholde det.

Spiritualisternes Hus

Jeg kunne dog stadig ikke genkende huset, og en lille pige gjorde mig opmærksom på det. Denne lille pige må være min højre hånd, eftersom hun ofte dukker op, når jeg sidder fast, og så forsvinder hun på lige så mystisk vis.

Da jeg kom ind i huset, blev jeg bevidstløs, men blev ikke ført tilbage til kroppen på en gang. Jeg tror, at dette blev gjort af mine hjælpere for at forkaste min jordiske "reserve" og for at gøre det muligt for mig at tale frit med folkene i huset inklusive min ældre ven.

Grainger Street

Med hensyn til det æteriske modstykke til steder, der er eller engang var på jorden, havde jeg en mærkelig oplevelse forbundet med dette i en af mine tidlige projektioner. Jeg havde været efterladt i en gade, som jeg fornemmede var i London, og jeg var imponeret over, at jeg ville mødes min kone og at hun ville være i huset ud mod enden af den gade, hvor jeg gik. Så jeg blev meget bevidst og glad, og scenen var krystal klar.

Husene så ud til at være i en stil bygget omkring 1850 og for enden af gaden så jeg navneskiltet, hvor der stod, at det var "**Grainger Street**". Da jeg nåede huset, blev døren åbnet af min kone. Det var et meget glædeligt møde. Vi havde snakket i nogen tid mens jeg var i hallen, da min kone pludselig så bekymret ud og sagde: "Din tid er ude". Da jeg ønskede at forlænge vores møde lidt, greb jeg hendes hånd og sagde: "Gå ikke endnu", men som sædvanlig greb den uforanderlige regel ind, og jeg blev taget tilbage til sengen.

Et par dage senere deltog jeg i en cirkel, og en dame over for mig blev kontrolleret af en ånd, en dame, som lænede sig frem og talte til mig i en typisk "cockney"-tone. Hun sagde: "**Jeg var der, da du mødte din dame for et par dage siden, og vil du ikke have hende materialiseret solid?**"

Efter cirklen spurgte jeg mediet om denne ånd, og hun sagde: "Hun taler ofte gennem mig; hun boede nær Old Kent Road i London; hun blev beruset ved et bryllup og blev dræbt af en brandbil ved krydsning af vejen".

Da jeg kom hjem, slog jeg op min vejbog i London. Der var en "Grainger Street" nær Old Kent Road. Jeg var ret spændt over dette, da jeg var sikker på, at jeg kunne genkende Grainger Street og forsiden af huset, hvor jeg mødte min kone. Jeg

lagde også mærke til stilen af bogstaverne på gadens navneskilt, så den følgende **Søndag dro jeg over til stedet.**

Der var ingen Grainger Street, men kun et stort område med store stakke af nye mursten og byggemateriale. Jeg spurgte en dame i en konditori i nærheden, hvor Grainger Street var. Hun pegede på byggepladsen og sagde: "Det plejede at være der, men den blev revet ned for noget tid siden for at give plads til de nye boligblokke, som skal bygges". **Jeg kunne ikke lide at fortælle hende, at det stadig eksisterer, og at det vil gøre det indtil den når slutningen af sin æteriske eksistens.**

Motorkørsel i ånden

Dette dobbeltliv, jeg førte, havde en sjov effekt en dag på jorden. Jeg trillede ud med min motorcykel en tur, og i tvivl om, hvor jeg skulle hen, troede jeg helt henkastet, at ville tage et kig på min pool, bassin, og så tænkte jeg på at finde den bedste trafikfri vej, eftersom det var søndag, indtil erkendelsen kom til mig, at min pool *ikke var i denne verden.*

Dette er selvfølgelig, som enhver mental ekspert vil diagnosticere, et ret alvorligt tilfælde af "split sind", hvilket tilfældigvis er sandt – det fysiske og det åndelige. Jeg har set utallige antal "single minds" i de lavere tilstander/plan, der har været der i lang tid. Disse sind er så fikseret på jordens forhold, indtil det langt om længe sker en indre åbning, der gradvist vil ændre deres trætte rundgang, og de åbnes for hjælp, der tidligere blev ignoreret.

Jeg har ofte kørt motorcykel i ånden, og **det kan måske interessere nogle at vide det de går aldrig i stykker "over there"**. I ånden, hvad der forventes at gå - går det netop, ligesom med 'åndeflyvemaskiner', som jeg har nævnt. Jeg har også haft masser af vittigheder spillet på mig med mine åndelige venner. En favorit joke var at efterlade et nedbrudt 'vrag' - i stedet for min egen nye model. (Ex.>)

Engang, da jeg havde forladt den, fandt jeg ved min hjemkomst, at de havde fastgjort den til en grim gul sidevogn så lang som en motorvogn. Det troede jeg meget sjovt, da jeg på det tidspunkt havde en nippy maskine på jorden, der var i stand til 90 miles i timen, og det sidste, jeg ville gøre, ville være at sætte farten ned med en sidevogn. Men de brugte denne joke som en forudsigtelse, for før året var ude, var fik jeg en sidevogn. Hvordan sind ændrer sig!

Min Austin Seven (1928-model>>) er stadig omhyggeligt bevaret i ånden og er i garage med flere andre biler. Jeg har kun kørt den én gang i bevidst tilstand og min kone var hos mig på det tidspunkt.

Jeg havde engang en sekscylindret coupé med meget uheldige fejl, og hvis mine åndelige venner trækker det ud, vil jeg overveje hele oplevelsen som et mareridt. Selvom det er en tankeproces at køre motorcykel eller bil i ånden, er jeg nødt til at gå gennem de nødvendige handlinger som på jorden, og jeg ville ikke finde på at gøre noget andet med sådan, end en "solid" genstand. Flyveren, jeg tidligere nævnte, fløj simpelthen

fordi han havde et fly og betjeningen, som gav ham den nødvendige "expectancy" forventningen eller tro. Hvis han havde fået besked på at svæve kropsligt, ville han have grinet af ideen. Alt dette er forbigået af de avancerede i ånden.

Jeg blev engang kørt i bil gennem en by på den anden side af en åndelig "ekspert", hvis sind kunne arbejde med 'elektrisk hastighed'. Det var endnu en spirituel lektion for mig, men jeg kunne slet ikke lide det. *Turen var som en latterligt fremskyndet film.* Vi savnede genstande og vendte os om hjørner som en slingrende sfære, og jeg følte mig elendig og svimmel. Effekten af denne højere og hurtigere tankebølgelængde på min langsommere åndelige krop var mere end en spænding og jeg var glad, da eksperimentet var slut. Jeg tror, at det nye i dette eksperiment lå i denne lærers evne til at bringe den meget hurtigere tanke og kraft, som at demonstrere i en langsommere astral by.

Shopping i Ånden

I disse medium eller normale sfærer er der en følelse af frihed, da tiden ikke tæller og alle de behagelige ting og interesser ved jordelivet kan fortsætte, som f.eks besøge hinandens hjem, se sightseeing og endda tage en runde i butikkerne - **og der er ikke brug for penge.** Der er alle slags butikker, såsom møblering, tøj, isenkram og store varehuse. Nogle af varerne var ret nye som designere var i stand til at udføre, deres hoppy ideer med et minimum af indsats, og ingen kompliceret "omkostning".

Engang havde min kone og jeg en god runde rundt i en tøjbutik tæt på min egen butik i åndelandet. Vi åbnede skuffer og skabe med tøj af enhver art. En skuffe jeg åbnede indeholdt børnefrakker, alle i ét design og materiale, men i forskellige størrelser. Jeg så nogle frakker hænge op, og den ene var en kort motorcyklists vandtæt frakke. Dette interesserede mig, og jeg undersøgte det nærmere og bemærkede, at der var en lynlås, der løb rundt om den nederste kant af frakken. Da jeg åbnede denne, så foldede sig en anden del af materialet ud indefra, hvilket gjorde det til en frakke i fuld længde - til regnvej. Dette ville selvfølgelig ikke være nødvendigt i ånden, men der var det nogens idé, og jeg har aldrig set den brugt på jorden. (kommentar rune, nej ikke dengang for 90 år siden, hvor han "oplevede dette" - men i dag findes der sådanne frakker og regntøj med sådanne lynlåse, der forlænger eller forkorter tøjet.)

Ved en lejlighed, da jeg var ude af kroppen, var jeg sammen med min afdøde datter og vi kom ind i et stort stormagasin. Da vi skulle gennem den brede indgang, fik vi selskab af en anden pige, der var i skoletøj, og jeg fornemmede, at hun var en skoleveninde til min datter, og at hun var gået over som skolepige. (tenkt ide på dette, ikke fra bogen.>)

Denne butik havde mange fine ting, og jeg var især interesseret i nogle bøger med store sider og farvegengivelser af blomster, der så perfekte ud.

På den ene disk undersøgte jeg nøje en alabastskrin, der var cirka fjorten > centimeter lang og indlagt med guld. Det lignede noget fra Aladdins hule, og ville have været et højt skattet samlerstykke på jorden.

Jeg var engang i en isenkrammerbutik, da en showmands køretøj standsede udenfor. Det var ikke den sædvanlige lastbil og campingvogn, men en kæmpe stor, selvstændig ting så stor som et hus. Det var lyst malet på showmandens måde, og den forreste del havde førersæde og opholdsrum, hvorfra musikken kom som fra en grammofon; den bagerste del indeholdt gøglerudstyr af en slags. En mand og en dreng steg ned og gik ind i butikken. Den unge havde langt sort hår, der nåede til skuldrene og lignede en Indisk dreng. Begge var muntert klædt i deres showmandstøj, men kunne jeg ikke beslutte, hvad de skulle repræsentere,

men det lignede en blanding af harlekin og vilde vesten. Udstillingsmanden sagde til butiksejeren: "Har du nået at hente de fliser til mig?" Butiksejeren nikkede og pegede på hjørnet af sin butik. Jeg så en bunke farvede fliser, som manden og drengen bar til deres køretøj.

Noget humoristisk

Da jeg er helt i hænderne på mine åndelige hjælpere og lærere, har jeg mange gange blevet "kontrolleret" til specifikke formål. Det betyder, at jeg er tvunget til at spille en del, nogle gange bevidst og nogle gange ubevidst. Ved en lejlighed blev jeg taget til en stor sal fuld af mennesker og fik at vide, *at jeg ville tale til mødet*. Jeg var lidt bekymret over dette, da jeg aldrig havde talt offentligt.

Da jeg steg op på platformen, *blev jeg bevidstløs*, og det næste, jeg vidste, var det at jeg **forlod** platformen, -det hele var forbi, og folkene diskuterede det. Jeg følte sig meget lettet.

Der er masser af humor blandt dem i 'de glattere sfærer', og jeg oplevede en prøve af det i en af disse "kontroller". Jeg havde lyttet til et orkester på radio for mange år siden. Der blev spillet nogle behagelige stykker, men jeg syntes de var ødelagt af for meget brug af trommer. Et par nætter senere, i en projektion, blev jeg taget til et orkester i ånden. Medlemmerne var smilende unge mænd som de lærere, jeg ofte mødte, og jeg fornemmer en slags plot, intrige i luften. Så blev jeg kontrolleret og taget til trommerne. Når bandet begyndte at spille, jeg var tvunget til at være trommeslager og spillede med stor velbehag, og selvom jeg grinede hjælpeløst af situationen, brugte jeg instrumentet korrekt. Da det korte stykke var overstået, midt i den generelle latter, meddelte jeg til alle bekymrede: "Og jeg kan stadig ikke lide trommerne."

En anden gang, da jeg blev bevidst i åndeverdenen, så jeg en række drenge og de sang ordene i den sidste linje i en salme. Det var meget mærkeligt, fordi selvom jeg kendte hvert ord, som det kom, **kendte jeg aldrig salmen på jorden**. Måske det var effekten af telepati fra dem omkring mig. Vi stod foran en imponerende drengeskole. Drengene, alle sammen omkring 12 år, og da de blev afskediget, sprang de alle sammen og gik indenfor gennem hoveddøren. Jeg spekulerede på, hvad hastværket var til, så jeg gik ind og fandt dem i et rum, der blev brugt som "tuck shop", hvor de hyggede sig og med hvad der så ud til at være ingefærøl eller limonade, og ud af flasken.

Jeg har aldrig haft lyst til at spise eller drikke på den almindelige spisetid i ud af kroppen, og på et tidspunkt ønskede jeg for mig selv med at have forladt denne jordiske. På min næste projektion, før jeg blev taget tilbage til kroppen, var jeg pludselig taget til en scene fra mine barndomsdage, men denne gang var der en salgsbod med konfekt inklusive hvad der plejede at være min yndlingslik, en bunke pink og hvid kokos-is. Jeg skulle lige have nogle, da jeg pludselig blev bragt tilbage til kroppen – og så endte endnu en lektion.

Denne latterlige lille hændelse var en åbenbaring for mig, og viser de avancerede sind og kræfter vores guider besidder. En vis 'vibration' ind i mit livs historie blev valgt, jeg blev taget tilbage i tiden der, ført af den samme barnlige lyst til slik/no='godterier', bare for forsigtigt at skælde mig ud.

Dødsvibrationer

For et år eller to siden havde jeg flere oplevelser i ånden, som var forbundet med

mennesker, der var gået over, **men ikke var blevet bevidste i ånden.** Det er mærkeligt hvordan mennesker adskiller sig i den tid, det tager at blive bevidst om deres nye liv. Nogle, jeg kjenner, kan blive opmærksomme næsten med det samme, mens andre vil forblive inaktive i ret lang tid.

Engang da jeg var ude af kroppen, fandt jeg ud af, at jeg sad på en bænk ved siden af min kone. Samtidig med at jeg talte med hende, begyndte jeg at fornemme en jordisk vibrerende tanke om "død". Dette er meget ubehageligt i ånden, da det er forkert, ikke kun bogstaveligt, men i modsætning til lovene af ånd *forårsager det en negativ hårdhed.* Det syntes at være tæt på, og kiggende over min skulder så jeg en mand ligge på en afsats lige bag os. Mens jeg så ham, så jeg en bevægelse og hans øjne åbnede. Så jeg rejste mig og holdt hans hænder, og han kom på sine fødder. Jeg gik mod ham et par skridt, og så ledte en åndelig hjælper, som ventede i nærheden, ham væk. Jeg følte en indre glæde og tilfredshed over denne hændelse.

Ved en anden lejlighed, igen med min kone, bar vi små børn, som havde gået over og stadig var bevidstløse. Der var flere af dem, og der var vi ved at placere dem i et rum. De var i deres hverdagstøj som de andre "sovende", og det ser ud til, at den rolige åndelige krop automatisk adopterer en fantastisk fotolignende hukommelse, iklædt det tøj der mest har været i kontakt med dem. Den ene var en lille dreng med et sunket hoved og hals som en pukkelrygget, men jeg kendte ham ville snart være aktiv og rask i sit nye liv.

Alle disse børn havde den samme udstråling eller tankevibration af "død", og som jeg bar en lille pige ind i rummet, jeg mærkede, at hun rørte sig i mine arme. Jeg kaldte på min kone: "hun bevægede sig", så jeg lagde hende over min skulder og gned hendes ryg. Hun blev engang ved bevidsthed, satte sig op og sagde: "Må jeg få et glas vand?" Igen følte jeg mig glad over en opvågning, som var på en så naturlig og barnlig måde, og viste hende til en kvindelig hjælper, der var på værelset. Jeg spekulerede på hvilken jordisk læge der havde erklæret dette barn "dødt" og tænkte på forældrene som uden tvivl ville blive knust over tabet af deres lille barn.

De i ånden, der udfører dette arbejde, har en vis lykke ved at se disse børn reagere på behandlingen og genoptage et liv **under meget bedre forhold**, end det ville være muligt på jorden. Alligevel er der en sorg, når man tænker på nogle distraherede forældre som ikke har den mindste idé om, hvad der rent faktisk sker, for det kan de ikke blive fortalt, medmindre de "søger og finder" selv. De børn, der går over som unge, bliver passet af passende børn, som er glade for dem, og børnene bliver ofte taget til deres jordiske hjem, så de kan være i nærheden af deres forældre og også deres brødre og søstre, hvis de haver nogen. På den måde har de også lært jordens glæder og sorger, hvilket er nødvendigt på mange måder. Åndens love kompenserer for alle ting, selv i en kort jordisk tilværelse. Ved at jeg mærkede vibrationen af en "død", når jeg var tæt på en voksen "sovende", tænkte jeg først at dette var forårsaget af, at personens sidste tanker på jorden blev indprentet i den åndelige krop. Men som de sovende børn har den samme vibration og unge børn ikke sandsynligvis vil dvæle ved denne tanke, ser ikke DET ud at være årsagen.

Det kan være forårsaget af de stærke følelsesmæssige tanker, der er rettet til 'den synkende' af en af de tilstedeværende eller direkte berørte, og den åndelige krop ville være 'løs' og påvirkelig på dette tidspunkt.

Jeg havde en vis bekræftelse af disse oplevelser, da jeg var sammen med min medium ven, som videregiver en besked fra en åndelig hjælper, sagde: "Du drager til folk på hvilehjem i ånden og har det privilegium at se dem vågne op gennem effekten af stråler. De er urolige, rører lidt rundt, og bliver så ved bevidsthed". Det her var en god beskrivelse af hvad der skete, selvom jeg ikke var

klar over nogen stråler. Det var jeg også det jeg blev fortalt, at det at jeg arbejder sammen med min kone, havde både en positiv og også en negativ effekt. **Jeg forstår ikke dette, men der ser ud til at være nogle elektriske implikationer.**

Kedsomhed i himlen

Når jeg præsenterer et billede af sfærerne, som jeg kaldte "normale", **må jeg også tilføje at det er underafdelinger.** Disse er hovedsageligt mentale og selvom der er en sammenblanding af mennesker, forbliver de forskellige interesser stadig der i en tid, men man kan ikke sige hvor lang.

Livet i dette lavere "Sommerland" ligner ikke på nogen måde den vage "himmel" som afbildet af ortodoksi, og selvom det er behageligt, har det ikke på én gang nogen dyb betydning for mange. For eksempel dem, der, når de var på jorden, ikke ville tænke på at studere eller deltage i en forelæsning om åndelige sandheder, de bliver ikke pludselig begejstret for at gøre det i ånden, fordi ideen ikke er indeholdt i deres mentalitet.

Åndeligt liv er således en stor åbenbarer. Altid er det den indre person eller fremherskende tanker som må komme i forgrunden. **Nogle gange bliver en adopteret positur eller hengivenhed under jordens liv så indgroet, at det kan forsinke fremskridtet i et stykke tid.** (eksempler omtales [bl a her](#) i denne bogen.)

Jeg blev taget til et astralt plan med normal lysstyrke, men alligevel blev jeg overrasket over vibrationer der. Ved første øjekast så det ud til at være en hyggelig park med store porte, sat i murværk, og stenerier, pryddamme og træsåder, bænke, hist og her.

Dammene interesserede mig først, men jeg var skuffet, da de var bare for fisk. Så lagde jeg mærke til, at der *ikke var nogen planter eller buske af nogen art i denne park.* Der var et par mennesker omkring. Nogle gik og andre sad på bænkerne. De syntes at være smart klædt, men hver antog en holdning, som var formodet at repræsentere selve højden af værdighed og elegance, som kun en eksklusiv person skal have.

Dem på bænkerne sad stift og formelt med stillede ansigter, som om de var bange for blive fanget i at slappe af af en 'samfundsfotograf'. Kvinderne bar hatte som var mest en overdrivelse af mode i deres periode, men alle havde et udseende af frossen nonchalance indgroet af deres *vane med at tænke på jorden.*

Lige nu så jeg en mand komme ind gennem portene, og da jeg var nysgerrig efter at se, hvem han var, og han var et stykke væk, virkede mit åndesyns 'teleskopiske syn' automatisk. Jeg kunne med det samme se, at han var en avanceret lærer, og med det samme begyndte han at henvende sig til folkene i parken. Hans stemme var klar og klingende, men han havde næsten ikke begyndt at fortælle dem om andre steder, meget bedre end dette, da to af mændene forsigtigt eskorterede ham ud gennem portene.

Straks gik han ind i parken igen og begyndte igen at tale, og med det var han igen taget ud. De var meget milde over for ham, som om de sagde: "Virkelig, gamle fyr, 'park snak' er næppe noget for vores klasse af mennesker; vær en god fyr og tag skridt ud". Dette var en mærkelig tilstand. Disse mennesker var helt okay i deres omgang med deres

medmennesker og de forårsagede ingen skade, derfor deres normale lyse lokalitet; *men det blev vist, hvor svært det er at trænge ind i deres hårde skal med unaturlige påvirkninger.* Åndeloven er perfekt og enkel. Det kræver en enkel oprigtighed.

Jeg har flere gange været i en tilstand, hvor der ikke blev brugt nok tanker i nogen retning. Dette sted var beboet af de mennesker, der under jordisk liv ikke havde problemer med at udvide deres sind ud over det almindelige liv. De var ikke interesserede i noget bestemt, og de **kunne** heller ikke være interesserede. Ved indtræden i åndeligt liv havde de trukket til dette sted, hvor andre var samme, like, så der var ingen variation af aktiverende tanker. Det var en komplet bar til de mange interesser, der kunne være deres fokus for den søgende. Der var gader med uinteressante huse og forhold, men de havde en mærkelig effekt på min åndelige krop, hvilket *forårsagede en følelse af ekstrem kedsomhed og træthed.*

Hospitaller

På grund af forbindelsen til min kone, formoder jeg, blev jeg ofte bragt til et hospital, hvor hun hjalp til. ***Det er i virkeligheden en institution for nyankomne.***

Ved en lejlighed lavede jeg et formelt opkald på de ansvarliges kontor. Jeg så en ung dame der og tænkte hun nok ville forstå, så jeg fortalte hende simpelthen, at jeg var ude af kroppen og var kommet for at se min kone. Tilsyneladende var hun ny og forstod ikke, men jeg kiggede intenst på noget over mit hoved. Jeg indså, at hun var uvant til sådan en sådan som mig, og kiggede på min 'astrale ledning'. *Da jeg ikke ønskede at spille tiden, fortalte jeg hende omhyggeligt, at det var nat på jorden, og at min fysiske krop sov og jeg var kommet i min åndelige krop – og så videre.*

Hun så stadig vag ud, sagde: "Vent et øjeblik" og gik til et indre kontor. >

Snart kom en herre smilende ud. Jeg kunne se, at han var åndeligt avanceret og syntes at forstå alt på et øjeblik. Han sagde: "Det er i orden, bare vent her i korridoren". Jeg gik udenfor og ventede; i løbet af få sekunder, så det så ud til, kom min kone hen ad korridoren.

Jeg blev vist over dette til hospital, som var for unge kvinder, der var gået tidligt

over. I spisesalen var et måltid i gang. Denne kollektive tanke gav mig en mærkelig følelse af sult i starten, da jeg passerede mellem bordene, og kontaktede med deres auraer. ***Mange indeholdt chokket af ulykke, frygt, sygdom og bekymring.***

Hos nogle var der stadig lugten af æter fra de jordiske hospitaller. Nogle få havde små røde pletter på arme, halse og ansigter, som jeg fornemmede var mærkerne af jordiske ulykker som stadig blev holdt af deres mentale erindringer.

Ingen så syge ud, og der var en generel luft af munterhed i salen med følelser af vitalitet og velvære. Dette, vidste jeg, blev kontinuerligt tilført på en eller anden måde af de fremskredne ansvarlige og var i behandlingen nødvendig i disse særlige tilfælde.

Da jeg forlod hospitalet, stod personalet ved indgangen til deres kontor og så på mig. De så ud til at være interesserede i mig, en nysgerrighed mod en fra jorden - komplet med astral energi-ledning! ('kabel'.)

Dyr.

Ved indgangen til det åndelige liv legger ikke dyrene sig samtidig ned i harmoni med det samme. *Det jordiske instinkt med at jage for at få mad **aftager med tiden** på grund af dets nytteløshed, så åbenbart er åndslovene på de jagtedes side.* Jeg har dog ikke set dyr, som altid havde været naturligt vilde.

Jeg så engang en ko med en kalv gå ved siden af. Kalven var meget lille, og jeg fornemmede at den endnu var *ufødt, da dens moder blev slagtet på jorden*, og genoptog en separat eksistens i ånden. En mynde nærmede sig og instinktivt løb kalven og naturligvis jagtede mynden den, men selv denne hurtige hund blev let overgået. *Fysiske kræfter gør sig ikke gældende her*, og det hektiske ønske om selvopretholdelse trækker mere dybtgående på de tilgængelige spirituelle ressourcer. Kalven gjorde en bred omvej og fik sin mor igen og jeg tog den op og den lagde sig tilfreds i mine arme. Den lod til at vide, at det blev beskyttet, eller fornemmede min sympati.

Engang, da jeg var hjemme hos en ven i ånden og kiggede gennem vinduet på haven, så jeg et egerne hastigt løbe op ad et træ. Da jeg gik ind i haven fandt jeg at den var ved at komme af vejen for en abe, som var ved at lave et hus. Jeg forsøgte at få den væk, men den kom ind i drivhuset, og jeg sagde: "Ud!" og det gik. Derefter sprang tre katte, som lå på dens vej, af vejen og videre til taget af et skur. Aben løb så rundt om bagsiden af et andet skur, og jeg hørte et tumult indenfor og så at det var et hønsehus og gennem hendes lille dør bakkede en kylling med fjer fluffet op og så meget ophidset ud. Så mistede jeg aben af syne.

Med det samme kom den fulde betydning af denne vidunderlige og enkle sandhed til mig, da jeg igen så disse glade mennesker i smukke omgivelser. Kommende fra en krigsramt verden, fuld af smerte, sorg og angst følte jeg en intens bølge af medlidenhed med dem på jorden. Også jeg følte en mærkelig følelse af ensomhed som mellem to verdener. Jeg var ikke af disse mennesker og jeg kunne heller ikke bringe erkendelse til min egen art på jorden. Det var første gang, jeg nogensinde følt mig ked af det, når jeg var sammen med sådanne mennesker, og jeg skulle være endnu længere, deprimeret.

Lige nu fortalte min hjælper mig, at dette måtte være det sidste besøg for en tid, som det var blevet farlige, og nu var det tid til at gå tilbage. Det var et slag for mig og jeg følte mig trist over at tænke på, at denne store trøst og undervisning måtte stoppe. Det var også betydningsfuldt, at min åndelige hjælper nu havde gjort sig synlig og stod ved min side. Han var en høj mand i en farvet kappe, og han så trist ud, som om han var ved at mærke min depression. *Mine omgivers "soliditet" og krystalklare skønhed imponerede mig mere end nogensinde*, og tåbeligt, så det så ud. Jeg ville tage noget minde med mig tilbage.

Der var ikke noget i nærheden, og tiden gik. Hurtigt bøjede jeg mig ned og greb to håndfuld jord og holdt mine knyttede næver for mine øjne og med alle mine viljestyrke *fast besluttet på ikke at give slip*. Min hjælper må have smilet! Ud over koncentrationen på "åndejorden" følte jeg bevægelsen af min tilbagevendings-rejse, stoppet og ble så bevidst om min kropsvægt på lænestolen.

Så, stadig koncentreret om mine knyttede næver, begyndte jeg at mærke vægten af mine arme på stolens armlæn, og mens jeg gjorde det, vendte min ånds næver ud, og gled simpelthen ind i mine fysiske hænder, *som om jeg gik ind i handsker*. Dette øjeblik da det ændrede sig fra det åndelige til det fysiske virkede så naturligt, at selvom jeg var ret fortumlet med min stærke koncentration, kiggede jeg ned efter nogle tegn på den "åndejord", jeg må have ladet falde!

Den aften blev jeg via klarsynet vist farerne ved projektion på dette tidspunkt. (må have været lige inden starten på ww2). Det var ikke bomber. Jeg så en lang smal dam, hvori en guldfisk svømmede fra en ende til den anden. På bredderne var der ondskabsfulde mennesker med net, der forsøgte at fange fisken. Det gjorde indtryk på mig, at jeg var fisken. Jeg tror, at verdens urolige tilstand gav mere plads til balladeskabelsen lenger "nede", da det mere er deres "element". Også i fuldt bevidste perioder i ånden, ville mere af livskraften føres gennem astralstrengen, deraf faren. Der gik noget tid, før mine projektioner begyndte igen.

KAPITEL FIRE

DE LYSERE Sfærer

Enkelhed af lyse plan

Den tilsyneladende enkelhed i åndelige sandheder er aldrig mere tydelig, end når man er på de strålende plan. Jeg siger "strålende", fordi hvidheden over hovedet er noget som ved middagstid i troperne, men uden ubehag. Virkningene på mig i disse tilstande er altid de samme. **Jeg så ud til at "vide" mere eller have større adgang til viden.** *Sådanne steders vibrationer har en meget behagelig effekt på det følsomme åndelegeme, og at være sammen med andre på dette plan er endnu bedre, da de udsender en følelse af fantastisk venskab.*

Denne udstråling af venlighed er meget oprigtig og mærkbar på grund af, tror jeg, den større udstrækning af deres auraer, som jeg ikke kan se i disse lyse tilstande. Jeg har kun været i stand til at se auraerne af de avancerede, når de viser sig i større kontrast til de kedelige astralplaner.

Dette kontinuerligt udsendte venskab over for andre kan tolkes som uselvished og hensyn til andre på alle måder. Det lyder simpelt, men det kan betyde rigtig meget. Der er et fuldstændigt fravær af "klasse", "sæt" eller "klikker". Der er ingen kritiske tanker eller nogle til udelukkelse af andre. Der er ingen sekter, dogmer eller trosretninger med deres jordiske afpuds, der har ført til så megen splittelse og blodsudgydelser gennem historien.

Det hele er meget enkelt. Disse mennesker gør, hvad et par spirituelle lærere nede i tidligere aldre har lært, og som oversat betyder: "Elsk hinanden". Vi kan forestille os den forbedring, der ville være, hvis vi gjorde dette "på jorden, som det er i himlen", fordi det har en vidunderlig effekt der. Millioner har gentaget dette i deres bønner uden at kende den egentlige betydning af det. Igen, for at sige det enkelt, betyder det, at hvis vores holdning over for hinanden på jorden var den samme som på de højere planer, ville hele standarden for jordisk liv blive hævet.

Dette er ikke noget mirakel. Der er en årsag til alt, med den deraf følgende virkning. Det store Sind, der er Ånd, omfatter alt selv til det fjerneste atom. Hr James Jeans, videnskabsmanden, skrev i "The Mysterious Universe": ". . . universet er begynder mere at ligne en stor tanke end en stor maskine". Dette er sandt, men forsinket; der var ingen begyndelse. Det store sind har altid været.

Da trådløs telegrafi var på forsøgsstadiet, blev det fundet nødvendigt at tune ind på en bølgelængde. Mange videnskabsmænd, efter at have overgået til åndeligt liv, har været det forbløffet over at finde at æterisk stof eller stof (måske partikler eller nyligt (sidst på 30talet,) udpegede "sub-atomer") eksisterer også i rummet, der vibrerer med forskellige hastigheder. Den åndelige krop er også nødt

til at indstille sig på dette for at modtage sine indtryk. Dette er sandsynligvis substansen i ånde verden og de forskellige vibrationshastigheder ville svare til hinandens forskellige stadier.

Genstande og steder i ånden ser lige ud som på jorden og ER lige så solide, selvom jeg mange gange har fundet en ekstra interesse ved nærmere eftersyn. For eksempel: med fuld bevidsthed og i harmoni med et plan i ånden, *er synet skarpere end det bedste jordiske øjne kan nogensinde være.* Der er en mere stereoskopisk effekt, og tingene skiller sig ud i større klarhed og farve, selv til de mindste detaljer.

Da jeg engang kiggede på en almindelig murstensvæg i ånden, kunne jeg se hvert korn i mørtlen og murstenenes ru overflade, og den var, syntes jeg, ret smuk. Fotografer vil kalde det perfektion i fokus, dybde og farve.

Fra udgravningerne af det tidlige Minos, med deres tavler, fortælles der om "clairvoyante ledere", ned gennem historien er der optegnelser om følsomme mennesker, der har kontaktet disse åndelige bølgelængder af det STØRRE liv. De har tilhørt alle racer og stammer, inklusive klanerne med deres Highlanders "andet syn". (Den clairvoyante dame, jeg kendte på jorden og mødte i ånden, var en simpel skotsk kvinde.)

De forskellige navne for de lykkeligere tilstander/plan, dvs. Himlen, Nirvana, Paradiset, Valhalla, Elysium, Happy Hunting Grounds, *de evige jagtmarker*, osv. har alle samme betydning, såvel som de for de lavere egne, og det forekommer mig nu ikke mærkeligt, at seere i alle aldre enig i substansen.

guddommelig retfærdighed

Efter mange oplevelser i åndetilstande bliver man en slags åndepsykolog og gættearbejde elimineres, når man hele tiden fornemmer det indre og virkelige sind af mennesker. Efterhånden som mine lektioner skred frem, kunne jeg se, hvor nødvendigt det er, at alle skulle ha en vis viden om ånd, og at det er meget væsentlig nemmere at lære det grundlæggende på jorden, *end det er ved indtræden i åndeligt liv.*

Dette må virke mærkeligt for nogle, men ***hvis sindet på jorden er tomt med hensyn til åndelige sandheder er det stadig tomt ved indtræden i ånden.*** Hvor længe dette handicap varer, har jeg vist ved de få eksempler, jeg har fortalt i mine oplevelser af "Plane of Illusion". ([link](#) Til det i foregående.)

Jeg har sagt, at på et højere plan syntes jeg at vide mere eller have noget bredere adgang til viden. *På de højere frekvenser er sindet åbent for højere vejledning.* Med dette i tankerne kontaktede jeg engang tankerne til en nybegynder i ånden, som var siddende stille og fik styrke af en lys tanke-tilstand. Tanken syntes at indeholde forespørgslen: *"Hvad har jeg gjort for at fortjene al denne lykke og fornøjelse?"*

Det var bestemt tjent til, på en eller anden måde; ***der er ingen fejl i Guds love.*** En person hvis indre natur var venlig og hensynsfuld over for andre under det jordiske liv, ville automatisk gravitere ('stige') til den samme bølgelængde i "ånden på andre siden", *selvom denne person var uvidende om 'ånd eller religion' ellers, og ville naturligvis det at være lys i ånden/glad, 'arve' de større beføjelser og bredere adgang til viden vedrørende denne tilstand, og fremskridt ville være behageligt og nemt.* Det ville være lige så godt at huske at denne ånd ikke ville være adskilt fra relationer og venner, og eftersom den højere altid kan gå til/besøge det lavere plan. Der er intet håb om at klare sig med 'flokken'. Hver af os er en separat enhed, hver har sit

at lære, uanset hvor lang tid det tager. Til enhver person kan vi sige: "Du er unik. Der har aldrig før været en anden person som dig, og det vil der heller aldrig være, for ikke to personer har under deres eksistens haft nøjagtig de samme tanker. Derfor har du lavet din egen personlige bølgelængde, og det er derfor en telepatiske tanke når sit mål. Bare din bølgelængde for modtagende og sending er lig, den samme."

Vores nutidige viden om radio hjælper os til at realisere de overordentlig fine opdelinger i ethvert bølgebånd, der ville være nødvendigt for at tildele *en personlig bølgelængde* til hver enkelt af de mange millioner mennesker. Sandelig, som en åndelig besøgende i en cirkel sagde: "*Ånden er ligesom elektricitet, kun mere subtil.*"

Jeg bør på dette tidspunkt gøre opmærksom på, at alle mine oplevelser i den næste verden primært angår de britiske eller europæiske stater. Det var uden tvivl fordi jeg da lettere kunne følge min egen tankegange og levevis. Når det indses, at hver race og land på jorden har sin egen bølgelængde i ånden, - at alle er i fuldkommen overensstemmelse med åndsloven, Guds-tankens storhed, vældighed overgår faktisk al fantasi.

Den "Store Matematiker" og "Den Store Arkitekt" er kun to af 'mærkelapperne' som er givet af de avancerede i ånden til den "store kreative tanke".

Fri vilje

Der er fri vilje på jordplanet og også på åndeplanerne. "Vilje" betyder at "ønske", uanset om det efterfølges af handling eller ej. Udøvelse af fri vilje på et åndeligt plan kan ikke påvirke dem af et højere plan, men på jorden, som vi alle ved, handlinger kan påvirke enhver af os, og selv andres tanker kan ramme os fordi vi alle lever på det samme materielle plan.

Men det åndelige legeme, der omfatter det fysiske legeme, (som St. Paul kaldte den naturlige krop), under jordens liv behøver ikke at blive påvirket af tankerne eller andre hvis de er ikke gode.

En tanke er en elektrisk impuls, der blinker ud og tilbageholdes af "tape-optegner" egenskaber af åndelegemet. Kun ens egne, selvgenererede tanker har kraften til at gøre dette varige indtryk, og det er disse kumulative tanker, der bestemmer den åndelige krops status. Med andre ord: "*Det er ikke det, der kommer ind der besmitter, men det, der går ud.*"

Den højere tankehastighed og livet på de lyse planer sammenlignet med vores sæt ideer om tid, er svære at forstå, men det er relativt og kun mærkbart hvornår sammenligninger foretages. I sommeren 19xx tilbragte jeg en uges ferie med min kone i ånd - på én nat! Jeg var blevet projekteret og sluttede mig til min kone et sted, som jeg kun kan beskrive som et sylvisk eventyrland af træer og vand. Vi var på de græsklædte bredder af et roligt vandløb overskygget af træer. Skygger er næppe mulige på dette lyse plan, men skønheden i lys og skygge blev forstærket af lyset fra brillansen oppefra, hvilket understregede den friske grønhed i alt.

En digter eller forfatter kunne fylde kapitler med beskrivelser af denne idylliske skønhed scene og lys ville stadig være ufuldstændig, fordi der som altid er følsomheden af det åndelige legeme, som tilføres af sfærens vibrationer. Eftersom bekymring eller distraktion er en tankevibration og er tilfældigvis en lavere bølgelængde af det tænkte, så mine følelser på denne højere vibration af væren var af ekstrem lykke og kærlighed - *en generel kærlighed til alting*, så det ud til.

Før vi forlod dette sted, var jeg imponeret over ideen om "en uge", og det virkede som sådan, *selvom der ikke er nogen nætter til at markere dagens gang*. Vi var transporteret og så så jeg, at vi svævede over et område på Sinai-siden af kanalen nær Suez, kaldet Shallufa. Det var et sted, hvor jeg havde nogle glade stunder med badning under første verdenskrig, og jeg var glad for at kunne vise min kone en af mine "hyggelige" pletter i en krigsperiode og ikke kun en slagmark.

Vi rejste os højt, og med et panorama af ørkenen under os sagde jeg til min kone: "Der er nogle dejlige strande i nærheden af Alexandria", hvor vi med det samme gik. Vi sluttede vores "ferie", der stående på en af de sandede strækninger og kigger på havet; og så blev jeg ført tilbage til min fysiske krop. **I modsætning til de højere planer synes de kedelige astrale lokaliteter at have en slags tid med hensyn til varigheden af en aktivitet, der er tættere på vores jordiske tilstand.**

Teleskopsigte

En bemærkelsesværdig egenskab af det åndelige legeme, som snart bliver bemærket, er kraften af 'teleskopsigte'. Det er ret automatisk, ligesom det fysiske øjes fokus er automatisk i lyst til at se klarere. Hvis man er interesseret i en person, måske 200 meter væk, er alle personlige træk og farve på øjnene mulig at kunne sees, men billedet er ikke forstørret, heller ikke det omkringliggende landskab, som det ville være med et teleskop. *Det virker som om en del af ens egen aura projicerer en bølge af undersøgelser.*

Efter at have skrevet ovenstående, samme nat i sengen, og "kommet ud af kroppen" med mine åndelige hjælpere, som rigtigt for at understrege dette fakultet, gav det mig mulighed for at udøve det mere fuldt ud. *Jeg var taget til siden af et bjerg med udsigt over en bred dal.* Vibrationerne var behagelig og opløftende **og betegnede et højere eksistensplan**. Det var som en lys sommerdag, og da mit syn indtog scenen, lagde jeg mærke til to skikkelser milevidt væk, siddende på en græsklædt knold. Da min interesse fokuserede på dem, gjorde automatikken det også, og kraften af det teleskopiske syn øges gradvist, og jeg så to personer sidde side om side.

Jeg så så, at den ene var en mand, en inder, meget flot klædt, og jeg fornemmede en prins, der var åndeligt avanceret. Hans turban og trekvartlange frakke var hvid og havde

smykkedekorationer, som jeg vidste var fortjent i ånden. Ved hans side sad en dame med smukke træk og typisk indisk, som også var klædt i hvidt og der var noget spinkelt silkemateriale draperet over den ene side af hendes hoved og ansigt. Jeg vidste, at hun var hans kone, og jeg kunne endda se det lille mærke på hendes pande, som ses på nogle indiske kvinder i dag.

Der var en sti hen over dalen, som gik nær den græsklædte bred og nu og igen så jeg en gæst kalde på dette indiske par og hilse og snakke med dem for et stykke tid. Skønheden og sindsroen ved det hele blev hos mig, da jeg trak mig tilbage fra scenen.

Dette var en kort projektion i løbet af natten, og da jeg vendte tilbage til mit fysiske krop, indså jeg, at dette var en lektie såvel som et privilegium.

Dette bemærkelsesværdige fakultet, der gør det muligt for en at se detaljer på sådan en afstand, og i dette tilfælde fornemme personligheden uden selv at flyttes fra en position, er som telepati, ganske let og naturlig i ånde verdenen. *Det ser ud til, at den åndelige krop er som en elektrostatisk kondensator og opladet med strøm.* Denne magt er til rådighed i sindet, og i tilfælde af teleskopisk syn eller telepati, er som en fluidisk føler eller bølge, og synes at blive projiceret naturligt og automatisk til, de hvor end tanken er ønsket, instrueret.

Ved at sammenligne åndelegemet med en elektrostatisk kondensator, som styres af sindet, kan sindet også isolere eller åbne den for åndelig tilstrømning eller viden, og dette kan ske på jorden som i ånden. Hvordan denne isolering blev trængt ind i på en drastisk, men vellykket måde er vist i eksemplet af Paulus' omvendelse på vej til Damaskus, som ændrede ham fra den ortodokse og dybt nidkære Saulus til den kristne lærer Paul.

Mange af hans lære forstås ikke af de fleste mennesker; hvad han kaldte "at skelne ånder" er nu normalt kendt som clairvoyance eller nogle gange som ekstra-sanseopfattelse. Mange mennesker tilegner sig ofte dette fakultet efter at have haft beviser at det er latent i dem. Jeg tror, dette åbner mentaliteten (hvilket kan være elektro-spiritual) og dermed automatisk mindske de barrierer eller isolering, der var tidligere vedtaget. Mange fuldt udviklede medier kan åbne eller lukke sanserne for de højere åndsvibrationer efter behag.

Møde mit højere selv

I mine tidlige projektioner plejede jeg at blive taget til forelæsninger, men jeg kunne aldrig tage de med, dvs emnet tilbage til mit fysiske sind som de andre oplevelser*. Jeg fik at vide, at forelæsninger havde at gøre med den højere viden og tilsvarende bølgelængde af ånd og kunne ikke forstås eller holdes af det langsommere fysiske sind. Jeg kan godt acceptere dette, da for eksempel ingen ånd nogensinde har forklaret i jordiske termer hvorfor eller hvordan forudsigelse er mulig.

*og angående dette med **foredrag på natlige niveauer, dimensioner**, er det interessant at nævne, at selve metoden med at give "rapporter" af sådanne foredrag om forskellige emner, er gengivet i bogen '[Through the curtain](#)' [Her link](#) på den danske udg. [Her på sv.online udg.](#) [Og her interview m.oversetteren på sv.](#)

Det, der læres ved forelæsningerne, beholdes af åndesindet, for da jeg trådte ind foredragslokalet plejede jeg at have et flash-back af tidligere forelæsninger. Det bemærkelsesværdige ved denne åndelige hukommelse er, at forelæsningerne blev husket i rækkefølge, alligevel kom tanken øjeblikkelig. Det er åndesindets hastighed; ikke underligt jeg havde kun tågede erindringer, da jeg vendte tilbage!

Der skete en sjov ting ved mit første foredrag. Det var en lille sal med blå plys sæder arrangeret i cirkulær formation. Som ny dreng følte jeg en vis reserve og valgte et ydre sæde, men jeg havde ikke før sat mig ned, før jeg blev slynget op og anbragt på et forsæde!

De senere forelæsninger, jeg deltog i, lignede mere de sædvanlige klasseværelser på skolerne og en af disse sessioner kiggede jeg tilfældigvis på, hvad jeg troede var en anden elev ved siden af mig, da jeg fandt ud af, at jeg så på mig selv! Jeg var ret interesseret, indtil jeg indså, at jeg beundrede mig selv, så forenede mine to kroppe sig på én gang igen.

Et par uger senere skete det samme i forelæsningslokalet, men denne gang var lærerne fuldt forberedte, og mine to åndelige kroppe blev holdt adskilt og jeg blev fuldt ud i stand at observere mit andet åndelige selv. Jeg så ud til at være en meget sund, udseende ung mand på omkring 23 år med fuld hår, som jeg nu, i den fysiske krop, mangler .

Dette møde med ens højere selv er et meget mærkeligt fænomen, med vidtrækkende implikationer; Jeg har hørt om andre personer, der har erfaringer med astral projektioner *og mens de er i ånden, har de mødt en separat "double" af sig selv*. Det her viser, at menneskets åndelige væsen også er en kompliceret struktur.

Hovedbygningen havde flere forelæsningslokaler, og med en gang, når jeg passerede den åbne dør, genkendte jeg forelæseren. *Han var min kompagniofficer i hæren i 1914* og jeg var glad for at se, at hans personlige udseende betegnede en fremskreden, ældre, tilstand. Han modtog åbenbart mine tanker, for han vendte sig om og smilede til mig.

Vidunderlige ting demonstreredes af nogle af de avancerede. Jeg bragte tilbage få erindringer om et møde eller et foredrag, jeg engang deltog i, og jeg lagde mærke til, at min far var i publikum med mig. Vi fik vist et kort over havet fra Spanien til Den Mexicanske Golf, men jeg kunne ikke fastholde, hvad der blev sagt om det. Så dukkede der op en serie af begivenheder som en stereoskopisk biograffilm, og jeg husker at have set en række underligt klædte ryttere, der pludselig blev overvældet af en vældig mur af vand som en flodbølge.

Da jeg vendte tilbage til min seng, kunne jeg ikke huske mere, men jeg troede, at det var det forbundet med nogle store omvæltninger som "Atlantis"-legenden. Dette kan have været min egen formodning om, at hvis jeg ikke havde set kortet, kunne jeg have forbundet det med Bibelsk flugt fra Egypten.

Fuldkommenhed

Mit første egentlige møde med min kone i min fjerde projektion, som jeg fortalte [tidligere](#) i bogen, var en af to fremragende oplevelser, som har været dybt indprentet i mit sind. Den ubeskrivelige åndelige perfektion, som jeg så i min kone, når vi var ansigt til ansigt, den hellige intensitet af den høje vibration, og det senere forklaringen på "Guds billede" fik mig til at tænke stille i dagevis bagefter.

Jeg vidste på en eller anden måde, at det var en af de evige og usvigelige åndelove, og at det var enkelt og naturligt. Jeg vidste også, at jeg ville blive hjulpet af mine åndelige lærere i mine meditationer, og det var sådan, for efterhånden kom den simple sandhed til mig. Da jeg mødte min kone og vores auraer blandede sig, var der en smuk og blid harmoni, og vi tænkte begge ens og som ét sind, så jeg er i stand til at fortælle, hvad vi tænkte begge. I det vidunderlige

møde var der ingen selvtanker. Hver tænkte på den andens velfærd, og hver så, at alt var godt. Hvert sind gav en velsignelse for det privilegium at have haft den andens kærlige kammeratskab på jorden.

Hvert sind var fuldt af mødets underer; så en dybtfølt taknemmelighed for den kærlige kraft, der gjorde alt dette muligt. "Elsk Herren din Gud med hele din hjerte og af hele dit sind" - vi gjorde netop dette og mente det virkelig. Så kom transformation. Naturligt og ubevidst havde vi åbnet os for den magt der er altid omkring, og med kraften kom åndens højere vibration.

"Guds billede" kan jeg stadig kun beskrive som perfektion, men alligevel er vi ikke stereotype. Alle de bedste af personlige egenskaber forskønnes og forbedres på en vidunderlig måde og fastholdes, så vi er kendt og anerkendt, og den personlige bølgelængde gør hver en unik enhed.

I vores efterfølgende møder fremstår min kone ung og har de fint formede åndstræk, men jeg har ikke set hende siden i den hellige fuldkommenhed, som vores inderlige taknemmelighed frembragte. Jeg tror, at værens tilstand er mange tidligere planer.

En ridetur i ånden

Min længste kontakt med et dyr i ånden var med en hest, og jeg betragter den anledning til et af mine største privilegier. Jeg var blevet projiceret, ('sendt ud af den fysiske yder kroppen), og min bevidstheds tilbagevendende ved ankomsten var gradvis, men jeg blev klar over, at jeg sad solidt på en hest.

Min åndelige krop fornemmede stedets vibration. Det så ud til at være perfekt og smukt. Så lagde jeg mærke til, at der var mange mennesker, der gik rundt. De havde alle på sig farvede klæder og så fredfyldte og yndefulde ud. Disse klæder, båret på et højere plan, ser ikke malplaceret ud, når det ses fra samme plan, og man tænker ikke engang på jordiske klæder.

Jeg fornemmede, at en ceremoni lige var afsluttet, og at de blandede sig og hilse på hinanden inden afgang. Vibrationen af oprigtigt venskab og kærlighed var så perfekt afstemt, at de så ud til at være af samme sind, men alligevel var hver en separat enhed.

KAPITEL FEM,

FORSKELLIGE OPLEVELSER.

Naturlig og åndelig beskyttelse.

Først var ud-af-kroppen-projektionene fra min seng om natten, og senere også på søndag eftermiddage fra en lænestol ovenpå. **Herefter fandt jeg det muligt at projektere når jeg havde tid og ro.** Jeg plejede simpelthen at spørge og vente, men det kunde ikke altid ske, og jeg havde masser af 'tomme datoer'.

Ved en lejlighed, hvor der ikke skete noget, blev jeg utålmodig og forsøgte *at ville* mig ud af kroppen, men uden held, og jeg fortalte det ikke til nogen. Senere var jeg sammen med et medium, en ven, som pludselig så bekymret ud og spurgte mig, om jeg havde prøvet at projektere på egen

hånd. Da jeg indrømmede det, fik jeg det strengt at vide at aldrig prøve det - "**Dine guider kender den bedste tid**".

Når jeg har projiceret, synes der altid at være en åndshjælper tilbage til at våge over min fysiske krop, som åbenbart ved, hvad der foregår i mit hjem, som jeg aldrig har været "fanget der ude". Skulle jeg være ønsket af en eller anden grund, ville jeg altid være komfortabelt bragt tilbage, og så ville jeg høre fodtrinene fra nogen i mit hjem komme op for at kontakte mig.

Der er, (findes,) andre beskyttelser. Åndekroppen kan ikke skades, **men ethvert ubehag i den fysiske krop kommunikerer gennem den forbindende astrale ledning og er registreret samme sted på den åndelige krop.** Jeg er blevet bragt tilbage pga den fysiske krop hostede, snorkede eller havde følelseløshed eller krampe. En høj lyd vil også medføre et tilbageføring. Der synes altid at eksistere en naturlig beskyttelse for den tunge fysiske krop, men mærkværdige effekter kan nogle gange observeres.

Engang gik jeg ad en gade i ånden og begyndte at udsende stærke, regelmæssige snorken. Det var meget mærkeligt, men jeg kunne ikke stoppe det og blev irriteret. Denne følelse bragte mig tilbage til kroppen (åndsløven om en lavere vibration), og jeg fandt mig selv liggende på ryg og snakke hjerteligt gennem virkningerne af en forkølelse.

En nat i sengen havde jeg projekteret til et hvilehjem eller hospital på den anden side, hvor Jeg vidste, at min kone hjalp til, og da jeg gik over en korridor til hendes værelse, blev jeg rammet af kvælende hoste, som med det samme piskede mig tilbage. Min fysiske krop hostede stadig, da jeg gik in i den igen.

Ved en anden lejlighed havde jeg lige forladt en fabrik i ånden og gik udenfor, da mine ben pludselig krydsedes og låstes. Jeg måtte bøje mig ned og tvinge dem fra hinanden. Det her skete flere gange, hvilket gav den sædvanlige ærgrelse og automatikken tilbage til kroppen. Jeg havde projiceret fra en lænestol og mine ben **var** krydset, og jeg var blevet følelseløs der.

Nogle gange er jeg klar over, hvad der er galt med min fysiske krop som er efterladt på jorden. Jeg talte engang med en soldat i ånden i en astral tilstand. Jeg kendte ham og fornemmede at han ikke indså sin sande tilstand. Da det ikke altid er nyttigt at fortælle en person ligefrem at han er "død", prøvede jeg at få ham til at huske sit sidste sted på jorden. Pludselig, mens jeg talte, kom en smertefuld smerte i min højre arm, og med et vidste jeg at min fysiske krop trykkede på armen i sengen. Jeg prøvede at ignorere det og fortsatte og talte, men han sagde pludselig: "Åh, I er alle uklare". Tilsyneladende var min åndelige krop blevet utydelig for ham. Smerten i min arm tog til, og en lille pige dukkede op ved min side. Jeg lagde en hånd på hendes skulder, koncentrerede mig om det fysiske og vendte tilbage. Jeg satte mig op i sengen og gned min højre arm, indtil det var normalt, og prøvede at befinde mig for at vende tilbage til åndens land. Anstrengelsen havde dog øget min vejrtrækning og blodgennemstrømning og gjort enhver videre rejse umulig.

Den lille pige, der dukkede op ved min side, så ud til at være den samme, der tog mig rundt om hvilehjemmet på min anden projektion. Ved denne lejlighed så jeg en kvinde med en uklar, "fuzzy"-lignende åndelig krop, og det er interessant at bemærke, at jeg nok lignede hende.

Jeg har sagt, at den åndelige krop ikke kan skades. Jeg eksperimenterede ikke med dette men en demonstration blev arrangeret af mine åndelige hjælpere. Jeg blev taget til et lyst sted og talte med en gruppe unge mænd, hvis alder syntes at være mellem 23 og 25, den alder, som normalt

antages af dem, der har udviklet sig i ånden. Deres udseende er meget fint, og det er altid en fornøjelse at være med dem som emanation af deres auraer har en behagelig virkning på min åndelige krop.

Pludselig kastede, stødede, en af dem en kniv i min hånd. I øjeblikket blev jeg forskrækket, så lo jeg, da der ingen smerte var. En fra den smilende gruppe sagde: "Se på din hånd". Der var et hul i håndfladen, *og den lukkede sig langsomt uden vilje fra min side.*

Åndelegemet - en hypotese

Jeg kan huske, at jeg læste en spirituel guide, der forklarede en cirkel, at "ånd er ligesom elektricitet, kun mere subtil". Dette synes jeg er meget passende og bør tages i betragtning. Når man ankommer et plan, ser der ofte ud til at være en forskel, elektrisk set, af "potentialt" mellem mit astrale legeme og lokaliteten, derfor, ved berøring af et objekt bliver man mere "i fase" med den tilstand/sted man er på, og med det en følelse af større magt og 'interesse'.

I evigheder har det været kendt af dem, der studerer dette emne, at vi har en fysisk krop og en åndelig krop, og den sidste kunne således være opfattet som bestående af elektriske kræfter, arrangeret i et mønster. Enhver tanke kan sammenlignes med en elektrisk impuls.

Siden fremkomsten af følsomme elektroniske apparater, er de elektriske ændringer forbundet med tankeimpulser blevet registreret. Vi kan tænke på enhver tankeimpuls som havende en specifik bølgelængde eller en specifik vibrationshastighed forbundet dermed, som bølger i radio. Gennem et individs liv, bliver den "elektriske" impuls fra enhver tanke påtrykket og fastholdt af åndelegemet, ligesom en båndoptager bevarer et indtryk som af, eller via elektriske impulser. Hver tanke har en bestemt vibrationshastighed; Jeg tror godt tanker har et høj niveau, og de ikke så gode har et lavere. Disse kombinerede vibrationer har en gennemsnits- eller middelværdi.

Ved indtræden i åndeligt liv vil en person naturligt og automatisk drages til sin tilstand i ånden, som svarer til hans handlinger og tanker gennem hele livet som er gengivet af den "personlige båndoptagelse".

Denne automatiske tiltrækning til passende åndelige omgivelser repræsenterer en anden af de perfekte åndelove.

Det er også svaret til dem, der i spøg siger, at det ville have brug for en utrolig mængden af himmelsk "bogføring" for at registrere enhver hensigt, ønske, tanke og handling af alle, for at blive til en fremtidig "dom". Faktum er, at alle er, bevidst eller ubevidst, hans eller hendes egen revisor.

De gode og dårlige handlinger repræsenteret af de højere og lavere vibrationer, der svinger omkring middelværdien fastsætter også de øvre og nedre grænser for den pågældende sfære i den åndelige verden, som den nytilkomne er tiltrukket af. Hans omfang er således bestemt og *han kan ikke se ind i højere sfærer mere end den gennemsnitlige person på jorden kan se ind i åndeveden.*

Således har vi en ånd, der siger: "Vi spiser, som vi gjorde på jorden", og en anden: "Det gør vi ei- vi har ikke brug for mad". Jeg har set, at begge udsagn, om end tilsyneladende gensidigt modstridende, er sande, ***men de tilhører forskellige sfærer.***

De lavere og mellemliggende tilstande ser ud til at være store vibrationszoner, opdelt ligesom radiobølgebåndene ind i beboernes tendenser, vaner eller ønsker, og er så talrige, som kun den uendelige række af sind kan være. Disse forskellige tilstander/plan er i forskellige grader af lysstyrke, fra matte eller lavere til højere og lysere vibrationer, *sidstnævnte ligner en lys solskinsdag på jorden.*

Ingen ulykker!

Efter at jeg havde været på de næste tilværelsesplaner mange gange, *syntes jeg, det var mærkeligt at jeg aldrig havde været vidne til eller oplevet en ulykke af nogen art.*

Når det åndelige legeme er af eller nær den samme "bølgelængde" af et plan, **synes alle ting solid**, og kan mærkes eller håndteres, men jeg har aldrig ved et uheld banket mod et objekt eller person til enhver tid. Jeg kunne ikke eksperimentere i denne retning, som sindet ville forstyrre og en planlagt ulykke ville ikke være tilfældig. Mine lærere løste dette problem for mig ved en nøje timet hændelse, som det vil ses af rækkefølgen af begivenheder, der førte til det.

Jeg var blevet projekteret til et hospital i ånden, hvor jeg vidste, at min kone arbejdede, men da jeg nåede indgangen, blev døren lukket, og min usynlige guide sagde: "Dette Hospitalet er ikke åbent endnu." Jeg følte mig utålmodig, da jeg altid er opmærksom på den *begrænsede tid* af en projektion, og tiden blev knap. Jeg gik rundt i hospitalshaven, som havde bredder af smukke blomster og beundrede en smuk hvid bro over et vandløb da min guide sagde: "Hospitalet er åbent nu."

Hurtigt løb jeg til hospitalet, gennem indgangen og op ad nogle trapper, og mens jeg drejede et hjørne, løb jeg hovedkulds ind i en gruppe mennesker, der kom ned. Der var ingen stød eller kollision. Jeg havde det, *som om jeg havde ramt en blød luftpude* og blev omdirigeret af gruppen.

Gruppen fortsatte, men jeg stoppede overrasket. Jeg havde på et øjeblik kontaktet gruppens 'hoveder' som var hospitalsarbejdere, der gik fri, men det kunne jeg ikke forstå denne mærkelige hændelse. Min lærer gjorde så indtryk på mig - så vidt jeg var i stand til at forstå, **at den åndelige krop er elektrisk og er omgivet af en zone eller felt, som et magnetfelt, der automatisk frastøder.** Denne frastødning neutraliseres, når sindet ønsker at røre ved eller gribe.

På denne slags uventede måde blev jeg undervist i en del ting, som jeg ikke ville har lært på anden måde.

Psykometri i Ånden

Jeg kan ikke lave psykometri i den fysiske krop, men det er automatisk og nemt, når jeg er det i den følsomme åndelige krop. Projiceret fra sengen befandt jeg mig gå på en vej ind i en lille by på landet. Der gik andre mennesker i det samme retning, og jeg fornemmede følelsen - "til minde". For tiden passerede adskillige beredne mænd og slæbte kanonvogne. Jeg kiggede bagud og den sidste, med et drilsk smil på læben, tøjlede sine heste så tæt på mig at jeg var nødt til at klatre op i vejkanthen for at komme ud af vejen, og så stoppede de.

Jeg gik langs kanten for at tale med denne hensynsløse rytter, men da jeg kom op til ham var jeg fuldstændig afvæbnet af hans mest venlige og skadelige smil. Jeg var så overrasket over at se, at han bar en hjelm fra Cromwells tid, >>

men i stedet af den sædvanlige brystplade generelt vist på billeder fra den periode havde han en jakke med tykke læderflapper fastgjort til den. Så kontaktede jeg hans aura; det var et chok for mig!

Hans personlighed var den stærkeste, jeg nogensinde har mødt i alle mine åndelige oplevelser.

Han var en hårdet forkæmper uden den mindste frygt og jeg fornemmede hans talrige kampe, alle ført med den muntreste hensynsløshed, og som om de havde kun lige sket. Det var ret overvældende, og jeg gik rundt for at inspicere våbenvognen, som jeg var nysgerrig efter at se, hvordan den sammenlignes med vores i den første verdenskrig. Det var rå og simpelt med tunge jernbeslag, og da jeg rørte ved et af hjulene, så jeg ud til vidne til hele borgerkrigen (1642>).

malerier fra den tiden>

Kampe, træfninger, plyndringer, brændende bondehuse, elendighed, triumfer, varmen fra sommerens varme og vinterens kulde var noe min følsomme åndekrop automatisk tok inn via psykometrering af dette æteriske levn fra en tidligere krig. Jeg følte mig syg og udmattet, og overlod at slutte mig til nogle mennesker, der kommer ind i et hus med udsigt over markedspladsen, hvor forventede mindehøjtidelighed skulle finde sted. Jeg ventede ved vinduet, men var det ikke interesseret på grund af effekten af psykometri og ønskede at vende tilbage til kroppen.

herhit

Jeg **blev** returneret, blev fysisk bevidst, så symbolet på astral projektion på loftet og spurgte derefter mentalt: "Hvorfor alt det her?" Svaret var: "Hvad er datoen?" Jeg tændte lyset. Klokkeren var 02.00, og den nye dag var den 11. november, den dag fejrer vi underskrivelsen af den første verdenskrigs våbenstilstand.

Jeg ville ønske, jeg havde talt med denne mand for at høre hans talemåde. Jeg var også nysgerrig læderklapperne, men senere fandt jeg en henvisning til disse på det lokale bibliotek. De var ofte båret af de lavere rækker som beskyttelse mod sværdhug mv.

Jeg blev engang projekteret til en kaj i ånden og var interesseret i et køleskib der. Da jeg aldrig havde været på en af disse, besluttede jeg at inspicere den og gik videre til dækket. Efter et par skridt havde min åndelige krop den mest ubehagelige følelse, og få skridt mere frembragte en følelse af ubeskrivelig rædsel og hjælpeløshed. Jeg løb simpelthen af skibet og ville væk fra det.

Et ungt par i nærheden var ved at tage af sted i en lille yacht, og jeg sluttede mig til dem. Da jeg sad i båden, spekulerede jeg på, hvad der forårsagede denne forskrækkelse og fik at vide, at **skibet var imprægneret med den rædsel, der udgår fra ligene af de slagtede dyr den havde båret**. Jeg tror ikke, at disse dyr blev slagtet i den hurtige og 'humane' måde, vi bliver ført til at tro. Dette æteriske modstykke til et jordisk skib holdt sine indtryk ligesom en våbenvogn jeg kontaktede og havde samme effekt på min åndelige krop. Denne psykometri kan være meget ubehageligt, da det ser ud til at påvirke hele kroppen.

Nogle overraskelser

Nogle vil måske mene, at der sker uhyggelige ting i den næste verden. Det gør det, men de er noget anderledes end forventet. Jeg var blevet taget i en vuggestue eller børnehave - et meget lyst sted, hvor gangene og værelserne er helt i hvidt. Jeg ser nogle små børn i et af værelserne, når de er gennem den åbne dør, spærrede en hund.

Det var en af de store udstoppede kludehunde med knapøjne og komisk bøjede fødder børn elsker at lege med, men jeg blev overrasket, da jeg så, at "tingen" bevægede sig som en rigtig hund. Mit jordiske sind havde i det mindste forventet noget stivt mekanisk, men hver handling havde de perfekte manerer af et levende dyr. Det var noget, der aldrig kunne ses på jorden, og dette pludselige gav mig en højst uhyggelig følelse, som jeg ikke kan beskrive.

I øjeblikket så jeg en ældre pige, som så ud til at have ansvaret for de små og hunden og sagde: "Johnny, hvad laver du her? Gå tilbage til dit værelse" og "Johnny" vendte sig lydigt og gik ud gennem døren. Jeg fornemmede, at dette legetøj var animeret af en avanceret ånd med ansvar for stedet.

Jordiske interesser bevares ofte af det åndelige sind i lang tid. For mange år siden havde jeg en mandolin, og var langsom til at huske nogle af de stykker, jeg plejede at spille, hvilket betød meget koncentration om musikken og søgen efter båndene på instrument. I et hus i ånden så jeg en mandolin med sit plektrum, tog den op og spillede Beethovens "Minuet i G" uden fejl, jeg huskede hver tone og position. Det subtile elektriske åndesind var uhæmmet af den fysiske krop.

Ved en lejlighed tog min kone mig med til en koncert på den anden side. Der var en sædvanlig scene eller platform, og en af de optrædende var en sanger, en mand. Jeg kunne godt lide hans stemme, men jeg syntes, at hans bevægelser var ret overdrevne. Mens jeg tænkte dette, kiggede han hurtigt i min retning og ændrede sine bevægelser. Mod slutningen af sangen, begyndte han dog at bruge sine arme igen meget frit og i den store finale tænkte jeg han så fjollet ud.

Efter at han var færdig, gik han hen foran scenen og stirrede på mig med et irriterende udseende. Til min store lettelse rejste vi os og forlod hallen, men i en ret eftertænksom stemning, og udenfor gik det pludselig op for mig, at sangeren havde modtaget alle mine tanker. Jeg er bange for, at jordiske vaner som denne, skal tage noget tid at rette op på.

Mange ting synes at understrege nogle af sfærernes jordlignende kvaliteter. Jeg så engang det tomme skrog af et gammelt træskib fortøjet til bredden af hvad der så ud til at være en flodmunding. En mærkelig lyd kom fra skibet af og til, og jeg gik ombord for at undersøge. Jeg fandt ud af, at der var en lille dønning på vandet, som nogle gange fik roret til at bevæge sig med en hård slibende lyd. Hvor meget er ikke dette lige som på vår fysiske jord, tænkte jeg.

Engang, da jeg blev projiceret til et rum på et museum, blev jeg deponeret på en stol og, da jeg kom til bevidsthed og begyndte jeg at lægge mærke til omgivelserne, nærmede en mand sig, som åbenbart blev overrasket over mit pludselige udseende og uformede tilstand. Han var nysgerrig og ville røre ved mig, men da han var omkring en armslængde væk, blev han pludselig bange, redd, og sprang tilbage, som om han havde fået et elektrisk stød. Han prøvede det flere gange og begyndte at ligne en kat omkring et pindsvin.

Nu ved fuld bevidsthed rejste jeg mig op og sagde: "Du har brug for healing", og greb hans hænder. Han sank straks ned på gulvet, og var som besvimet. Jeg ved ikke, hvorfor jeg gjorde dette og kan være at jeg var blevet tilskyndet af min åndelige hjælper, og selvom jeg var overrasket, var jeg det ikke forstyrret og lod ham sove behageligt, velvidende at han snart ville komme sig. Jeg tror, at dette var effekten af "forskel af potentiale" nævnt tidligere.

Mærkelige påvirkninger

På en kedelig dag om vinteren havde jeg projiceret mig fra en lænestol ved siden af ilden og havde taget til mit hus i ånden. Kort efter jeg ankom, begyndte det i værelset at dukke op skiftevis lys og mørke, som effekten af en biografprojektor, der kører for langsomt. Det havde en meget ubehagelig virkning på mig og virkede som en jordisk hovedpine, men med en hurtigere trommespil og intensitet. Det var ikke til at holde ud, og jeg blev trukket tilbage til kroppen. "Hovedpinen" fortsatte, indtil jeg havde genvundet fuld fysisk bevidsthed. Jeg fandt ud af, at det var forårsaget af et gasformigt stykke kul, der flimrede på en hidtil sløv ild. Hændelsen interesserede mig betydeligt, fordi i dette tilfælde havde min fysiske krop intet ubehag, og årsagen virkede trivielt. Jeg tror, at det flimrende lys af kul havde en vis effekt på den fysiske krop, eller endda direkte på astralstrengen, forårsagende en hurtigt vekslende bølgelængde eller vibration, som kun ville påvirke den åndelig krop.

Der er en kataleptisk tilstand at vende tilbage til den fysiske krop, men dette er kun realiseret hvis man forsøger at bevæge sig på én gang. Da jeg vendte tilbage fra mine tidligere 'rejser', var jeg ganske tilfreds med at ligge og se symbolet på loftet i soveværelset. Så en nat gik jeg ud, mens jeg lå på min side. Da jeg vendte tilbage forsøgte jeg med det samme at rulle over tilbage, en meget simpel operation, *men jeg var fuldstændig magtesløs og bange.*

Men på få sekunder, som i min forskrækkelse syntes at være i evigheder, vendte jeg med fuld kraft tilbage. Det var i hvert fald en lærerig oplevelse, **og det fik mig til at indse, at jeg og min fysiske krop er to forskellige dele.** Jeg havde været væk, og ved min hjemkomst skal "jeg" først gennemtrænge min hjerne, for at give mine ordrer gennem mine nerver om hvilke muskler jeg ønskede at bruge til denne fysiske tilstand. Senere, da jeg blev vågen og oplevede, så syntes jeg det var sjovt at vende tilbage til lænestolen for **hurtigt** at prøve at hæve en arm, der så ud til at være så livløs som et stykke træ, indtil jeg kom ind i den igen.

Ved tilbagevenden synes livskraften at strømme tilbage i den fysiske krop. Først til tanken, mentaliteten, og øjnene, så til kroppen og 'ekstremiteterne'. En dag fremskrivning synes at give hvile og forfriskning og er ikke som en eftermiddagslur, når man er tilbøjelig til at stå op gabe og strække sig.

Levitation

Der var mange eksperimenter, jeg ville lave for at studere åndevederen, men ens formål er svære at huske, når man er ude af kroppen. Jeg har forsøgt "levitation" eller løfte den åndelige krop ved viljestyrke. Dette ser ud til at være et tilfælde med "forskellige tilstander/plan - forskellige krefter".

I en lavere sfære, en kedelig astral by, kunne jeg kun rejse mig så højt som tagene, ved stor viljeanstrengelse, men kunne ikke holde det og sank igen. På en anden sfære, som var så strålende som en tropisk middag, havde jeg via åndelige krop følelsen af lethed og styrke, og jeg kunne sagtens lande på toppen af en høj, hvid bygning.

Jeg blev engang testet i dette henseende, men det var ingen foruroligende undersøgelse. Jeg var på et lyst sted, plan med en gruppe smilende venner, der blidt foreslog, at jeg måske ville teste et barns sejlbåd, der var faldet om på siden midt i en dam. Jeg fandt det ret let at svæve over vandet og derefter række ned for at gøre dette.

Dernæst blev det foreslået, at jeg skulle drage til en hvid bygning et stykke væk og vende tilbage uden at stoppe. Dette fandt jeg også var nemt. Jeg rejste i en dejligt glideflugt i en fremad lænet holdning, og da det selvfølgelig sker ved tanke, så skete alt som jeg ønskede. Jeg lavede et let sving ved buen og derefter vendte tilbage til gruppen, for at blive mødt af smil og jubel. Jeg burde have set ud, hvis jeg må sig det, ret yndefuld, hvis ikke engleagtigt!

Det kan være en trøst for dem, der studerer åndelige sandheder og ønsker at lære at vide, at en **såkaldt drøm ofte er en åndelig oplevelse**, og selvom det kun er en diset/tåget erindring som bringes tilbage til det fysiske sind, så er erindringen om den bevaret fuldt ud af det åndelige sind.

Dette er en af metoderne brugt af åndelærerne til at undervise dem på jorden, og jeg ved, at viden er bevaret, fordi jeg har haft mange af disse drømme-oplevelser og så, når jeg senere blev projiceret, har jeg husket dem og har været lidt forberedt.

Min beretning om levitation i ånden lyder måske ret simpel, men det havde jeg allerede oplevet i "drømmetilstanden" og kendte noget til den mentale indsats som var påkrævet. Jeg skulle forestille mig, at en nybegynder i 'åndeligt liv', som ikke kendte til de muligheder, kunne have nogle vanskeligheder med at svæve, og den største hindring ville være tvivl, så det er bedre **at vide** om disse ting.

Jeg havde en forbløffende lektion i denne retning engang, og det var et "smid ham ud for at se, om han kan svømme" -slags test. Jeg var blevet projiceret ("sendt ud") og havde mistet bevidstheden og videre kæmpede jeg for at genvinde den, og det første, jeg så, var noget hurtigt bevægende græs under mig. Jeg var i en fremadlænet stilling og troede i øjeblikket, at jeg havde været slynget fra en hest og strøg stadig tættere på græsset. Jeg løfter mit ansigt opad i et forsøg på at undgå græsset, og så rejste jeg mig igen. Denne naturlige tanke var - "ønsket om at undgå", og jeg fandt da ud af, at jeg krydsede en stor græsslette. **I det fjerne kunne jeg se en landsby på en bakke og fornemme, at dette var min destination.**

Levitation og ubesværet flyvning var en fornøjelse og noget af en nyhed i starten, men jeg tror at de kun bruges til farting og til at tilbagelægge afstande, for i ånden er gang også ubesværet og en fornøjelse; desuden ville det være vores sædvanlige måde at se det på landskabet og dets attraktioner.

Nogle observationer

Jeg havde en udflugt til en mellemsfære, en badeby, hvor åndsideen var at genvinde kræfter og blive akklimatiseret. Jeg kiggede ind i bygningerne i nærheden af stranden, og i det ene var der et band, og folk dansede. Jeg gik igennem et andet rum, ved siden af døren og befandt mig i et omklædningsrum, hvor kvinder forberedte sig til et bad i havet. Jeg drejede hurtigt til højre og gik ud gennem døren, igen i håb om, at jeg ikke var blevet bemærket.

Til fordel for psykisk videnskab vil jeg gerne have det bemærket, at åndenes ansigter rødmer ikke, men ånden kan føles meget fjollet. Selvfølgelig kunne nogle ånder ændre sig ind i badetøj ved kun ren tanke. Nogle vil slet ikke ændre sig og andre ville være nødt til at gennemgå den jordiske måde at ændre sig på, alt efter deres mentale udvikling.

Jeg er blevet taget til flere drikkesteder i ånden, og derved tror jeg ikke, at jeg var

synlig for folk der. De synes at være sædvanlige mødesteder for ligesindede mennesker og drikkevarerne så ikke ud til at have nogen oplivende eller berusende virkning.

Et sted, jeg besøgte, var en gammel værtshus ved havet, som stadig syntes at have fremkomsten af det tidlige 18. århundrede.

Ejeren var et stort, kantet udseende individ med et solbrændt ansigt og spændte sko, der lignede en eks-sørøver, der soler sig i respektabel pension. På væggen hang nogle flade miniature trætønder med læderslynger, og jeg så en kunde gå med en hængende fra hans skulder som en militær vandflaske. Jeg tror, disse blev brugt i stedet for læderflaskerne.

Jeg tilføjer et eksempel på telepati under normal, vågen bevidsthed. En eftermiddag i min butik på jorden fik jeg pludselig indtryk af, at min svigerinde ville være der og besøge os. Et hverdagsopkald ville være usædvanligt, men som jeg havde fået indtryk af hendes personlighed så stærkt, at jeg noterede mig tiden. En halv time senere kom min søster- svigerfamilie ind i butikken, og hendes første ord var: "Fik du noget?" Hun fortalte mig, at før hun forlod sit hus, visualiserede hun sig selv som stående foran mig og sagde, at hun ville ringe, og hendes tid faldt sammen med min! Det faktum, at denne subtile og uafbrudte besked nåede den rette person blandt de ti millioner andre mennesker i *Greater London* ville blive betragtet af mange som enten en myte eller som mirakuløs. Det er ingen af delene. *Telepati er projektion af tanker på den personlige bølgelængde, som hænger sammen med den personlighed, der er tænkt på.* Hvordan personlig bølgelængde dannes, og hvorfor det er unikt og individuelt, har jeg forsøgt at forklare på en tidligere side.

Tankens kraft

Jeg var engang i udkanten af en by i ånden og så nogle australiere som spillede cricket. Selvom de var i skjorteærmerne, fornemmede jeg, at de var soldater fra den første verdenskrig, kaldet Australian Light Horse, og stadig iført deres ridebukser. Da jeg vidste, at objekter kunne ledes af tanker, havde jeg en drilsk idé om at dirigere bolden rundt om spillerens balltræ.

Jeg tænkte dog, at det ikke ville være rigtigt at blande mig, så jeg gik ind i byen og ledte efter noget objekt at bruge. Jeg fandt et æble på gaden og så en høj lampe i nærheden, af standard type med metal rulle-værk øverst. Jeg smed æblet op og anviste det til et bestemt sted på rulleværket. Den gik direkte til mit valgte sted, men lige før det rørte ved den, vendte den sig til side og gik hen til et andet sted. Jeg var overrasket. Så hørte jeg en grine ved min side. *Min guide havde spillet mig det samme puds, som jeg skulle prøve på cricketspillerne!*

Ved en anden lejlighed blev jeg bragt til en landsby. Da jeg ankom, så jeg nogle mænd, der spillede dart i værtshuset, og snart rakte en af dem mig en pil og spurgte mig for at prøve lykken. Det var nemt. Mit tankestyrede missil traf dødt-midten af brættet og efter en pause vendte jeg mig pludselig om og forlod stedet.

Senere overraskede min meget hurtige afgang fra dette sted mig, og jeg har en idé at min usynlige hjælper havde opdaget mistanke i hovedet på landsbyens drenge, at de var blevet brugt i en lille tankeøvelse; deraf min undvigende handling.

Vejledning fra fødslen

En af de mange ting, der overraskede mig, da jeg begyndte at sidde med erfarne medier, var det antal gange, jeg fik at vide, at mine åndelærere havde været med mig fra fødslen og havde guidet mine fodtrin gennem livet. De vidste bestemt alt om mig, og nu fortæller min datter mig det samme.

De mange hændelser i livet, især under krigstjeneste, som jeg dengang tilskrev held, eller en snæver flugt, lavede senere et mønster, som jeg havde overset indtil det blev bragt til min meddelelse.

En måned efter at krigen i 1914 startede, meldte jeg mig som 17-årig. Nogle sagde, at det var tåbeligt, men denne tidlige optagelse fik mig til at besøge lande, som jeg ikke ville have set ellers. Først besøgte jeg Det Ægæiske Hav og de græske øer, derefter Øvre Egypten, og til sidst det hellige land. Inden jeg tog til udlandet, sluttede jeg mig til maskingeværsektionen i min enhed og med medlidende blikke fik jeg at vide af mine ledsagere, at jeg havde sluttet mig til "Selvmordsklub".

Vi landede på Gallipoli- strandene, og det var ret markant, at pga ofre i vores første fremrykning, blev jeg straks forfremmet fra reservemaskineskytte til fuldt ansvar med alle bekvemmeligheder. Men efter det og under hele krigen var der ingen, der var i mit våbenhold på det tidspunkt, der blev ramt af fjendens handling. Mindeg nu om hændelser, der fandt sted under de fire års krig, dér osyntes at være en hjælpsom indflydelse på arbejdet.

Min første snævre flugt var på stranden i Gallipoli. Vi var blevet lettet fra frontlinjen og jeg sad og snakkede med tre ledsagere tæt på vandet. EN en mærkelig betjent kom hen og bankede mig på skulderen og sagde, at han ville have mig at losse nogle officerssæt fra en lighter. Jeg var meget irriteret, da jeg var træt, men jeg var nød til at gå. Da jeg kom tilbage, fandt jeg ud af, at en granat var landet i midten af mine tre ledsagere og alle blev dræbt.

Senere var min pistol i pos

i en kort forreste rende på Hill 60. Jeg ved ikke hvorfor obersten besluttede pludselig at få den sat i anden række af skyttegravene, men den næste dag rystede jorden, og vi så vores tidligere rende danne et højt gardin af jord og støv i luften. Det var blevet udvundet, og der var ingen overlevende. Mange gange syntes mine skødesløse øjeblikke at blive overvåget. En gang på en lille forpost i Sinai-ørkenen, efter at være blevet befriet fra udkig ved midnat, spadserede jeg ind i vores lille hastehytte, hvor vi spiste vores måltider. Ørkenen der kan være kold om natten i vinter, og jeg ledte efter noget at spise, inden jeg vendte ind. Der var en vinflaske på en hylde, og jeg lugtede det og løftede det for at drikke, hvad jeg troede var rom, da en slags frygt kom ind i mit sind og stoppede mig. Jeg gik hen til døren til hytte og i måneskin, hældte noget af spiritussen i min håndflade. Det så ret mørkt ud, og jeg gned mine håndflader sammen for at varme væsken og dufte en gang til. Det var jod! Kulden havde dæmpet min lugtesans, og jeg havde kun fanget den spirituelle snert af jod.

Senere, efter et anfald af gulsot, blev jeg sendt for at rekonvalescere i et lille palads nær Kairo. Der var en båd til vores brug og en dag landede med en ledsager efter en anstrengende række mod Nilstrømmen, det var ret mærkeligt, at vi skulle få det at vide at lægen uventet havde ringet og ventede utålmodigt på at se os. Han løb ovenpå for at se ham og fortalte mig, at mit hjerte trængte til hvile og længere

rekonvalescens i Luxor.

Luxor ligger på den øvre Nil omkring 400 miles fra Cairo, og jeg fik at vide, at det var en fristed for forkælede tropper. Det var alt dette, og mere for mig, som det har verdens største samling af gamle templer og grave.

Fra mit værelse i Winter Palace Hotel ud mod Nilen kunne jeg se langt ud over floden, Kolosserne og mere fjernt, i den flimrende dis, bakkerne med templer skåret ind i klippevæggen. Jeg gik til templerne og gravene i Luxor, Karnak og Theben og var imponeret over denne gamle civilisation og de mærkelige overbevisninger og inskriptioner.

Jeg tænkte, at jeg ville blive nødt til at savne Theben og dronningernes grave. Det er 7 miles med æsel og som ny rekonvalescent var jeg udelukket fra sådan en rejse.

Men en ven hviskede, at da partiet samledes til færgen, var der nogen ville ikke svare på hans navn, og at en anden ville svare i hans sted, og at det ville være værd at se, så jeg tog tippet.

I løbet af krigen rykkede min enhed gradvist frem gennem Sinai og derefter ind i Palæstina, og navnene på steder, der engang faldt på uopmærksomme ører under skrifttimer på skolen, bragte en ny interesse. På et tidspunkt havde vi vores pistol under murene på Saladins slot på bakken ved Majdal Yaba. Fra kampværn kunne vi se på tværs af sletten et andet slot, som siges at være bygget af Richard Korsfareren.

En gang, da jeg badede i Gaza, blev jeg båret ud til havet af en stærk strøm. Jeg prøvede min hurtigste slag, men gjorde ingen fremskridt. Der var ingen både, da det var den søgående flanke af de to hære og inden for fjendens synsvidde. Der var ikke noget, jeg kunne gøre ved det, så jeg svævede og hvilede mig. Jeg blev overrasket over min egen ro under situationen.

Da jeg var et betydeligt stykke ude, fandt jeg ud af, at jeg var fri for strømmen og kunne gøre fremskridt parallelt med kysten. Jeg svømmede så i en lang skrå og landede længere nede af kysten bag vores linjer.

Engang da jeg var ude af frontlinjen og sad i min bivouak, var jeg interesseret i nogle lange kolonner af tropper går forbi. Under et af deres hyppige stop troede jeg, at jeg ville gå hen og tale med nogle af dem. Jeg fandt ud af, at de var divisionstropper fra Indien. Jeg havde en bekendt i et regiment, der var draget til Indien, og da jeg lavede forespørgsler, fandt jeg ham stående et dusin meter væk! Det var en tilfældighed, tænkte jeg, især da denne division og dens forskellige enheder og transport strakte sig over 15 miles!

Ved en anden lejlighed i Alexandria syntes min opmærksomhed tiltrukket en soldat, der havde hans ryg til mig. Da jeg gik rundt og så hans ansigt, fandt jeg ud af, at det var min fætter.

Min søgen efter sandheden og et svar

Mine rejser i Egypten og Palæstina gav mig meget stof til eftertanke i de senere år når man studerer forskellige religioner og psykisk videnskab. Det enorme og imponerende murværk af de selvudnævnte Mægtige Herskere i Øvre Egypten og alle rigerne osv., i en mærkelig kontrast til mandens land, der intet efterlod, og hvis rige var ikke af denne verden. Jeg er ikke religionsforsker, og jeg har aldrig frivilligt deltaget i et ortodokse gudstjeneste, så mit studie af forskellige overbevisninger havde karakter af en oprigtig søgen efter sandheden.

Jeg sad ved mit skrivebord i min butik og holdt øje med min butik, da jeg fornemmede en ånds tilstedeværelse. Jeg kendte følelsen, som jeg havde den mange gange før, men det her

var anderledes. I stedet for at være begrænset til hovedet og mentaliteten, er det gradvist omsluttende hele min krop. Det virkede, som om en stråle eller kraft holdt mig til stolen; med en hjertes fylde, som om alle t

han mere ømme øjeblikke i mit liv var blevet samlet sammen hørte jeg en stemme sige: "Hvem siger mænd, at jeg er?" Så enormt levende og på en saglig måde blev det præget af min mentalitet, at Jesus var ansvarlig for verden. Jeg var opløftet og så ud til at vide det alt - der var ingen grund til at tænke - min tænkning var gjort for mig. Jeg var ikke bevidst om min stol og var komfortabel og tilfreds med noget, der omringede mig - ingen grund til at bekymre sig om min butik; Jeg vidste, at der ikke ville være nogen afbrydelse. Jeg ønskede, at denne åndelige kraft skulle forblive, men gradvist trak den sig tilbage, og jeg mentalt sendte en simpel tanke om tak og velsignelse.

Da jeg sad ved mit rodede skrivebord, som i et stykke tid var blevet et fristed, følte jeg mig ophidset over betydningen af denne erfaring og den visdom, som så meget havde blevet forklaret på en så enkel måde. Ordene citeret i stil med James 1st periode var blot for at henlede min opmærksomhed på omstændighederne forbundet med deres optræden i vores bibel. Den anden del af budskabet, "ansvarlig for verden" var en simpel moderne tanke, og givet for mig, en oprigtig søgende. Der var ingen vag teologisk dunkelhed omkring det, og det betød simpelthen, hvad der blev givet. Jeg rejste mig fra stolen og gik hen til butiksdøren. Det var en solrig eftermiddag og shoppere var forbi, men som jeg forventede, var der ingen kunde kommet ind for at afbryde min nadver. Jeg spekulerede på, hvad min lærer og guide, kineseren, syntes om undervisning af nazaræeren, da jeg ikke formoder, at han hørte meget om det, da han var på jorden. Omkring et år senere fik jeg svar på en mærkelig måde. Jeg var en af en gruppe, der deltog i en demonstration af psykisk maleri, udført mens mediet er styret af en ånd kunstner. Da hun færdiggjorde et maleri til mig, som var et portræt af en kineser, hun sagde: "Dette er en guide, og jeg er imponeret over at gøre dette", og hun malede et kryds i hjørne af billedet.

Under den tidlige del af anden verdenskrig fortsatte mine projektioner i en periode og så havde jeg min næstmest fremragende oplevelse ude af kroppen. Projiceret i løbet af natten blev jeg ført til en gruppe unge britiske soldater, der netop havde gik forbi.

Som det ofte er tilfældet med unge og raske mennesker, hvis bortgang ikke var forudgået ved en langvarig svækkende sygdom var de blevet bevidste næsten med det samme. De var står i en forvirret gruppe og bare stirrer rundt. Nogle kiggede på deres udstyr, som var i stykker og spredt rundt, og de syntes at huske at de havde en eller anden forbindelse med det, men åndesindet var for chokeret over dette scene for at bringe forståelse.

En ung soldat nærmest mig stirrede på sættet ved sine fødder. Bælte, skulder stropper og valise var adskilt og da de ikke havde ændret sig meget siden den første verdenskrig, sagde jeg til ham: "Lad mig hjælpe dig, jeg var en soldat". Da jeg knælede og da jeg spændte delene sammen, så jeg tilfældigvis mod gruppen og blev overrasket at se en skikkelse stå midt imellem dem, som var hoved og skuldre højere end hvile.

Jeg vidste, at det var Jesus, selvom han var ulig nogen af de jordiske billeder, jeg kender af ham. Til min overraskelse lagde de ikke mærke til ham. Han kiggede på mig, og jeg følte mig grim da jeg indså, at jeg stirrede intenst, men jeg tænkte, at han ikke ville have noget imod det, og jeg skal se ham. Hans blik var stabilt og alvorligt, og han sagde: "Jeg har været sammen med dem hele tiden".

Jeg troede, at jeg burde have vidst det, og indså, hvor ringe var min egen indsats

Hjælp. Der var en pause, mens jeg fortsatte med at stirre, og så begyndte jeg at blive trukket væk. Jeg

ønskede at blive lidt længere, men dette alvorlige ønske havde ingen effekt.

Jeg holdt min bevidsthed på min rejse tilbage til min fysiske krop og stoppede derefter og stoppede utålmodigt for at genoplive den. Jeg ventede ikke passivt på at se nogen spirituel symbol på loftet. Jeg havde fået min skat, og så snart jeg var i stand til at bevæge mig, strakte min arm og fandt lyskontakten. Nogle hvordan jeg følte, at jeg ville fuldt ud overveje med mit fysiske sind, og derefter dele det med alle. Jeg er dog bange at "deling med alle" på det tidspunkt blev indskrænket til at fortælle et par af mine fortrolige som havde haft åndelige oplevelser og ville forstå.

Siden denne oplevelse har jeg set en fotografisk gengivelse af et maleri, som jeg tanke var en god lighed med Jesus, da jeg så ham. Det er af en svensk dame, Bertha Valerius, og blev henrettet med åndelig vejledning og inspiration. Det var færdigt i slutningen af forrige århundrede, og jeg forstår, at originalen er i et privat kapel i Stockholm.

Mange malerier af Jesus viser, at han havde mørkt hår. Til mig, hans hår og skæg så ud til at være mellembunt, skægget var svagt. Jeg lagde ikke mærke til farven på Hans øjne; Han var iført en hvid kjole, ligesom mange af de arabere og egyptere, jeg så under min krigstjeneste.

Jeg er meget taknemmelig for det, der er blevet givet mig, og de døre, der er åbnet i min enkel søgen efter sandheden. Hvis jeg sammenligner mine fremskridt i åndelig viden med svømning et hav, tror jeg, at jeg nu har startet og har

vædede mine tæer på kanten af det hav.

Epilog

Jeg så engang den beklædte skikkelse af en fremskreden ånd på et lavere plan. Kjortelen var det ikke

en åndedragt, men han havde taget sit jordiske udseende og påklædning på, mens han underviste i denne lavere tilstand.

Han havde en lille gruppe "moderne" ånder omkring sig, som fornemmede, at han var det anderledes end dem selv, og en af dem, som var nysgerrig efter dette, sagde; "Du er du født før vores tid, gamle mand, ikke?"

Han svarede: "Jeg blev født før faraoerne".

BILAG

NOGLE ASPEKTER AF ASTRAL PROJEKTION

af Dr. Karl E. Miller

Hvad er astral projektion?

Mennesket er ofte blevet defineret som en ånd klædt i en materiel krop. Dette er ganske rigtigt, hvis ordet "ånd" forstås i en bredere betydning end normalt. I fortiden konceptet ånd refererede til det højeste åndelige princip, helt forskelligt fra materie, og derfor ikke i stand til at påvirke stof. Denne forestilling har ikke kun medførte utallige vanskeligheder på filosofiens område, men har også gjort det er svært at acceptere psykiske fænomener og især "åndshypotesen".

Faktisk er mennesket ikke kun en ånd med en krop, men en kompleks struktur, der omfatter mellemliggende dele, der er i stand til at bygge bro mellem stof og ånd. Måske "sjæl" var oprindeligt beregnet til at betegne disse mellemdeler, men i mangel af nøjagtig viden, sjæl blev gradvist ækvivalent med ånd.

Når vi vokser op lærer vi at forstå vores materielle krop som en del af

omgivende materielle verden. Vores sjæl er kendt af alle ved hjælp af fornemmelser, følelser og tanker forbundet med "jeget" i bevidsthedsfeltet. Det den vigtigste forbindelse mellem de to er den "subtile krop" eller "flydende krop" eller "peri-ånd", også kaldet "det dobbelte", fordi det for en clairvoyants øje er en tæt kopi af den materielle krop.

I løbet af vores daglige liv er denne subtile krop begrænset i den materielle krop og er nogenlunde sammenfaldende med det. Dens eksistens bliver kun tydelig, hvis den er adskilt fra den materielle krop og denne adskillelse antager forskellige former, som søvn, koma, genfærd (for det meste ubevidste) og desuden astral projektion, også kaldet ESP-projektion, eller astral rejse, som i deres fuldgyldige form er bevidst erfaringer.

Den "kommet ud af kroppen" person kaldes agenten eller projektionisten. Når det er fuldt projekteret

agenten er i en tilstand, der ligner en død persons "ånd". Faktisk nogle personer som så ud til at være død, men senere kom tilbage til livet igen og var i stand til det huske hvad der var sket, fortalt om deres oplevelser på nogenlunde samme måde som en agent, der projicerer under søvntilstanden.

For yderligere generelle bemærkninger henvises læseren til denne bogs indledning.

Det er klart, at astral projektion udgør et vigtigt led i kæden af fakta udgør beviset for overlevelse, og det er blevet anerkendt som sådan af nogle efterforskere, især af Du Prel, af Mattiesen og for nylig af professor Hornell Hart.

Fra mit eget observationsfelt

Jeg er ikke projektionist, men som dreng havde jeg flere oplevelser, som åbenbart var det begyndelsen af projektion. Efter at have gået i seng og uden nogen særlig grund jeg pludselig følte mig selv svævende i vandret stilling omkring to fod over og omkring to fod til siden af sengen. Dette var ledsaget af en yderst behagelig fornemmelse, og det var jeg i stand til at bevæge sig frem og tilbage ved at bevæge mine hænder tilsvarende som om svømmer på ryggen i vand.

Jeg mærkede mine arme tæt på min krop og var i stand til at svæve højere eller lavere, men altid for små afstande på kun få fod, da det ikke faldt mig ind at ønske at gå længere afstande. Dette skete flere aftener og stoppede derefter. Da jeg indså at jeg ikke havde haft denne oplevelse i et stykke tid, ønskede jeg at gentage den, men kunne ikke. For et år siden havde jeg endnu en sådan mindre oplevelse. Ligger i sengen på min venstre side, efterhånden, da jeg kom ud af søvnen, hørte jeg pludselig den almindelige vejrtrækning, som om nogen

lå bare bag mig. Da jeg tænkte "det er umuligt", forsikrede jeg mig selv, at nej-kroppen var der. Ved at døse igen havde jeg den samme oplevelse en anden gang og igen var det så levende, at jeg måtte sørge for, at jeg var helt alene.

Jeg forklarer dette ved at antage en delvis eksteriorisering ud af forsiden af mit materiale krop og dermed høre min egen ånde bag mig. Hvor ubetydeligt det kan virke vigtigt for mig, fordi det stemmer overens med andre konti. Hvis fuldgyldig projektion er en kendsgerning må vi forvente at finde erfaringer med begyndelser og mellemstadier.

Det er tilsyneladende muligt at være bevidst under en projektion uden at huske det bagefter. Jeg har fået at vide af flere bekendte, der har bevidst astral projektioner og husk, at de mødte mig under en projektion om natten, hvor jeg forekom dem lysvågne, da vi talte sammen, men jeg huskede det ikke i vågen tilstand. Ved en sådan lejlighed var jeg blevet set iført et bestemt jakkesæt pyjamas, som jeg faktisk havde på den aften.

For mange år siden var jeg godt bekendt med

h en naturlig synsk, en hr. W., der havde været vidne til en række forskellige fænomener såsom hjem søgelser, symbolske drømme, astrale rejser, clairvoyance, automatisk skrivning på et fremmedsprog og mirakuløst helbredelse af sig selv. En aften fandt han sig selv stående uden for sin seng i værelse og ser på hans krop liggende i sengen. Dette er den første eksteriorisering han havde, han troede, han var død, og chokket tvang ham straks tilbage i hans materiel krop, som alle stærkere følelser gør.

Dette er et meget typisk begyndertilfælde af den spontane sort. For at citere en anden eksempel: en dame, som jeg havde kendt i nogle år, bad mig hjælpe hende med at forstå følgende hændelse. Hun havde ligget på en sofa i dagtimerne, da hun pludselig fandt sig selv svævende rundt i lokalet nær loftet og lysekronen og at se hendes krop ligge på sofaen. Da hun havde psykiske gaver, var dette tydeligvis det begyndelsen af fremskrivninger.

På sine astrale rejser besøgte hr. W. ofte fjerne lande og ukendte byer. Som han aldrig læst om psykiske forhold, han havde sit eget ordforråd og kaldte sådan oplever "skarpe drømme" for at skelne dem fra almindelige drømme. Dette navn understreger den klare præcision af det observerede landskab, skarpheden af detaljer og det levende indtryk af virkeligheden, der normalt rapporteres i denne forbindelse. Han forsøgte altid at få materielle beviser for sine udflugter, men det lykkedes aldrig bringe enhver genstand med hjem. Engang fulgte han efter en mand på gaden i en fremmed by og da han ønskede at spørge ham om byens navn, rørte han ved manden på skulderen. Manden vendte sig om og så forfærdet ud, tilsyneladende havde han mærket berøringen men kunne ikke se nogen. Ved en anden lejlighed stillede han et lignende spørgsmål til en dame uden at røre hende. Hun så på ham og råbte, som hun åbenbart hørte hans stemme, men da han ikke så nogen eller måske hans tilsynekomst, var han rædselsslagen. Til personerne

involverede disse syntes at være hjem søgt.

Nogle projektionister relaterer observationer, der er svære at forklare. En af mine bekendte, hr. Ed., havde forskellige psykiske oplevelser. Engang lå han på en sofa læse et papir. Da han følte sig døs lagde han papiret fra sig og steg pludselig i vejret gennem rummet, først i vandret position. Da han så på sin krop, så han den rejse sig en siddende stilling og så læg dig ned igen! Projektionen fortsatte, han flød ind køkkenet og kom tilbage stadig bevidst for at genforenes med sin materielle krop.

Ved en anden lejlighed mærkede hr. Ed., der gik på gaden, nogen overhale ham bagfra og drejede hovedet til side, så han sin dobbeltgænger gå ved siden af ham i en blå frakke; da han så opmærksomt på det, forsvandt det.

En persons første projektion synes ofte at begynde med at føle en spiralbevægelse. A. J. Davis, seeren, rapporterer også dette. En følsom dame, fru Z., som jeg er sammen med bekendt, havde det også. Da hun sad stille og afslappet, faldt hun i trance tilstand, hvor hun mærkede sig selv svæve opad i en cirkulerende, spiralbevægelse, som om kommer ud af en stor skorsten. Så mærkede hun, at hun svævede over fremmede lande som hvis du flyver i et plan. Hun nåede et land langt væk, som hun havde en idé om Burma, der havde et fugleperspektiv over markerne, så folk iført store runde hatte arbejder der, så et tempel med kinesisk design. Hun kom ind i det gennem en åbning på toppen og kunne se folk nedenunder tilbede. Så tabte hun bevidsthed.

Blandt andre detaljer lagde hun mærke til, at ledningens farve var forskellig for hver person.

Efter at jeg havde mødt hr. Sculthorp, diskuterede vi muligheden for eksperimenter og jeg foreslog, at han skulle møde fru U., mens begge var i den forventede tilstand. Hvornår at konsultere spirituelle venner gennem et medie, vi fik at vide, at dette ikke var så let som det kan se ud, fordi forholdene skulle være rigtige, og vibrationer skulle være det udlignet. Derfor var det eneste resultat af denne idé følgende hændelse.

Den 14. oktober 1957 skrev hr. Sculthorp i et brev fra London: "Jeg har lavet en bemærk følgende oplevelse, hvis det kan have været et eksperiment fra vores ånd venner og damen kan have været fru U. Desværre var jeg ikke helt ved bevidsthed af Tilstanden og lagde derfor ikke særligt mærke til personens træk. Den 15 september, søndag eftermiddag klokken 15.15. Jeg blev projekteret og befandt mig i en værelse ser en dame, der så ud til at gå op og ned og øve linjer i et skuespil. En anden dame sad ved et bord og læste manuskriptet og svarede til tider."

Det var åbenbart et eksperiment! Fru U. bekræftede det på dato og tidspunkt nævnte hun havde siddet i Zürich (Schweiz) ved et bord med en bog på Buddha, diskuterer nogle detaljer med en veninde, der har for vane at gå op og ned i lokalet, når man diskuterer noget. Selvom der ikke blev øvet et stykke scenen blev korrekt observeret.

Under sine udflugter har fru U. aldrig været udsat for direkte angreb fra syge-tilsigtede ånder. Men når hun vender tilbage fra en projektion, har hun mere end én gang fundt hendes materielle krop optaget af en anden ånd. Hun gik derefter ind i liget fra den ene side, og den ubudne gæst måtte gå fra den anden side. Intet ubehageligt efter-effekter blev oplevet. Jeg vil gerne understrege min faste overbevisning om, at en projektionist er ikke mere i fare for en besættelse end nogen anden.

Mens hun var på en udflugt, mærkede fru U. engang trækker i snoren. Hun følte sig også (uden at se noget) tilstedeværelsen af en åndshjælper, der gav hende magt til tider, når hun havde lyst til at besvime. Når hun blev projiceret ind i åndeverdenen, har hun set ånder og talt til dem, nogle af dem ukendte og nogle kendte for hende, som venner og pårørende, der var "døde". I den projicerede tilstand er hun i stand til at passere gennem vægge og lukkede døre, men først mærkede hun en lille modstand, da hun gjorde det.

Her er en anden interessant oplevelse, fru U. havde. Mens man går på fortovet af en travl gade mistede hun pludselig bevidstheden, og da hun kom til sig selv igen fandt ud af, at hun var blevet ved med at gå i mindst 25 yards, mens hun var bevidstløs. To år senere, da hun gik langs den samme strækning, følte hun en ejendommelig fornemmelse på samme sted, men tog sig sammen. Efter hendes mening, hvis hun havde ladet sig selv gå samme oplevelse ville være sket igen.

Jeg har nævnt ovenstående, fordi sådanne hændelser ikke synes at være sjældne. To korrespondenter har fremsat lignende udtalelser. Også en personlig bekendt, Mrs. P. for nogle år siden, ved to lejligheder, mens hun gik på gaden, følte hun sig udenfor hendes krop og så den gå ved hendes side. Denne oplevelse varede i omkring 20 yards. Da hun var bange for at blive sindssyg, gjorde hun en viljeindsats mod, at det skulle ske en gang til. På det tidspunkt havde hun ingen viden om psykiske fakta.

Jeg er kommet i kontakt med en række mennesker, der har haft ud-af-kroppen oplevelser i en række forskellige former op til fuldgyldige projektioner. Alt mit bekendte er sunde og fornuftige personer, nogle ved også forskellen mellem clairvoyance og projektion, og disse hændelser kan ikke forklares andet end ved at antage en subtil krop, der er i stand til at adskille sig fra materialet krop i forskellige grader. Erfaringer med eksteriorisering har aldrig vist sig at være et tegn på sindssyge. Men individer, der har gentagen spontan oplevelse af projektion bør have adgang til viden og råd fra troværdige personer

efter at have studeret på dette område.

Et blik på historien

Hvis astral projektion er et faktum og en generel mulighed for mennesket, må vi forvente at finde spor af det i historien. Faktisk findes ideen om en normalt usynlig subtil krop i østen, i Egypten og i Grækenland. Neo-platonisterne kaldte den fluidic double "Astroeide", som betyder strålende som en stjerne, et navn, der synes at være relateret til ordet "astral". Lignende ideer har vist sig at eksistere over hele verden med kultiverede nationer såvel som med primitive racer. Også en række spontane tilfælde er kendt fra klassisk litteratur.

De første eksperimenter, der kastede lidt lys over vores problem, blev udført i forbindelse med mesmerisme (tidligere kaldet Animal Magnetism eller nu Biomagnetisme), som var forløberen for moderne psykisk efterforskning og var introduceret af Anton Mesmer (1734-1815) til helbredelse. Brug af "magnetiske pas" (bevæger hænderne over og næsten rører ved motivets krop) den somnambulisk tilstand blev induceret. Denne betingelse bør ikke forveksles

med søvn-

gang eller med hypnose. I en fase, kaldet den "lucide tilstand", egnede emner var i stand til at se deres krop og andres kroppe, som om de var gennemsigtige, kunne observere de forskellige organer og beskrive deres funktioner og helbredstilstand. Det var de også i stand til at projektere og rejse til andre steder og rapportere, hvad de observerede der. Resultatet af den viden opnået af Mesmerism afspejles af en interessant Tysk bog af Johann H. Jung, udgivet i 1809 og med titlen "Theorie der Geisterkunde" (Teori om åndsviden). Den indeholder en detaljeret redegørelse for en vellykket eksperimentel og bevismæssig astral projektion fra den østlige del af U.S.A. til London, hvilken sag han havde fra en pålidelig kilde, og som han anså for en pålidelig historisk kendsgerning. Ved at diskutere denne sag viser han en forbløffende indsigt i disse sager.

En nyere og mere omfattende undersøgelse af den subtile krop blev givet i 1888 af Carl Du Prels bog "Die monistische Seelenlehre" (Monistisk teori om sjælen), hvis titel er ret misvisende. Denne undersøgelse betragter gammelt og moderne viden. Det diskuterer følelser af integritet (af amputerede lemmer), forskellige former for genfærd, søvn-gang, subjektive oplevelser og forskellen mellem clairvoyance og astral rejse.

Du Prel ved, at det dobbelte, når det forårsager en genfærd, nogle gange afspejler situationen for den materielle krop, som ved tøjte, eller sår og andre detaljer, og nogle gange ikke; han citerer Paracelsus' opfattelse, at fysiske deformiteter og endda mentale mangler skyldes kun defekter på den materielle side og det efter døden sidelegemet (= astrallegemet) viser ikke disse defekter. Han diskuterer berømt tilfælde af skolelæreren, frøken Sagée, hvis dobbeltgænger ofte gik fra hinanden spontant, mod hendes vilje og som blev set i forskellige grader af soliditet af alle hendes elever, medlærere og tjenere på kostskolen. Denne sag rækker langt at bevise virkeligheden af den menneskelige subtile krop.

Du Prel citerer også tilfælde, hvor fysiske effekter blev produceret af dobbelt, som blæser et stearinlys ud eller skriver på en tavle; han kender til "eftervirkning" observeret i den hypnotiserende tilstand, når, hvis den udvendige dobbelte prikkes af en nål, materiel krop kan vise et tilsvarende sår og miste noget blod. Han ringer subjektive eksperimentelle projektioner "auto-somnambulisme" og agenten en "Ideo-Somnambulist".

I lyset af den rigdom af materiale præsenteret af Du Prel er det ikke overraskende, at han

var overbevist om virkeligheden af en normalt usynlig double, som han tror er produkt af den organiserende sjæl og den tænkende sjæl, forestillinger som skyldes Aristoteles.

Bilokation

Den samtidige observation af en person på to forskellige steder kaldes Bilocation, og når det ses tre forskellige steder Trilocation. Disse udtryk er gamle og blev introduceret af gejstlige, fordi sådanne tilfælde først blev rapporteret om helgener. Mens den projicerede double normalt er usynlig og kun set af clairvoyant mennesker, i en bilokation har det manifesteret sig i en sådan grad, at det kan ses af alle, og producerer også materielle effekter og opfører sig som en normal person. I hans værdifulde bog "Phenomena of Bilocation" bruger den italienske forsker Ernesto Bozzano sigt til at dække alle former for astral projektion, men sådan brug bør frarådes. En ofte citeret sag refererer til den spanske nonne Maria de Agreda, der over hundrede gange, faldt i en dyb sløvhed, hvorunder hun følte sig transporteret over hav til New Mexico, til indianerne, som hun forkyndte evangeliet for. Munken Benavides, der boede i Mexico, bekræftede mange detaljer, da han besøgte Europa i 1630. Her er agentens krop i en døds lignende tilstand under projektionen. Som Du Prel påpegede, betegner sanskrit-udtrykket "majavi-rupa" en bevidst astral projektion. Adepterne i Indien, der besidder denne kunst, formodes at skille sig af med sådanne en overflod af vitalitet og bevidsthed om, at de kan producere en sand bilokation, hvilket betyder at være aktiv og bevidst to steder på samme tid. Dette skal være vanskelig at opnå, og udtrykket betegner måske mere et ideal end et etableret virkelighed.

Hvis vi vender os til den moderne bog af Paramhansa Yogananda "Autobiography of a Yogi" finder vi kun ét eksempel på en projektion. En Yogi mens du sidder i meditation projicerer sin dobbeltgænger og viser sig for en ven på gaden og giver ham en besked, vennen tænker ham materielt nærværende og hører hans stemme; men selv her materielle krop var ikke aktiv.

Alligevel, hvis det er korrekt rapporteret, er det en vellykket bevidst projektion af en bevismæssig art.

Vi kan antage, at den næstbedste tilgang til "aktivitet" er en handling, der kan være vedligeholdes næsten ubevidst, som at gå. Et sådant tilfælde blev rapporteret af Dr. J. Kerner (citeret efter Du Prel). En dommer F. sendte sin degn til en nabolandsby på en ærinde. Efter et stykke tid kom fuldmægtigen ind i dommerens værelse og tog en bog ud af reolen. Forbavset spurgte dommeren en

grimt hvorfor han ikke var gået endnu;

derpaa forsvandt Degnen i Luften, Bogen faldt paa Gulvet og Dommeren læg den, åben som den var, på bordet.

Da ekspedienten kom tilbage, blev han udspurgt; han var gået i selskab med en ven, med hvem han havde haft en diskussion om en plante, de havde fundet; han havde været sikker af hans mening og sagde, at hvis han var hjemme, ville han være i stand til at åbne siden af Linnés bog, hvor informationen ville blive fundet. Det var virkelig dette bog og denne side, der lå åben på bordet. Her producerede det dobbelte forbløffende materielle effekter ved at hente en bog og åbne den. Stadig mere interessant er det faktum, at vi må antage, at agentens materielle krop har gået, selvom vi gerne ville have en erklæring om, at han ikke sad eller lå ned for et hvil på vej til landsbyen.

I dette såvel som i nogle moderne tilfælde er agenten ikke bevidst om at have

projiceret, selvom doublen var i stand til at håndtere materielle genstande. Dette snarere forvirrende aspekt af problemet viser dets kompleksitet, og at bevidsthed og også hukommelsen skal være uafhængig af eksterioriseringsprocessen.

Lignende spontane tilfælde kendes, hvor en agent havde ønsket at være hos nogle steder og frembragte derved en genfærd af sig selv. Men her skal vi overveje muligheden for "telepatiske hallucinationer". I nogle tilfælde var agenterne aktive, bevidst eller kun kortvarigt fraværende.

Udstråling og eksteriorisering

En anden tilgang er studiet af "væsker", der kommer fra den menneskelige krop og især fra hænderne, hovedet og nogle andre dele. Reichenbach, der undersøgte dette mellem 1844 og 1865, kaldte denne stråling den "odiske flamme" eller "Od". Følsomme personer observerede det som en lysende røg, også synlig ved polerne af store magneter og elektromagneter. Den højre side af den menneskelige krop og positiv pol af en magnet viser en blå udstråling, venstre side og den negative pol en orange eller rødlig udstråling.

Den franske efterforsker oberst de Rochas gentog disse tests og troede på disse farver skal være af fysisk karakter, fordi dette lys ved at bruge to Nicol-prismer kunne bringes til at forsvinde for øjet på de følsomme personer, der observerer. Han introducerede metoden til at eksperimentere med to hypnotiserede emner, en skal være eksperimenteret på, den anden er clairvoyant gennem processen at observere og indberette sagen.

I to bøger, "The exteriorization of sensibility" og "The exteriorization of motricity" Rochas offentliggjorde sine resultater. Ved magnetiske passerer sensibiliteten i stedet af at være placeret i huden, kan fås til at fremstå i en række lag rundt om kroppen, det første lag i en afstand af halvanden tomme, følgende ca dobbelt så langt fra hinanden.

Disse fluide emanationer var næsten materielle og kunne i nogen tid opbevares i et glas vand eller i andre stoffer. Når du fortsætter med de magnetiske gennemløb han observerede dannelsen af et halvt fantom på hver side, som var af farven nævnt ovenfor, og den efterfølgende forening af de to halvdele, normalt til venstre side.

H. Durville, en fransk magnetisator, gentog disse undersøgelser i årene 1907 og 1908, og udgav en bog "Le fantôme des vivants" (The Phantom of the levende). Han kunne eksperimentere med flere sensitive og bruge magnetiske gennemløb ydre følsomheden op til tre yards. De flydende udstrålinger altså koncentreret i to kolonner af hvidlig eller grå farve, en på hver side af emne. Hvis magnetiseringen blev fortsat, forenede de to halvdele sig som nævnt ovenfor. I dette øjeblik havde fantomet ingen bestemt form, men var en sky, der gradvist (de magnetiske gennemløb fortsættes) tog den nøjagtige form af emnet og blev lysende og viste blå til højre, orange på venstre side; den kopierede også den materielle krops bevægelser. Med flere magnetiske afleveringer blev det dobbelte mere selvstændig og kunne få besked på at gøre dette eller hint, såsom at sidde på en stol eller gå ind i et tilstødende rum. Alligevel adlød den ikke altid hverken efterforskeren eller emnet; hvis sidstnævnte blev bragt tilbage til normal tilstand for hurtigt det led en slags muskelrystelse.

En flydende snor blev observeret, på størrelse med en finger, rund eller flad, der forbinder emne og dobbelt, som startede fra et tidspunkt nær milten (eller fra toppen af hovedet for nogle emner) og slutter ved det tilsvarende punkt på doublen. Clairvoyante observerede, at denne ledning bærer to strømme. En strøm af "livskraft" fra materialets krop til fantomet (på undersiden af ledningen) og en anden

aktuel, mere lysende og tilsyneladende mere raffineret, fra fantomet til det materialekrop (på oversiden).

Hvis nogen gik ind i snoren, mærkede mediet et træk som fra en snor. Det farver set omkring den materielle krop af clairvoyante (den såkaldte aura) forsvandt efter en fuld eksteriorisering, og den dobbelte viste derefter disse farver med alle detaljer

ils. Forsøgspersonerne erklærede, at al opfattelse, som at se og høre, var overført til det dobbelte; hvis den materielle krop talte, blev dette sammenlignet med en mekanisk handling rettet fra det dobbelte, og ifølge Durville er kun muligt på grund af magnetiseringen.

Da han eksperimenterede i et mørkt rum, fandt Durville, at den dobbelte kunne se og genkende små genstande, som en tredje person holdt foran forsiden af den dobbelte, mens den subjekt kunne ikke skelne dem, hvis de blev holdt foran den materielle krop. Det samme viste sig at være sandt for følesansen, lugtesansen og smagssansen. Det var muligt at bestille den dobbelte til at banke i et bord, at trykke en vægt ned, at flytte en stol og en lille bord. Da doubten fik besked på at montere en vægt, var dens vægt omkring et ounce. Når materielle effekter skulle frembringes af det dobbelte blev det tættere og dets hænder var ikke længere gennemsigtige for clairvoyante. Ifølge de følsomme dette massefyldte skyldes optagelse af stoffer fra atmosfæren eller fra omgivelserne genstande; som en undtagelse kan den dobbelte blive mere lysende, når den produceres materielle effekter. De fleste mennesker følte et forbigående dobbelt som et køligt åndedrag; sine hænder, hvornår

berøring af panden på en clairvoyant virkede kold og blev set som lysende og med de tre ringe, som forsøgspersonen bar dengang.

To lysende skærme udsat for lys og derefter holdt i mørke i omkring fire dage, fremstod mørkt i det mørke rum. En skærm blev sat på materialet motivets knæ, og det forblev mørkt; den anden blev sat på stolen, hvor den dobbelt havde fået besked på at sidde, og skærmen udsendte lys med det samme, en kendsgerning bekræftet ved at fotografere skærmene.

Alle følsomme så den dobbelte højere end den materielle krop. I over 60 forsøg kun én svagt fotografi af en double kunne fås på et tidspunkt, hvor det var specielt tæt og lysende. En veludviklet double synes at være sammensat af vibrering lysende partikler, der også viser en bølgebevægelse, der kommer fra to centre, det ene solar plexus, den anden hovedets hvirvel.

Durville prøvede også eksperimentelle udflugter. Først med hr. Rousseau, født 1885, som siden barndommen havde oplevet spontane projektioner, som han bad om projekt og besøge ham på et bestemt tidspunkt. To sovesofaer med udvendige doubler var klar og så et "spørgelse" komme og sidde i en stol, og var ret bange for det. En lysende skærm, der lå på den stol, var synligt lysere bagefter. Hr. Rousseau rapporterede at have sendt sin dobbeltgænger, følt den gå og komme tilbage, men kunne huske ikke, hvad der skete i Durvilles hus. Således agentens bevidsthed forblev med den fysiske krop i sengen.

I et andet eksperiment fik en somnambule besked på at sende hende dobbelt til sit hus kl en vis tid; der blev det dobbelte faktisk observeret af to magnetiserede forsøgspersoner og anerkendt. Dette og lignende forsøg blev gentaget med andre forsøgspersoner og nogle af dem kunne huske, hvad der skete under deres udflugt. I en sådan eksperimentelle udflugter den dobbelte var klædt i et flydende slør; et tåget slør var også rundt om hovedet, selvom ansigtet var tydeligt synligt, og kroppen var skjult

bag et forhæng.

Da den dobbelte blev bedt om at besøge et sted, blev der observeret en højst besynderlig detalje; det dobbelte så ud til at dele sig! Det blev mere lysende, men farven gik tilbage ind i den fysiske krop, som tog den normale polariserede farve blå og orange. Dobbeltet var så hvidlig og gik gennem væggen i sit ærinde. På kommer tilbage, stadig lysende i hvid lysstyrke, skiftede farverne igen fra underlagt det dobbelte.

Durville forklarer dette ved at antage, at den farvede del tilhører den "æteriske krop", den hvide del til "astrallegemet". Hvis en følsom person udadtil spontant ser hun det dobbelte i en hvid glans; ifølge Durville afdødes ånder ses af de følsomme på lignende måde. En anden detalje: de hypnotiserede emner så nogle gange en lysende sfære over dobbeltet med en anden ledning mellem dem; de følsomme troede, at denne sfære var sædet for vilje.

Disse eksperimenter blev videreført af Charles Lancelin, som det lykkedes at få fingeraftryk af den eksterioriserede dobbelt, som rapporteret i hans bog på 544 sider: Méthode de dédoublement personnel (metode til personlig eksteriorisering), udgivet i 1913.

Nogle teoretiske overvejelser

Undersøgelserne af H. Durville er blevet citeret i nogen længde på grund af deres teoretisk betydning og fordi de viser vejen til mere eksperimenterende arbejde. Brugen af den hypnosetilstand eller hypnose til denne form for arbejde er åben for kritik; der er fare for, at operatøren kan foreslå sine forudfattede ideer til emnet og dermed forfalske resultaterne. De Rochas såvel som Durville forsøgte at undgå disse mulige faldgruber.

Så snart vi har fakta til at vise, at selve det dobbelte er af en kompleks struktur, vi brug for termer og en "arbejdshypotese" for at skelne dens forskellige dele.

Gammel mystikens lære.

Jeg hævder at kende de forskellige dele, der udgør mennesket væren; deres vilkår kan tjene som et første skridt hen imod en mere fuldstændig og væsentlig teori baseret på observerede fakta. Disse læresætninger skelner mellem fire kroppe: fysiske – æterisk – astral – mental.

Æterlegemet har samme form som materialet, men er lidt større og den fremspringende del kaldes auraen, som af følsomme ses som en farvet glorie omkring den materielle krop. Det æteriske legeme siges at være ansvarligt for kemikaliet og andre processer, der forekommer i den materielle krop og formodes at opløses inden længe efter døden, hvilket tillader korrupsion af liget. Od og udstråling nævnt kan være forbundet med det æteriske legeme.

Astrallegemet siges at være af en blålig farve og fremstår som den finere og lysende kopi af den fysiske krop; det er sæde for lidenskaber og under søvn siges at svæve over og tæt på den fysiske krop; det kan forårsage åbenbaringer af døende og de døde, og optræder i samme tøj som den fysiske krop, men nogle gange ser ud som om klædt i hvidt gossamer; det opløses, når individet er i stand til at passere videre til højere sfærer af åndeverdenen.

Den mentale krop beskrives som oval form og ikke en kopi af materialet krop under jordens liv. Som navnet antyder, er det sæde for tanker og andre mentale fakulteter. Vi har set, at Durville skelnede mellem det æteriske og det astrallegeme, og den lysende sfære nævnt af ham kunne være mentallegemet.

Antagelsen om fire kroppe er imidlertid kun det første skridt for en teori. Mere detaljer er nødvendige for at forklare de forskellige former for hukommelse og bevidsthed forbundet med en række tilstande, såsom den normale gangtilstand, bevidst og ubevidst astral projektion, koma eller dyb sløvhed, mesmeriske tilstande, hypnose og andre. Mig bekendt er der endnu ikke gjort forsøg på at etablere en sådan teori. I mellemtiden bør udtrykkene æterisk og astral bruges med omhu.

Et eksempel, hvor bevidstheden kan have været placeret i den mentale krop er Marks-sagen, rapporteret af Muldoon. En dame havde en række forskellige projektioner; i en af dem gik hun en eftermiddag til byen og fandt pludselig sig selv adskilt fra hendes fysiske krop, som fortsatte med at gå et stykke foran hende. Hun så, at den gik ind i en købmandsbutik, købte nogle ting og betalte for dem og går hjem igen. Hvis ovennævnte fortolkning er korrekt, skal vi antage, at det materielle legeme sammen med det æteriske og det astrale virker normalt som under et hypnotisk forslag, ubevidst udfører hende tidligere formulerede ønsker.

For en anden mulig forklaring på sådanne oplevelser kan vi citere Hendry-sagen (samme kilde). En sygeplejerske, der assisterede en læge under en operation, mærkede pludselig sig selv

ud af kroppen, stående i hendes dobbeltværelse på den anden side af operationsbordet og observere arbejdet i hendes fysiske krop, som fortsatte med at være aktivt engageret i dens opgave at hjælpe kirurgen og uden nogen som helst vilje fra hendes side; efter operation mærkede hun sig selv svæve over bordet og komme ind i sin fysiske krop igen.

Hun forklarede oplevelsen for sig selv ved at antage, at hun faldt i trance og at hendes krop var styret af en ånd, selvom hun på det tidspunkt ikke var en Spiritualist, men blev det på grund af det. Denne forklaring kræver antagelse om, at ingen clairvoyante kræfter var aktive, som hun ellers ville have set den formodede ånd.

Begrebet eftervirkning

Fornemmelserne og til sidst resultatet af alle uheld i fantomkroppen kan evt bagefter vise på den materielle krop. I Durvilles eksperimenter, hvis det dobbelte var rørte emnet ville føle det; hvis den var ridset, gjorde ondt med nåle eller havde utilsigtet bankede mod nogle møbler, ville emnets hud vise sig

tilsvarende mærker, striber eller blå pletter. Dette faktum kaldes eftervirkning, fordi dobbeltens tilstand kastes tilbage på den materielle krop.

Ved normal astral projektion observeres ingen eftervirkning. Dobbeltet går igennem vægge og personer uden eftervirkninger. Dette kan forklares ved at antage at det æteriske legeme ikke er involveret i normal astral rejse, men ansvarlig for eftervirkning. Således ville det æteriske legeme deltage, når som helst fysiske virkninger er skal gennemføres.

Repercussion eller lignende fænomener er blevet observeret i seancerummet med fysisk mediums-kab. Et chok til eller angreb på en materialiseret form kan forårsage alvorlig skade på mediets krop; også når psykiske strukturer kom ind kontakt med farvede stoffer, blev farven nogle gange fundet på kroppen af mediet, selv når der ikke var mulighed for materiel kontakt.

Ordet eftervirkning bør ikke bruges i anden betydning, for eksempel til at beskrive den bæven eller muskeltvibration, som en agent mærker ved en astral projektion ender brat.

Det dobbelte af amputerede lemmer

Hvis et ben amputeres, fortsætter nogle personer med at mærke eksistensen af den amputerede lem, nogle kun i kort tid, andre resten af livet, men flertallet miste denne følelse gradvist. Lægevidenskaben mener, at dette er en illusion forårsaget af nerverne, der er overskåret. Generelt kan dette være tilfældet, men mere følsomme personer vise overnormal viden i denne forbindelse. I et tilfælde den amputerede hånd af en mand var blevet lagt i en kasse med savsmuld og begravet; manden, der ikke vidste denne erklærede, at han følte savsmuld i sin ikke-eksisterende hånd og et søm, der havde gjort ondt en finger, hvilket forårsagede så meget smerte, at han ikke kunne sove. Da kassen endelig var udgravet viste det sig, at et søm faktisk havde skadet en finger. En anden mand, kendt for Durville, hvis arm var blevet amputeret, kunne med bandageret øjne fortælle, hvornår en brændende stearinlys blev sat på hans materielt ikke-eksisterende fingre.

Mange clairvoyante har set fantom-modstykker af amputerede lemmer. Også selvom fotografier af sådanne er blevet offentliggjort, men disse eksperimenter burde være det gentaget. Der er rapporteret tilfælde af personer, som kort efter amputationen af en ben, glemte at bruge deres krykker og gik flere skridt på deres fantomben. Det lyder utroligt, men kan måske forklares med det æteriskes ubevidste handling modstykke, svarende til andre rapporterede fysiske effekter, eller en slags telekinese. Vi har nævnt Du Prels interesse for disse "følelser af integritet". I sin bog vedr bilocation Bozzano opdeler fakta i fire klasser og afsætter hele første klasse til det dobbelte af amputerede lemmer, hvilket viser vigtigheden han tilskrives denne form for fænomen.

Det subjektive aspekt

De mere almindelige former for projektion har en subjektiv karakter som i eksempler rapporteret fra mit eget observationsfelt. Blandt de mange årsager at frembringe fremskrivninger er sygdom, især plettet tyfus; fra dette lille hjørne af Hele feltet læger forsøger at bortforklare eksistensen af en subtil krop. De kalder at se sig selv "Heautoskopi" eller "Autoskopi". Den avancerede teori antager at alle har et mentalt billede af ens kropslige udseende og så pga sygdom, kan se en hallucination af dette mentale billede.

Denne teori er utilstrækkelig, fordi den objektive virkelighed af det dobbelte har for ofte blevet konstateret. Derfor skal sådanne teoretisk postulerede hallucinationer være undtagelser, hvis de overhovedet skulle ske.

Fremspring kan også være forårsaget af bedøvelsesmidler, såsom chloroform, yderligere af ulykker, ved smerte og tortur. En bedre viden er mulig, hvis en sund agent har en række fremskrivninger, er i stand til at analysere dem og gør sig den ulejlighed at offentliggøre sine erfaringer. Blandt de projektionister, der har lavet en undersøgelse af emne, de mest kendte er:

Oliver Fox, født 1885, skrev artikler siden 1914 og udgav omkring 1937 en bog "Astral projektion". - Yram (fiktivt navn), en franskmand, der i 1926 udgav "Le médecin de l'âme", oversat til engelsk med den bedre titel "Praktisk Astral Projektion". - Caroline D. Larsen, bosat i U.S.A., udgav i 1927 "Mine rejser i åndevederen". - Sylvan Muldoon, en amerikaner, der sammen med Hereward Carrington (psykisk forsker) udgav flere bøger, den første var "The Projection of the Astral krop" (1929).

Disse bøger indeholder et væld af oplysninger, og de stemmer overens i mange detaljer, men også viser forskelle mellem et individ og et andet. Kun nogle få aspekter af disse rapporter kan opsummeres her. Yderligere kan et andet moderne vidne til disse kendsgerninger men nævnes: J. H. Whiteman, der synes at have haft over 2.000 relevante oplevelser selv og publicerede en artikel i Proceedings of the Society of Psykisk forskning, i maj, 1956.

Erfaringer fra Mr. Oliver Fox

Mr. Fox diskuterer sammenhængen mellem drømme og astral projektion. Han anbefaler forsøgslederen til

vække sit kritiske evner, mens han drømmer for at vide, fordi af en vis uoverensstemmelse, at han har en drøm, som så bliver en drøm om viden og udgør et nyt bevidsthedsniveau. Han beskriver det falske opvågning ud af en drøm, når man føler sig vågen, men i virkeligheden er i en tilstand af trance, forbundet med mærkelige fornemmelser. Mr. Fox tror på kunsten at bevidst projektion til at være rent mentalt.

Mens han var projiceret, kunne han se den krop, han rejste i, tilsyneladende klædt i mange måder, men aldrig nøgen; han så aldrig sin materielle krop eller snoren. Hans følelse af nogle gange at forlade sin krop gennem en lille faldlem i hovedet er tilsvarende rapporteret af andre personer, og er sandsynligvis relateret til andre rapporter, som tale om at bevæge sig gennem en tunnel eller en tragtformet åbning.

Som andre projektionister understreger Mr. Fox den virkelighedssans, man har i løbet af en projektion og dens forskel fra en drøm; selvom hans oplevelser kun var subjektivt var han vidne til en eksperimentel sag, hvor det lykkedes for en veninde dukker op på sit værelse om natten; han så hende tydeligt, og hun huskede hende astralt besøg og var i stand til at beskrive usædvanlige detaljer om sit værelse og møbler, selvom hun aldrig havde besøgt det i kødet. Ved en anden lejlighed dukkede han op for samme dame på sit værelse tidligt om morgenen, men kunne ikke selv huske det.

Yrams oplevelser

Yrams bog er baseret på oplevelser, som begyndte i 1912. Jeg fik at vide, at han gik over for et par år siden, men hans identitet og yderligere detaljer om hans liv er tilbageholdes af familiemæssige årsager. For at udvikle fakultetet praktiserede han koncentration, rytmisk vejtrækning, afslapning, ind i stilheden. Vigtigere, mener han, er leve af et moralsk liv, udelukkelse af egoistiske ønsker og udøvelsen af altruistisk elsker.

Han råder en projektionist til først at udforske inden for rammerne af sit værelse. Det møbler ses i et ejendommeligt, fosforescerende lys. Han understreger det absolutte subjektiv virkelighed af en projektion, som han kalder en "brutal kendsgerning". Hvis man vil gå længere væk, "vender det stof, du bruger til din dobbelthed, tilbage til materialet krop og det er med en mere æterisk form, du når rummet"; et udsagn svarende til Durvilles resultater.

Under en projektion omfavnede Yram sin materielle krop, fandt den varm og uden muskelstivhed; han observerede også snoren, som tilsyneladende kan forlænges på ubestemt tid og som ender på hele overfladen af det dobbelte med tusindvis af meget fine tråde. Åndelige hjælpere eller guider ses sjældent; under en projektion han kunne se en ven, allerede gået over og havde en lang samtale med ham. Hvornår projiceret ind i ånde verdenen Yram blev undertiden angrebet af lavere ånder; som en beskyttelse fandt han udstrålingen af en tanke om kærlighed som den mest kraftfulde forsvar.

Det bedste tidspunkt at eksperimentere er mellem klokken fire og fem om morgenen, efter en få timers søvn, når der er mindre interferens fra underbevidstheden; han kunne at producere flere projektioner på en nat, vender tilbage til kroppen efter den første til tage blyantnoter, og projicer derefter igen med fornyet styrke. Nogle gange kunne han tage sin kone med på hans astrale rejser. Han betragter sig selv som en indviet, fordi af hans fortrolighed med meditation og hans astrale projektioner, forbundet med hans

oplevelser i højere sfærer, som han dog kun taler om i almenheder uden at give detaljer om åndeverdenen.

Fru C. D. Larsens oplevelser

Fru Caroline D. Larsen er den eneste dame, jeg kender, som har udgivet en bog om hendes erfaringer på dette område. Hun gennemgik tilsyneladende ingen særlig uddannelse at opnå astral projektion selvom vi gerne vil vide mere om dette og hendes tidligere viden om psykiske forhold. Hendes første projektion var tilsyneladende ret spontan og skete i efteråret 1910.*

* I prof. H. Harts bog (nævnt senere) er datoen angivet som efteråret 1918 og følgende detaljer er afsløret (side 226): "Mrs. Caroline D. Larsen var hustru til prof. Alfred Larsen som underviste i violin på Middlebury College i Vermont. Han var tilstrækkelig fornem til at være opført i 'Who's Who in America'. I sin egen ret havde fru Larsen tidligere udgivet en bog af historier på det danske sprog."

Dengang var hun en midaldrende, gråhåret dame, var gået på førtidspension, hvornår pludselig føler en dyb undertrykkelse og ængstelse, ikke ulig det, der går forud for en besvimelsesperiode. En følelsesløshed sneg sig over hende, indtil hver eneste muskel blev

lammet. Hun mistede bevidstheden i nogle øjeblikke, og fandt derefter sig selv stående på gulvet og ser på hendes blege og dødslignende krop, der ligger i sengen. At gå ind i badeværelse så hun sig selv i spejlet med et ændret udseende, yngre og smukkere, iklædt et dejligt hvidt skinnende tøj.

Selvom hun stod på badeværelset, kunne hun tydeligt se sin mand og tre andre mænd, gennem alle de mellemliggende materielle barrierer, over en kvartet nedenunder, og kunne høre musikken. Wa

ønskende å gå nedenunder mødte hun en kvindelig ånd, der beordrede hendes ryg ind i kroppen. Hun forenede sig med det, mens hun var ved bevidsthed og med et gisp og et

start vågnede op i det. Hun siger: "Dette var min første oplevelse ud af kroppen. Men siden så er jeg ofte blevet tildelt dette privilegium. Jeg har rejst vidt omkring i rummet, besøgte himmellegemer; besøgte mange dele af Åndeverdenen, hvor jeg har set og hørte ting, som jeg tror aldrig er blevet givet til verden." I hendes astrale besøg blev hun altid ledsaget af en guide, altid den samme person, "påklædt lidt i stil med de romerske adelsmænd", som kaldte hende Carollo for Caroline.

Ved at sammenligne hendes interessante beretninger med hr. Sculthorps erfaringer finder vi generel aftale, men ikke overlapning. Hendes fortælling giver snarere yderligere information, især vedrørende jordsfæren og det ydre rum. Den største del af hendes bog handler om jordplanet. Hun mødte ånder fra personer, hun kendte på jorden, men var gået over og også bekendte, der for nylig var døde, men gjorde det ikke indse deres sande situation. Interessante scener beskrives når åndelige, som var døde for længe siden, stadig blander sig med de levende eller med dem, der for nylig er gået forbi. Hun så også mange åndelige hjælpere i aktion.

Efter således at have været vidne til "åndeliv på jorden", besøgte fru Larsen flere højere sfærer/tilstander/plan, . Den første sfære beskriver hun som "en slags rydningshus for de nye ankommet" og fortæller detaljer i overensstemmelse med hr. Sculthorps rapport om "normalen tilstander/plan". I det hun kalder det andet åndeplan er der ingen jordbundne sjæle og alle arbejder for højere resultater med mange åndelige hjælpere til at undervise og hjælpe. Den tredje og den fjerde sfære var adskilt fra de lavere med "endeløse tomrum af mørke", og deres herlighed kan ikke beskrives tilstrækkeligt på verdslig vis

tale; deres indbyggere var højt fuldendte ånder.

Hun besøgte også Land of Spirit Children og overværede en koncert givet af en kæmpe orkester. Musikken var så overvældende i majestæt og følelsesmæssig appel, at hun kunne ikke holde det ud. Til sidst beskriver hun et besøg i rummets Abyss udenfor solsystemet og undrede sig over de utallige levende væsener, der fylder universet. Disse ånder af høj overlegenhed udstrålede et hvidt lys af intens kraft, som indhyllede dem i en flammende udstråling, der varierede i intensitet i forhold til deres åndelige strøm.

Disse få bemærkninger må være tilstrækkelige til at vise den generelle karakter af dette vigtige bidrag til vores emne, som faktisk er en bekræftelse af hr. Sculthorps rapport.

Erfaringerne fra Mr. Sylvan Muldoon

Mr. Muldoon havde sin første projektion i en alder af tolv, og det var en bevidst en fra start til slut, hvilken slags er meget sjælden. Da han skrev den bog, han havde haft hundredvis af eksterioriseringer og udflugter, hvoraf de fleste startede med en drøm om viden. Som andre insisterer han på den overbevisende kraft i en projektion, som gør enhver til en fast troende på udødelighed. Mens han af og til mødte en ånd under hans projektioner var sidstnævnte begrænset til jordsfæren.

De teorier, som han fremfører, fortjener den nærmeste overvejelse, men kan ikke være det behandlet fyldestgørende i et par linjer her. Det bevidste liv, mener han, forbruger en slags "astral kraft" og søvn er nødvendig for at genopbygge den kraft, hvilket er udført ved hjælp af en lille dislokation af astrallegemet; derfor under en sygdom astral projektion er mere tilbøjelig til at forekomme spontant. Søvn-gang i materialet kroppen siges at have sit modstykke i søvn-gang af astrallegemet.

I en normal projektion, med den materielle krop liggende på ryggen i sengen, den astrale kroppen bevæger sig opad i flere fod, skubbes derefter over i en lodret position, lander på gulvet, hvor den på grund af snorens virkning svajer frem og tilbage flere gange, før den kommer ud af en slags kataleptisk tilstand og bliver fri. Han adskiller ledningens aktivitetsområde inden for omkring 6 til 18 fod fra det fysiske krop (afhængig af helbred og andre forhold), når ledningen har en diameter på halvanden tomme.

Ud over den nævnte afstand fremstår snoren som en tynd hvidgrå tråd farve og så er astrallegemet frit til at bevæge sig til store afstande. Set i lyset af Durvilles resultater, ejendommelighederne ved snor-aktivitets-rækkevidde må tilskrives deltagelse af det æteriske legeme, uden for dette område til astrallegemet.

Den nogle gange ubehagelige fornemmelse af at komme tilbage til den fysiske krop er forklares ved at antage, at astrallegemet er i en kataleptisk tilstand, når det er tæt på materiel krop og at den overfører sig selv til musklerne med et stød. Det her interiorisering kan antage tre former: (a) et spiralfald, (b) et lige fald eller (c) et langsomt fald vibrerende fald; det sidste er det mest behagelige. Disse sorter menes at være resultat af to kræfter: (1) træk i snoren, (2) en slags gravitationskraft, der virker på det astrale. Hvis tyngdekraften er

relativt stærke får vi det lige fald,

hvis svagt spiralfaldet, hvis det lige er afbalanceret det vibrationsfald.

Disse tre varianter kan også observeres i begyndelsen af en projektion. Hvis kataleptisk tilstand observeres forud for en projektion, og der er evne til at bevæge sig, det bør tages med ro og komme med et forslag til projektet. Kontrol af følelser er vigtigt. Muldoon tror, at astralens vibrationer bliver fremskyndet, når

projekteret, ellers ville det være svært at forstå, hvorfor det kan passere rigtigt gennem en levende persons krop, som også indeholder et astralt legeme.

Inden for ledningsaktivitetsområdet nysgerrige oplevelser af dobbeltsyn og tilsyneladende dobbeltsyn

bevidsthed er mulig, når man kan se fantomet som med det fysiske øjne. Snoren forlader det dobbelte på bagsiden af hovedet og når det fysiske krop på forsiden, siden eller bagsiden af hovedet; andre kontaktpunkter, f.eks. solen plexus blev ikke observeret. Omkring solar plexus ses "neurisk energi" at være koncentreret; den er lysende, som hvidt lys, og giver astrallegemet sit fosforescerende udseende.

Muldoon postulerer et "krypto-bevidst" eller super-bevidst sind, ansvarlig for projektion. Uanset om det er bevidst eller ubevidst, kan det påvirkes af underbevidsthed, kan acceptere forslag fra det bevidste sind og også handle på en "vanestress". Der gives anvisninger, baseret på sådanne principper, om, hvordan man medbringer om en projektion.

Engang, da han rørte ved en strømførende ledning på gaden, var Muldoon næsten elektrisk stødt og havde en bevidst projektion som følge af denne forfærdelige ulykke. Derefter drømte han den samme scene mange gange, ofte kombineret med projektion i hans værelse og en gang endda på selve stedet for hændelsen, som var flere blokke væk fra sit hus. Disse observationer kaster lidt lys over hjem søgelser, når en scene for voldelig død ser ud til at blive genopført. Dette kunne forklares med drømme om ånderne i det astrale.

Moderne undersøgelser

Disse studier bliver nu gradvist taget op af universitetsprofessorer. Som en første trin Society for Psychical Research i London (stiftet 1882) indsamlede velautentificerede tilfælde af "tilsynekomster" af levende og døde. På grund af den materialistisk filosofi, der herskede i universitetskvarterer, var alle tilsynekomster betragtes som hallucinationer af den ene eller anden art.

I de sidste år har professor Hornell Hart modigt påtaget sig at studere tilfældene af astral projektion, eller "ESP projektion", som han foretrækker at kalde fænomen. I sin bog "The Enigma of Survival" (1959) har han påpeget betydningen af ESP-projektion i forbindelse med overlevelseshet problemet.

Prof. Hart spurgte 155 studerende, og 42 eller 27 % af dem rapporterede at have haft ude af-kropsoplevelser; han mener, at mere end 70% af dem, der har erfaring én gang vil have det flere gange. Alt dette viser, at oplevelsen ikke er en sjældent forekommende. Sammen med sine samarbejdspartnere indsamlede prof. Hart 288 bevismateriale

sager, hvoraf han beholdt 99, hvor agenten indberettede detaljerne eller tog affære før beviserne blev modtaget. Disse sager opsummerede han i fem tabeller med følgende overskrifter:

- Hypnotisk ESP-projektion (20 tilfælde),
- At projicere sit eget tilsyneladende ved ren koncentration (15 tilfælde),
- Selvprojektion ved mere komplekse metoder (12 tilfælde),
- Spontane genfærd af levende, svarende til koncentration af opmærksomhed, drømme eller visioner fra projektionistens side (30 tilfælde),
- Andre bevismæssige spontane fremskrivninger (22 tilfælde).

Det ses af denne klassifikation, at der er rapporteret om hypnotiske eksperimenter; det vanskeligheden er at opnå bevislige resultater. Teknikken til hypnose er helt anderledes fra mesmerisme og det kan tænkes, at mesmerisme var bedre egnet til dette form for undersøgelse. Sandsynligvis er teknikken af sekundær betydning forudsat

passende følsomme emner er tilgængelige. Det ses også i en række tilfælde bevismæssig selvprojektion var mulig; således kunne en række personer udvikle den nødvendige teknik.

Nogle interessante hypnotiske eksperimenter blev rapporteret af Stavely Bulford i hans bog "Menneskets ukendte rejse" (1943). Han havde to gode og følsomme emner og lykkedes med at sende dem til forskellige steder på jorden og endda til ånde verdenen, hvor de mødte hinanden og lavede identiske rapporter om deres oplevelser bagefter. Desværre giver forfatteren ikke mange detaljer. Han hævder at have udviklede selv bevidst selvprojektion og han beskriver processen som i det væsentlige et auto-forslag. Han har nok ret i at understrege vigtigheden af udarbejdelse af en plan og indstudering af det relevante auto-forslag til at udføre den succesfuldt.

Stavely Bulfords bog er tankevækkende, da han også angriber problemet med forskellige sind. Efter at følge Kilners og andres vej hævder han, at den odic udstråling af fingre kan gøres synlig af ultraviolet lys i et mørkt rum.

Spiritualistisk konsekvens

Hvis en projekteret person er i en lignende tilstand som en afdød persons ånd, tilsvarende observationer skulle have været rapporteret. Faktisk et stort udvalg af sager er registreret. Det er blevet forklaret ovenfor, at spøgelses kan frembringes ubevidst af de levendes dobbeltgængere. Rapporter om projektionister, der har mødt ånder fra afdøde personer eller er blevet hjulpet af ånder har også været nævnte.

Siden begyndelsen af moderne Spiritualisme (1848) kommunikation fra de levende såvel som fra de døde er modtaget med alle anvendte midler, såsom bordvipning, rapper, ouija board, automatisk skrivning og gennem medier i trance.

Karakteristiske tilfælde kan findes i Aksakows bog "Animism and Spiritism" (1895), nogle spontane, nogle eksperimentelle. Også med spirit fotografiering dobbeltværelser af de levende er blevet fotograferet, normalt til største overraskelse involverede personer.

Men dobbeltheden af levende personer har også manifesteret sig gennem fysiske mediumskab. Blandt tidligere sager kan vi overveje Davenport Brothers, hvis telekinetiske fænomener siges at være produceret af deres egne doubler. I 1876 opnåedes en gipsafstøbning af den materialiserede fod af mediet Eglinton's dobbelt. Med hensyn til direkte stemme og fuldstændig materialisering er der det interessante sag undersøgt af hr. Desvarreux (citeret fra prof. Montandons bog "Formes matérialisée") vedrørende mediet Mrs. Mary C. Vlasek i Los Angeles.

Fru Vlasek havde den gave at projicere efter behag. I 1926, under en tur til Toledo (Ohio) det lykkedes hende at projicere sin dobbeltganger fra toget i bevægelse på to på hinanden følgende aftener. Den første aften var hun i stand til at manifestere sig i en direkte stemmekreds og til sige et par ord gennem trompeten. Den anden aften besøgte hendes dobbeltværelse en materialiseringsseance materialiserede hun sig fuldt ud ved hjælp af ånderne og talte til de siddende (hendes venner), der var i stand til at etablere hendes identitet hinsides tvivl.

De fleste medier oplever astrale projektioner i det mindste lejlighedsvis. Blandt levende medier Jeg kunne citere amerikaneren Arthur Ford, som udgav en beretning om hans udflugt til ånde verdenen, som varede fjorten dage, i hvilken tid hans krop var i en tilstand af sløvhed på et hospital. Yderligere Einer Nielsen, den danske materialiseringsmedie, som offentliggjorde tilfælde, hvor han huskede udflugter

mens hans materielle krop var aktiv som trance-medium i en spirituel tjeneste, - en omstændighed teoretisk interessant. - For nylig det engelske medie Bertha Harris offentliggjorde også en beretning om hendes udflugt, mens hun var på hospitalet. Jeg kender personligt et trance-medium, der tydeligt huskede sit besøg i en astral sfære, mens hans krop var i trance og blev brugt af en ånd. Ved en anden lejlighed han var ved bevidsthed i sit astrale legeme og stod i rummet, hvor seancen blev holdt, når den kontrollerende ånd i mediets krop gik rundt fra en sitter til den næste. Mediet huskede at have set ånden gå rundt, men kunne ikke se sin egen materielle krop deltage.

Angående en teori

De nævnte observationer viser, at de projicerede astrale legemer af forskellige personer *er ikke nødvendigvis i samme tilstand*, da nogle ser deres fysiske krop, nogle gør ikke; nogle ser snoren, nogle gør ikke; nogle ser ånder, nogle gør ikke. Det er som, hvis ændringen af vibration af astrallegemets fremspring var anderledes for forskellige personer, med tilsvarende ændringer i muligheden for clairvoyant syn. Det her kendsgerninger skal huskes, når man sammenligner detaljer om rapporterne fra forskellige projektionister.

Som en arbejdshypotese bør vi skelne mellem mindst fire dele eller fire kroppe: fysisk, æterisk, astral og mental; hver har en ledning! Den fysiske ledning klippes af kl fødsel. Det æteriske legeme har en snor, hvis tykkelse er omkring en tomme. Det astrallegemet har en snor så tynd som en edderkoppens tråd. Af den mentale kropps snor Nr detaljer er kendt.

Den mentale krop, selvom den nogle gange ses som en lysende sfære, tager form af projektionistens krop i det mindste under visse betingelser. også hr. Sculthorp (s. 97). som fru U. '(s. 130), har observeret det og flere rapporter om spontane tilfælde nævne lignende observationer. En sådan "opdeling" observeres faktisk ofte, men måske ikke varer længe og virker så mærkeligt, at denne detalje ikke altid er nævnt i en rapport. Jeg tror på, at den æteriske krop er ansvarlig for eller deltager i begivenheder når der opnås fysiske effekter, eller når tilsyneladende er naturtro og set af alle, især i en billokation. Som regel vil den materielle krop da være inde dyb sløvhed; aktivitet af den materielle krop i samme øjeblik synes at være snarere sjælden. De særlige forhold ved snor-aktivitets-området skyldes også det æteriske legeme deltager. Jeg foreslår den karakteristiske brug af udtrykkene eksteriorisering (= ledning-aktivitetsområde) og udflugt (uden for dette område).

Problemet med bevidsthed og hukommelse synes også at være ret komplekst.

Bevidsthed kan være

en kvalitet af det højeste åndelige princip, den guddommelige gnist, og dermed kan være kontinuerlig, kun vi ikke kender det, medmindre det er forbundet med en slags hukommelse. Vi kan antage, at hver enkelt af de fire kroppe har en hukommelse af en tilsvarende art, med indbyrdes forbindelser, som ikke altid er i drift. Afsnit af hver hukommelse kan forblive underbevidst, som instinkt og minder om tidligere liv (forudsat at reinkarnation er en kendsgerning). Sådanne ideer af foreløbig karakter synes at være i overensstemmelse med observerede fakta. Hver hukommelse kan være udstyret med en delvis eller subsidiær bevidsthed, som er styret af den centrale bevidsthed. Dette kan forklare sand billokation (aktivitet to steder), fordi tankens ekstraordinære hurtighed (se s. 75 i originalen bog) ville gøre en sådan bedrift mulig.

Med hensyn til fotografier af doubler, enten ved et uheld eller eksperimentelt opnået, nogle resultater er gengivet i bogen af den franske forsker Gabriel Delanne, "Les apparitions matérialisée des vivants et des morts" (Materialiserede genfærd af de levende og de døde), udgivet 1909. Jeg tror, at ved at bruge infrarød fotografering kan opnås bedre og mere ensartede resultater.

Der har været så mange rapporter om spontane og eksperimentelle tilfælde, at jeg kan ikke håbe på at have nævnt alle de mange aspekter af astral projektion. Også den mulighed for kunstigt fremstillede eksterioriseringer ved brug af stoffer og særlige røgelse er ikke blevet diskuteret her. For at fremme forskning på dette område a der bør skrives en omfattende undersøgelse, mere spontane sager skal undersøges og mere eksperimenterende arbejde udført.

Konklusion

For hvert individ, der har oplevet en astral projektion, er det overvældende følelsen af at være befriet fra sin materielle krop medfører en overbevisning om udødelighed, som fremover aldrig skal rokkes. Dette viser vigtigheden af åndeligt udvikling, enten ved hjælp af en Spiritualisters udviklingscirkel eller ved meditation og andre øvelser, sammen med anvendelsen af åndelige principper i dagligdagen. Da det er den subjektive side, har vi også den anden, den objektive side, repræsenteret ved eksperimentel undersøgelse.

Ved at kombinere de to har vi, hvad Du Prel havde i tankerne, da han fastholdt, at overlevelsesindslag kunne fastslås ved en undersøgelse af det levende menneske. Det føler jeg mig sikker på

fra dette aspekt af psykisk videnskab vil der endelig blive kastet meget lys over komplekset menneskets natur og en bedre forståelse af mange fænomener vil blive opnået.

For spiritisten er al videnskabelig viden kun et middel til et mål, idet målet er et skridt fremad i menneskeheden's åndelige udvikling. Det har vores planet faktisk blive mindre som følge af moderne transportfaciliteter, og politik samt international handel viser en verdensomspændende sammenkobling. Men den åndelige side af livet halter bagefter, fordi en stor del af menneskeheden ikke er bevidst om det selvstændige åndens virkelighed.

En anden stor del hæfter sig ved adskillige historiske religioners dogmatiske ideer, bl omstændighed, der deler menneskeheden i stedet for at forene den. Alene resultaterne allerede etableret i det store område af psykisk videnskab synes i stand til at overvinde uoverensstemmelser og modsætninger af historiske religioner og dermed kan lægge det sikre verdensfredens grundlag.

Spiritualisme har ikke kun bevist overlevelse for utallige individer, det er på samtidig det eneste erfaringsområde, hvor sand viden om menneskets natur og hans liv efter døden kan findes på en generel måde. En mere detaljeret viden er gradvist at bygge op for den videnskabeligt indstillede person.

Set i dette perspektiv er jeg glad for, at den nuværende rapport fra hr. F. C. Sculthorp er lavet tilgængelig for den brede offentlighed, da det bidrager med ny viden og også tilføjer betydelige detaljer til andre allerede kendte fakta; det er denne rigdom af detaljer, som gør hans fortælling så overordentlig interessant. Må denne lille undersøgelse være med til at stresser betydningen og den universelle karakter af alle bestræbelser inden for dette felt, område.

slut.

--- A cosy, informative, encouraging, profound, insightful, well written classic which will stand the test of time, and certainly for as long as Amazon sells books! A true story about a shop keeper who lived in the Old Kent Road, London, and who developed an unusual ability. When his wife died, Mr Frederick C. Sculthorp, the author, tried his hand at

astral travelling, and after much practise found that he could actually visit the spirit world on demand! Being of a scientific disposition, he tried a number of experiments to verify the nature of this wonderful new dimension that he found himself in, which he presents in his book. Even if you are a natural sceptic about these things, you'll find Mr Sculthorp's sincerity hard to dispute. Bear in mind that Mr Sculthorp was a businessman, and businessmen (or women) do not suffer nonsensical ideas gladly. So keep that in mind when you read this book, which I urge you to do. It will change the way you think. I believe this book has made me a better person. Seriously, it has that potential. Best wishes, Herbert Howard Jones (author of Lady Collendon's Cook).

Edward Harris

5.0 out of 5 stars Recommended to everyone searching for knowledge of the spirit world

Reviewed in the United Kingdom on 28 November 2017

Verified Purchase

Recommended to everyone searching for knowledge of the spirit world. I knew the author personally, it's a really genuine book. It's a treasure since I saw the original manuscript. Shame it's now out of print. I hope some publisher could reprint more of this important works by my friend, Fred Sculthorp.

James John McQuitty

5.0 out of 5 stars A Marvelous Book

Reviewed in the United Kingdom on 21 September 2015

This book is really informative and here and there covers ground not mentioned in a number of spirit world teaching books. I wasn't expecting to particularly enjoy the Introduction and Appendix by Dr Karl E. Muller - I expected some dry analysis - but I was wrong. It added to the book and blended nicely. This is the sort of book everyone should read (another is, Tails to Tell by Irene Sowter and also, Seven Steps to Eternity by Stephen Turoff - they all say so much so well, no highbrow stuff). Buy a copy of this book by Fred while you can, you won't be disappointed.

One person found this helpful

5.0 out of 5 stars Life Changing

Reviewed in the United Kingdom on 7 August 2002

Once I picked up this book I had great difficulty putting it down. From the very start it was emphasised that the information and experiences included were not accepted without scrutiny which was reassuring. One thing you do need when reading this is an open mind and an acceptance of others' experiences.

The authors' many trips to the spirit world were very detailed, factual and enthralling. I found myself questioning and doubting a couple of aspects though. These little doubts I had were put at rest when I read "Life On The Other Side" by Sylvia Browne. This book acted as a type of cross reference in a way and allayed any doubts. All in all well worth a read if you are on your spiritual path.

Se også [Insights Into the Afterlife](#) (speilet fra [her](#))